

Euroopan unionin virallinen lehti

C 328

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

53. vuosikerta
4. joulukuuta 2010

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2010/C 328/01

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 317, 20.11.2010 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2010/C 328/02

Asia C-222/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.10.2010 — Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta (jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) — Sähköinen viestintä — Verkot ja palvelut — 12 artikla — Yleispalveluvollisuudesta aiheutuvien kustannusten laskeminen — Yleispalvelun sosiaalinen osatekijä — 13 artikla — Yleispalveluvollisuuksien rahoittaminen — Kohtuuttoman rasitteen määrittäminen) 2

FI

Hinta:
4 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2010/C 328/03	Asia C-389/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.10.2010 (Grondwettelijk Hofin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV ja KPN Belgium NV v. Ministerraad (Sähköinen viestintä — Direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) — 2 artiklan g alakohta, 3 ja 4 artikla — Kansallinen sääntelyviranomaisen — Kansallisena sääntelyviranomaisena toimiva kansallinen lainsäätävä — Direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) — Verkot ja palvelut — 12 artikla — Yleispalveluvollisuuksista aiheutuvien kustannusten laskeminen — Yleispalvelun sosiaalinen osatekijä — 13 artikla — Yleispalveluvollisuuksien rahoittaminen — Kohtuuttoman rasitteen määrittäminen)	2
2010/C 328/04	Asia C-512/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — EY 49 artikla — Sosiaaliturva — Toisessa jäsenvaltiossa annettava suunniteltu sairaanhoito, joka edellyttää suurten lääketieteellisten laitteiden käyttämistä — Ennakkolupaa koskeva vaatimus — Toisessa jäsenvaltiossa annettava erikseen määritelty hoito — Ero vakuutusjäsenvaltiossa ja oleskelujäsenvaltiossa voimassaolevan suojan tasossa — Vakuutetun oikeus siihen, että toimivaltainen laitos suorittaa oleskelujäsenvaltion laitoksen suorittamaa korvausta täydentävän korvauksen)	3
2010/C 328/05	Asia C-515/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.10.2010 (rechtbank van eerste aanleg te Antwerpenin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Vítor Manuel dos Santos Palhotaa, Mário de Moura Gonçalvesia, Fernando Luis das Neves Palhotaa ja Termiso Limitadaa vastaan (Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 ja SEUT 57 artikla — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Rajoitukset — Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet työnantajat — Ennakkoon toimitettavan työhönlähetysilmoituksen rekisteröinti — Työntekijöitä ja työtä koskevat asiakirjat — Vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetyt asiakirjoja vastaavat asiakirjat — Jäljennös — Asiakirjojen pitäminen kansallisten viranomaisten saatavilla)	4
2010/C 328/06	Yhdistetyt asiat C-53/09 ja C-55/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.10.2010 (House of Lordsin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Loyalty Management UK Limited (C-53/09) ja Baxi Group Ltd (C-55/09) (Kuudes arvonnisäverodirektiivi — Veron peruste — Myyninedistämisjärjestelmä — Kanta-asiakasohjelma, jossa asiakkaat voivat kerätä kauppiailta ostohyvityspisteitä ja saada niitä vastaan kanta-asiakaspalkkioita — Maksut, jotka ohjelman hallinnoija suorittaa kanta-asiakaspalkkioita luovuttaville lunastuskumppaneille — Maksut, jotka kauppias suorittaa kanta-asiakaspalkkioita luovuttavalle ohjelman hallinnoijalle)	4
2010/C 328/07	Asia C-154/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.10.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta (jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/22/EY — Sähköinen viestintä — Verkot ja palvelut — 3 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 2 kohta — Yleispalveluvoitteista vastuussa olevien yritysten nimeäminen — Direktiivin virheellinen täytäntöönpano) ...	5
2010/C 328/08	Asia C-162/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.10.2010 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Secretary of State for Work and Pensions v. Taous Lassal (Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2004/38/EY — 16 artikla — Pysyvä oleskeluoikeus — Ajallinen soveltamisala — Direktiivin täytäntöönpanon määräävää ennen täytyneet ajanjaksot)	5

2010/C 328/09	Asia C-173/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.10.2010 (Administrativen sad Sofiagradin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Georgi Ivanov Elchinov v. Natsionalna zdravnoosiguritelna kasa (Sosiaaliturva — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Sairausvakuutus — Toisessa jäsenvaltiossa annettu sairaalahoido — Ennakkolupa — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamedellytykset — Yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan toisessa jäsenvaltiossa aiheutuneiden sairaalakulujen korvaamiseen vakuutetulle — Alemman oikeusasteen velvollisuus noudattaa ylemmän oikeusasteen antamia ohjeita)	6
2010/C 328/10	Asia C-222/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.10.2010 (Naczelny Sąd Administracyjny (Puolan tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Kronospan Mielec sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie (Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 9 artiklan 2 artiklan c ja e alakohta — Insinöörien suorittamat tutkimus- ja kehitystyöt — Palvelujen suorituspaikan määrittäminen)	7
2010/C 328/11	Asia C-224/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.10.2010 (Tribunale di Bolzanon (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Martha Nussbaumeria vastaan (Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 92/57/ETY — Turvallisuutta ja terveyttä koskevien vähimmäisvaatimusten täytäntöönpanosta tilapäisillä tai liikkuvilla rakennustyömailla — Direktiivin 3 artikla — Velvollisuus nimetä turvallisuuteen ja terveyteen liittyvien toimenpiteiden yhteensovittamisesta vastaava henkilö ja laatia turvallisuutta ja terveyttä koskeva suunnitelma)	8
2010/C 328/12	Asia C-382/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.10.2010 (Augstākās tiesas Senātsin (Latvian tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Stils Met SIA v. Valsts ieņēmumu dienests (Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — 73 ryhmä — Teräksestä valmistettu säikeislanka, köysi ja kaapeli — Nimike 7312 — Taric-koodi — Virhe tariffiluokittelussa — Tavaroiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen — Asetus (EY) N:o 384/96 — Polkumyynnitullut — Sakko, jonka määrä vastaa polkumyynnitullien kokonaismäärää)	8
2010/C 328/13	Asia C-49/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.10.2010 — Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2008/1/EY — Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen — Vaatimukset luvan myöntämiselle olemassa oleville laitoksille — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
2010/C 328/14	Asia C-127/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 7.10.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Koneista annettu direktiivi 2006/42/EY — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	9
2010/C 328/15	Asia C-400/10 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.10.2010 (Supreme Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — J. McB. v. L. E. (Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevat asiat — Kansainvälisestä lapsikaappauksesta 25.10.1980 tehty yksityisoikeuden alaa koskeva Haagin yleissopimus — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — Lapset, joiden vanhemmat eivät ole avioliitossa keskenään — Isän oikeus lapsen huoltoon — Käsitteen ”oikeus lapsen huoltoon” tulkinta — Yleiset oikeusperiaatteet ja Euroopan unionin perusoikeuskirja)	10
2010/C 328/16	Asia C-142/10 P: Valitus, jonka Francisco Pérez Guerra on tehnyt 17.3.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-3/10, Pérez Guerra v. BNP Paribas ja Espanja, 11.2.2010 antamasta määräyksestä	10

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 328/17	Asia C-290/10 P: Valitus, jonka Franssons Verkstäder AB on tehnyt 10.6.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-98/10, Franssons Verkstäder v. SMHV ja Lindner Recyclingstech (silppurit), 10.5.2010 antamasta määräyksestä	10
2010/C 328/18	Asia C-368/10: Kanne 22.7.2010 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta	10
2010/C 328/19	Asia C-371/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gerechtshof Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 26.7.2010 — National Grid Indus BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam	11
2010/C 328/20	Asia C-387/10: Kanne 2.8.2010 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta	12
2010/C 328/21	Asia C-428/10: Kanne 27.8.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta	12
2010/C 328/22	Asia C-436/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 13.9.2010 — Belgian valtio — SPF Finances v. BLM SA	12
2010/C 328/23	Asia C-438/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — Lilia Druțu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău	13
2010/C 328/24	Asia C-439/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — SC DRA SPEED SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău	13
2010/C 328/25	Asia C-440/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — SC SEMTEX SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău	14
2010/C 328/26	Asia C-441/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — Ioan Anghel v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău	14
2010/C 328/27	Asia C-451/10 P: Valitus, jonka Télévision Française 1 SA (TF1) on tehnyt 15.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-568/08 ja T-573/08, M6 ja TF1 v. komissio, 1.7.2010 antamasta tuomiosta	15
2010/C 328/28	Asia C-453/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Prešov (Slovakian tasavalta) on esittänyt 16.9.2010 — Jana Pereničová ja Vladislav Perenič v. S.O.S. financ, spol. sro	15

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 328/29	Asia C-455/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 17.9.2010 — G.A.P. Peeters-van Maasdijk v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	16
2010/C 328/30	Asia C-456/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 17.9.2010 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) v. Administración del Estado ...	16
2010/C 328/31	Asia C-460/10 P: Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 21.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-401/09, Luigi Marcuccio v. unionin tuomioistuin, 6.7.2010 antamasta määräyksestä	16
2010/C 328/32	Asia C-463/10 P: Valitus, jonka Deutsche Post AG on tehnyt 27.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-570/08, Deutsche Post AG v. Euroopan komissio, 14.7.2010 antamasta tuomiosta	17
2010/C 328/33	Asia C-467/10: Landgericht Gießenin (Saksa) 28.9.2010 esittämä ennakkoratkaisupyyntö — rikosoikeudenkäynti Baris Akyüzia vastaan	18
2010/C 328/34	Asia C-470/10: Kanne 28.9.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta	19
2010/C 328/35	Asia C-471/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängigen Verwaltungssenat Salzburg (Itävalta) on esittänyt 28.9.2010 — Martin Wohl ja Ildiko Veres v. Magistrat der Stadt Salzburg, muu osapuoli: Magistrat der Stadt Salzburg	19
2010/C 328/36	Asia C-473/10: Kanne 29.9.2010 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta	19
2010/C 328/37	Asia C-475/10 P: Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 1.10.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-571/08, Saksan liittotasavalta v. Euroopan komissio, 14.7.2010 antamasta tuomiosta	21
2010/C 328/38	Asia C-476/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängigen Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Itävalta) on esittänyt 1.10.2010 — projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic ja Herbert Hilbe v. Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg	22
2010/C 328/39	Asia C-477/10 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 27.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-111/07, Agrofert Holding a.s. v. Euroopan komissio, 7.7.2010 antamasta tuomiosta	22
2010/C 328/40	Asia C-479/10: Kanne 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta	24

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 328/41	Asia C-480/10: Kanne 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta	24
2010/C 328/42	Asia C-482/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) on esittänyt 6.10.2010 — Teresa Cicala v. Regione Siciliana	25
2010/C 328/43	Asia C-483/10: Kanne 6.10.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta	25
2010/C 328/44	Asia C-485/10: Kanne 8.10.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta	26
2010/C 328/45	Asia C-497/10: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 18.10.2010 — Barbara Mercredi v. Richard Chaffe	26
Unionin yleinen tuomioistuin		
2010/C 328/46	Asiat T-135/06–T-138/06: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.9.2010 — Al-Faqih ym. v. neuvosto (Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Terrorismin torjunta — Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkoston ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Perusoikeudet — Oikeus omaisuudensuojaan, oikeus tulla kuulluksi ja oikeus tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan)	28
2010/C 328/47	Asiat T-230/08 ja T-231/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2010 — Asenbaum v. SMHV (WIENER WERKSTÄTTE) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset sanamerkin WIENER WERKSTÄTTE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailevuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta))	28
2010/C 328/48	Asia T-439/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.10.2010 — Agapiou Joséphidès v. komissio ja EACEA (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat Jean Monnet -keskuksen perustamista Kyproksen yliopistoon — Kolmannelta osapuolelta saadut asiakirjat — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden osittainen epääminen — Kumoamiskanne — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkimatta jättäminen — Lainvastaisuusväite — Yksityiselämän suojaa ja yksilön koskemattomuuden turvaamista koskeva poikkeus — Taloudellisten etujen suojaa koskeva poikkeus — Perusteluvollisuus)	29
2010/C 328/49	Asia T-474/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.10.2010 — Umbach v. komissio (Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Tacis-ohjelman yhteydessä tehtyä sopimusta koskevat asiakirjat — Tiedonsaantipyyntö asiakirjasta, joka koskee kantajan ja komission välistä riita-asiaa siviilioikeudellisia asioita käsittelevässä Belgian tuomioistuimessa — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden osittainen epääminen — Euroopan unionista tehdyn sopimuksen periaatteisiin perustuva asiakirjapyyntö — Ylivoimainen yleinen etu)	29

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 328/50	Asia T-69/09: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.10.2010 — Provincie Groningen ja Provincie Drenthe v. komissio (Kumoamiskanne — EAKR — Päätös, jolla alennetaan taloudellisia tukia ja määrätään maksetut summat osittain palautettaviksi — Alueellinen yksikkö — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	30
2010/C 328/51	Asia T-415/10 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.10.2010 — Nexans France v. yhteisyritys Fusion for Energy (Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	30
2010/C 328/52	Asia T-431/10 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 19.10.2010 — Nencini v. parlamentti (Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsen — Sellaisten korvausten takaisinperintä, jotka maksettiin parlamentin jäsenille avustajakulujen ja matkakulujen kattamiseksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	30
2010/C 328/53	Asia T-280/09: Kanne 13.8.2010 — Morte Navarro v. parlamentti	31
2010/C 328/54	Asia T-403/10: Kanne 7.9.2010 — Brighton Collectibles v. SMHV — Felmar (BRIGHTON)	31
2010/C 328/55	Asia T-404/10: Kanne 8.9.2010 — National Lottery Commission v. SMHV — Mediatek Italia ja De Gregorio (kättä esittävä merkki)	32
2010/C 328/56	Asia T-416/10: Kanne 15.9.2010 — Yoshida Metal Industry v. SMHV — Pi-Design ym. (sellaista pintaa esittävä tavaramerkki, jossa on mustia ympyröitä)	32
2010/C 328/57	Asia T-434/10: Kanne 17.9.2010 — Václav Hrbek trading as BODY-HF v. SMHV — The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)	33
2010/C 328/58	Asia T-439/10: Kanne 24.9.2010 — Fulmen v. neuvosto	34
2010/C 328/59	Asia T-440/10: Kanne 24.9.2010 — Mahmoudian v. neuvosto	34
2010/C 328/60	Asia T-441/10 P: Valitus, jonka Christian Kurrer on tehnyt 20.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-139/06, Kurrer v. komissio, 8.7.2010 antamasta tuomiosta	35
2010/C 328/61	Asia T-442/10 P: Valitus, jonka Salvatore Magazzu on tehnyt 20.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-126/06, Magazzu v. komissio, 8.7.2010 antamasta tuomiosta	36
2010/C 328/62	Asia T-443/10 P: Valitus, jonka Stefano Sotgia on tehnyt 20.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-130/06, Sotgia v. komissio, 8.7.2010 antamasta tuomiosta	36

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 328/63	Asia T-448/10: Kanne 23.9.2010 — Apple, Inc. v. SMHV — Iphone Media (IPH IPHONE)	36
2010/C 328/64	Asia T-452/10: Kanne 24.9.2010 — ClientEarth v. neuvosto	37
2010/C 328/65	Asia T-453/10: Kanne 24.9.2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Euroopan komissio	38
2010/C 328/66	Asia T-454/10: Kanne 30.9.2010 — Anicav v. komissio	39
2010/C 328/67	Asia T-458/10: Kanne 27.9.2010 — McBride v. komissio	39
2010/C 328/68	Asia T-459/10: Kanne 27.9.2010 — McBride v. komissio	40
2010/C 328/69	Asia T-460/10: Kanne 27.9.2010 — Mullglen v. komissio	41
2010/C 328/70	Asia T-461/10: Kanne 27.9.2010 — Boyle v. komissio	42
2010/C 328/71	Asia T-462/10: Kanne 27.9.2010 — Flaherty v. komissio	43
2010/C 328/72	Asia T-463/10: Kanne 27.9.2010 — Ocean Trawlers v. komissio	44
2010/C 328/73	Asia T-464/10: Kanne 27.9.2010 — Fitzpatrick v. komissio	45
2010/C 328/74	Asia T-465/10: Kanne 27.9.2010 — McHugh v. komissio	46
2010/C 328/75	Asia T-466/10: Kanne 27.9.2010 — Hannigan v. komissio	47
2010/C 328/76	Asia T-467/10: Kanne 27.9.2010 — Murphy v. komissio	48
2010/C 328/77	Asia T-475/10: Kanne 4.10.2010 — Portugalin tasavalta v. Euroopan komissio	49
2010/C 328/78	Asia T-483/10: Kanne 8.10.2010 — The Pukka Luggage Company v. SMHV — Jesus Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)	50
2010/C 328/79	Asia T-484/10: Kanne 14.10.2010 — Gas Natural Fenosa SDG v. Euroopan komissio	50
2010/C 328/80	Asia T-486/10: Kanne 14.10.2010 — Iberdrola v. komissio	51

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2010/C 328/81	Asia T-490/10: Kanne 14.10.2010 — Endesa ja Endesa Generación v. komissio	52
2010/C 328/82	Asia T-492/10: Kanne 7.10.2010 — Melli Bank v. neuvosto	53
2010/C 328/83	Asia T-493/10: Kanne 7.10.2010 — Persia International Bank v. neuvosto	54
2010/C 328/84	Asia T-494/10: Kanne 7.10.2010 — Bank Saderat Iran v. neuvosto	55
2010/C 328/85	Asia T-495/10: Kanne 7.10.2010 — Bank Saderat v. neuvosto	55
2010/C 328/86	Asia T-496/10: Kanne 7.10.2010 — Bank Mellat v. neuvosto	56
2010/C 328/87	Asia T-497/10: Kanne 7.10.2010 — Divandari v. neuvosto	56
2010/C 328/88	Asia T-280/07: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.10.2010 — Sepracor v. SMHV — Laboratorios Ern (LEVENIA)	57
2010/C 328/89	Asia T-441/07: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.10.2010 — Ryanair v. komissio	57
2010/C 328/90	Asia T-140/10: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.10.2010 — Söns v. SMHV — Settimio (GREAT CHINA WALL)	57

Virkamiestuomioistuin

2010/C 328/91	Asia F-29/05: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010 — Vivier v. komissio (Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palkkaluokan määrittäminen — Hakuilmoituksessa mainitut palkkaluokat — Toimihenkilöiden palkkaluokan määrittämistä koskevien sääntöjen muutos — Siirtymämääräykset — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta — Analoginen soveltaminen)	58
2010/C 328/92	Asia F-36/05: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010 — Gudrun Schulze v. Euroopan komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloon merkityt hakijat — Palkkaluokan määrittämistä palvelukseen otettaessa koskevat siirtymämääräykset — Palkkatason määrittäminen — Henkilöstösääntöjen 32 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 2, 5 ja 12 artikla — Syrjintä iän vuoksi — Sama palkka samanarvoisesta työstä — Hyvän hallinnon periaate — Huolenpitovelvollisuus)	58
2010/C 328/93	Asia F-41/05: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010 — Jacobs v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloon merkityt hakijat — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta)	59

2010/C 328/94	Asia F-76/05: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010 — Torijano Montero v. neuvosto (Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloon merkityt hakijat — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Henkilöstösääntöjen 5 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 12 artikla — Yhdenvertaisuusperiaate — Luottamuksensuojan periaate — Huolenpitovelvollisuus — Oikeasuhteisuus)	59
2010/C 328/95	Asia F-107/05: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010 — Toth v. komissio (Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Palkkaluokan määrittäminen — Hakuilmoituksessa mainitut palkkaluokat — Väliaikaisten toimihenkilöiden palkkaluokan määrittämistä koskevien sääntöjen muuttaminen hakuilmoituksen julkaisemisen jälkeen — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Siirtymämääräykset — Analoginen soveltaminen — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta — Oikeasuhteisuus — Hyvän hallinnon periaate)	59
2010/C 328/96	Asia F-20/06: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010 — de Luca v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Virkamiehet, jotka pääsevät ylempään tehtäväryhmään yleisen kilpailun kautta — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloon otettu hakija — Palkkaluokan määrittämistä palvelukseen otettaessa koskevat siirtymämääräykset — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 2 kohta ja 12 artiklan 3 kohta)	60
2010/C 328/97	Asia F-29/09: Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 30.9.2010 — Lebedef ja Jones v. komissio (Henkilöstö — Virkamiehet — Palkkaus — Henkilöstösääntöjen 64 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevat 3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta ja 9 artikla — Korjauskerroin — Yhdenvertainen kohtelu)	60
2010/C 328/98	Asia F-86/09: Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.10.2010 — W v. komissio (Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Palkkaus — Perhevustukset — Samaa sukupuolta olevat pariskunnat — Kotitalouslisä — Myöntämisedellytys — Laillisen avioliiton solmimisen käsite — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv luetelmakohta)	61
2010/C 328/99	Asia F-89/10: Kanne 28.9.2010 — Bovagnet v. komissio	61
2010/C 328/100	Asia F-93/10: Kanne 4.10.2010 — Blessemaille v. parlamentti	61
2010/C 328/101	Asia F-95/10: Kanne 8.10.2010 — Eberhard Bömcke v. EIP	62

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

*(2010/C 328/01)***Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan unionin virallisessa lehdessä**

EUVL C 317, 20.11.2010

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 301, 6.11.2010

EUVL C 288, 23.10.2010

EUVL C 274, 9.10.2010

EUVL C 260, 25.9.2010

EUVL C 246, 11.9.2010

EUVL C 234, 28.8.2010

Nämä tekstit ovat saatavilla:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

**Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.10.2010
— Euroopan komissio v. Belgian kuningaskunta**(Asia C-222/08) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) — Sähköinen viestintä — Verkot ja palvelut — 12 artikla — Yleispalveluvollisuudesta aiheutuvien kustannusten laskeminen — Yleispalvelun sosiaalinen osatekijä — 13 artikla — Yleispalveluvollisuuksien rahoittaminen — Kohtuuttoman rasitteen määrittäminen)

(2010/C 328/02)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. van Vliet ja A. Nijenhuis)

Vastaaja: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: T. Materne ja M. Jacobs, avustajanaan asianajaja S. Depré)

Oikeudenkäynnin kohde

Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) 12 artiklan 1 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan ja liitteessä IV olevan A osan virheellinen täytäntöönpano — Yleispalvelun sosiaalinen tekijä — Yritysten nimeäminen — Toimittaminen erityisin hintaehdoin — Läpinäkyvyyden puuttuminen

Tuomiolauselma

1) Belgian kuningaskunta ei ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 12 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on

— yhtäältä jättänyt ottamatta huomioon yleispalvelun sosiaalisen osatekijän tarjoamisen nettokustannusten laskennassa tämän palvelun tarjoamisesta vastaavien yritysten saamat kaupalliset edut, aineettomat hyödyt mukaan lukien ja

— toisaalta todennut yleisesti ja sellaisen yleispalvelun tarjoajan, joka aiemmin oli ainoa tämän palvelun tarjoaja, nettokustannusten laskennan perusteella, että kaikille yrityksille, jotka jatkossa vastaavat tämän palvelun tarjoamisesta, aiheutuu tästä palvelun tarjoamisesta tosiasialisesti kohtuuton rasite, toteuttamatta tapauskohtaista tutkintaa, joka koskee sekä yleispalvelun tarjoamisen kullekin kyseessä olevalle operaattorille aiheuttamia nettokustannuksia että kunkin operaattorin kaikkia ominaisuuksia, kuten sen varustetasoa tai taloudellista tilannetta ja rahoitustilannetta.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Belgian kuningaskunta veloitetaan vastaamaan kahdesta kolmasosasta oikeudenkäyntikulua. Euroopan komissio veloitetaan vastaamaan yhdestä kolmasosasta oikeudenkäyntikulua.

⁽¹⁾ EUVL C 209, 15.8.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 6.10.2010 (Grondwettelijk Hofin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV ja KPN Belgium NV v. Ministerraad

(Asia C-389/08) ⁽¹⁾

(Sähköinen viestintä — Direktiivi 2002/21/EY (puitedirektiivi) — 2 artiklan g alakohta, 3 ja 4 artikla — Kansallinen sääntelyviranomaisen — Kansallisena sääntelyviranomaisena toimiva kansallinen lainsäätävä — Direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) — Verkot ja palvelut — 12 artikla — Yleispalveluvollisuuksista aiheutuvien kustannusten laskeminen — Yleispalvelun sosiaalinen osatekijä — 13 artikla — Yleispalveluvollisuuksien rahoittaminen — Kohtuuttoman rasitteen määrittäminen)

(2010/C 328/03)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Grondwettelijk Hof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar SA, Uninet International NV, T2 Belgium NV ja KPN Belgium NV

Vastaaja: Ministerraad

Muu osapuoli: Belgacom NV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Grondwettelijk Hof (Belgia) — Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) 12 artiklan tulkinta — Yleispalveluveloitteiden kustannusten laskenta — Se, ettei kustannuksia lasketa tapauskohtaisesti

Tuomiolauselman

- 1) Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ei lähikohtaisesti sellaisenaan estä sitä, että kansallinen lainsäätävä toimii sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (puitedirektiivi) tarkoitettuna kansallisena sääntelyviranomaisena, kunhan se tätä tehtävää hoitaessaan täyttää kyseisissä direktiiveissä säädetty toimivaltaisuutta, riippumattomuutta, puolueettomuutta ja avoimuutta koskevat ehdot ja kunhan sen tätä tehtävää hoitaessaan tekemiin päätöksiin voidaan tehokkaasti hakea muutosta muutoksenhakuelimeltä, joka on riippumaton asianomaisista osapuolista, mikä on Grondwettelijk Hofin asiana tutkia.
- 2) Direktiivin 2002/22 12 artiklan vastaista ei ole se, että kansallinen sääntelyviranomaisen yleisellä tavalla ja yleispalvelun sellaisen tarjoajan, joka aiemmin oli tämän palvelun ainoa tarjoaja, nettokustannusten laskennan perusteella toteaa, että yleispalvelun tarjoaminen voi muodostaa kohtuuttoman rasitteen yrityksille, jotka on sittemmin nimetty tarjoamaan kyseistä yleispalvelua.
- 3) Direktiivin 2002/22 13 artiklan vastaista on se, että kansallinen sääntelyviranomaisen toteaa samalla tavalla ja saman laskelman perusteella, että yleispalvelun tarjoaminen muodostaa tosiasiallisesti näille yrityksille kohtuuttoman rasitteen, tutkimatta kunkin yrityksen tilannetta erikseen.

(¹) EUVL C 285, 8.11.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-512/08) (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 49 artikla — Sosiaaliturva — Toisessa jäsenvaltiossa annettava suunniteltu sairaanhoito, joka edellyttää suurten lääketieteellisten laitteiden käyttämistä — Ennakkolupaa koskeva vaatimus — Toisessa jäsenvaltiossa annettava erikseen määritelty hoito — Ero vakuutusjäsenvaltiossa ja oleskelujäsenvaltiossa voimassaolevan suojan tasossa — Vakuutetun oikeus siihen, että toimivaltainen laitos suorittaa oleskelujäsenvaltion laitoksen suorittamaa korvausta täydentävän korvauksen)

(2010/C 328/04)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: N. Yerrell, G. Rozet ja E. Traversa)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: A. Czubinski ja G. de Bergues)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Espanjan kuningaskunta (asiamies: J. M. Rodríguez Cárcomo), Suomen tasavalta (asiamies: A. Guimaraes-Purokoski) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: I. Rao ja barrister M.-E. Demetriou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — EY 49 artiklan rikkominen — Välttämättömyys saada vakuutusjäsenvaltion viranomaisen ennakkolupa korvauksen saamiseksi toisessa jäsenvaltiossa annetuista tietyistä muista kuin sairaalahoidoista — Korvausta ei makseta erosta, joka on sen summan, jonka vakuutettu saa toisessa jäsenvaltiossa kuin vakuutusjäsenvaltiossa annetuista sairaalahoidoista ja sen summan, johon hänellä olisi ollut oikeus, jos hän olisi saanut samat hoidot vakuutusjäsenvaltiossa, välillä — Palvelujen vapaan tarjoamisen perusteet

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Espanjan kuningaskunta, Suomen tasavalta ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan

(¹) EUVL C 44, 21.2.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.10.2010 (rechtbank van eerste aanleg te Antwerpenin (Belgia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — rikosoikeudenkäynti Vítor Manuel dos Santos Palhotaa, Mário de Moura Gonçalvesia, Fernando Luis das Neves Palhotaa ja Termiso Limitadaa vastaan

(Asia C-515/08) ⁽¹⁾

(Palvelujen tarjoamisen vapaus — SEUT 56 ja SEUT 57 artikla — Työntekijöiden lähettäminen työhön — Rajoitukset — Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneet työnantajat — Ennakkoon toimitettavan työhönlähetysilmoituksen rekisteröinti — Työntekijöitä ja työtä koskevat asiakirjat — Vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännössä edellytetyt asiakirjoista vastaavat asiakirjat — Jäljennös — Asiakirjojen pitäminen kansallisten viranomaisten saatavilla)

(2010/C 328/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Vítor Manuel dos Santos Palhota, Mário de Moura Gonçalves, Fernando Luis das Neves Palhota ja Termiso Limitada

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — EY 49 ja EY 50 artiklan tulkinta — Kansallinen sääntely, jossa jäsenvaltiossa väliaikaisesti töitä suorittavat rakennusalan yritykset veloitetaan toimittamaan työhönlähetysilmoitus vastaanottavan valtion viranomaisille

Tuomiolauselma

SEUT 56 ja SEUT 57 artikla ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka perusteella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen työnantajan, joka lähettää työntekijöitä työhön ensiksi mainitun jäsenvaltion alueelle, on lähetettävä ennakkoon toimitettava työhönlähetysilmoitus, kun suunnitellun työhön lähettämisen aloittaminen edellyttää, että sanotun ilmoituksen rekisteröintinumero annetaan tiedoksi kyseiselle työnantajalle, ja kun ensiksi mainitun jäsenvaltion kansallisilla viranomaisilla on viiden arkipäivän määräaika, joka lasketaan ilmoituksen vastaanottamisesta, tämän tiedoksiannon toteuttamiseen.

SEUT 56 artikla ja SEUT 57 artikla eivät ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka perusteella toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen työnantajan, joka lähettää työntekijöitä työhön ensiksi mainitun jäsenvaltion alueelle, on pidettävä koko työhön lähettämisen ajan tämän jäsenvaltion kansallisten viranomaisten saatavilla jäljennös työntekijöitä ja työtä koskevista asiakirjoista, jotka vastaavat ensiksi mainitun jäsenvaltion oikeudessa edellytetyt asiakirjoja ja jotka on lähetettävä näille viranomaisille tämän ajanjakson päätyttyä.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 21.2.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.10.2010 (House of Lordsin (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs v. Loyalty Management UK Limited (C-53/09) ja Baxi Group Ltd (C-55/09)

(Yhdistetyt asiat C-53/09 ja C-55/09) ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Veron peruste — Myynninedistämisjärjestelmä — Kanta-asiakasohjelma, jossa asiakkaat voivat kerätä kauppiailta ostohyvityspisteitä ja saada niitä vastaan kanta-asiakaspalkkioita — Maksut, jotka ohjelman hallinnoija suorittaa kanta-asiakaspalkkioita luovuttaville lunastuskumppaneille — Maksut, jotka kauppias suorittaa kanta-asiakaspalkkioita luovuttavalle ohjelman hallinnoijalle)

(2010/C 328/06)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

House of Lords

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Vastapuolet: Loyalty Management UK Limited (C-53/09) ja Baxi Group Ltd (C-55/09)

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — House of Lords — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 5 ja 6 artiklan sekä 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan tulkinta — Veron perusta — Kanta-asiakasohjelma, jossa asiakkaat keräävät ostohyvityspisteitä ohjelmaan kuuluvalta kauppiailta ja vaihtavat pisteet ohjelmaan kuuluvien kauppiaiden palkkiotavaroihin tai lahjaseteleihin — Ostohyvityspisteiden lunastaminen tuottaa ohjelman hallinnoijalle velvollisuuden suorittaa maksu kyseiselle ohjelmaan kuuluvalle kauppiaille — Kanta-asiakasohjelma, jossa verovelvollisena olevan yrityksen asiakkaat voivat kerätä ostohyvityspisteitä ostostensa yhteydessä ja vaihtaa nämä pisteet ohjelmaa hallinnoivan kolmannen mainos- ja markkinointiyhtiön palkkioihin — Pisteiden lunastaminen tuottaa kolmannelle yhtiölle oikeuden saada verovelvollisena olevalta yritykseltä maksuja, jotka vastaavat luovutettujen palkkioiden ohjevähittäishintaa

Tuomiolauselma

Pääasioissa kyseessä olevan kaltaisen kanta-asiakasohjelman yhteydessä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 10.4.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY, 5 ja 6 artiklaa, 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa ja 17 artiklan 2 kohtaa, sellaisena kuin se ilmenee 28 f artiklan 1 kohdasta, on tulkitettava siten, että

— maksuja, jotka kyseisen ohjelman hallinnoija suorittaa kanta-asiakaspalkkioita asiakkaille luovuttaville lunastuskumppaneille, on pidettävä asiassa C-53/09 kolmannelta saatuna vastikkeena asiakkaille luovutetuista tavaroista tai tilanteen mukaan asiakkaille suoritetuista palveluista. On kuitenkin kansallisen tuomioistuimen asiana selvittää, sisältävätkö nämä maksut myös vastikkeen sellaisesta palvelujen suorituksesta, joka on erillinen suoritus, ja

— maksuja, jotka sponsoriyitys suorittaa kanta-asiakaspalkkioita asiakkaille luovuttavalle kyseisen ohjelman hallinnoijalle, on pidettävä asiassa C-55/09 osittain kolmannelta saatuna vastikkeena asiakkaille luovutetuista tavaroista ja osittain vastikkeena kanta-asiakasohjelman hallinnoijan kyseisen sponsoriyityksen hyväksi suoritamista palveluista.

(¹) EUVL C 90, 18.4.2009
EUVL C 148, 5.6.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.10.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-154/09) (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2002/22/EY — Sähköinen viestintä — Verkot ja palvelut — 3 artiklan 2 kohta ja 8 artiklan 2 kohta — Yleispalveluvelvoitteista vastuussa olevien yritysten nimeäminen — Direktiivin virheellinen täytäntöönpano)

(2010/C 328/07)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Guerra e Andrade ja A. Nijenhuis)

Vastaaja: Portugalin tasavalta (asiamies: L. Inez Fernandes, avustajanaan advogado L. Morais)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) 3 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan rikkominen — Yleispalveluvelvoitteista vastuussa olevien yritysten nimeäminen

Tuomiolauselma

1) Portugalin tasavalta ei ole noudattanut yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla

7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 3 artiklan 2 kohdan ja 8 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut yleispalvelun tarjoajan tai tarjoajien nimeämistä koskevia unionin oikeuden säännöksiä asianmukaisesti täytäntöön kansallisessa oikeudessa ja se ei ole ainakaan varmistanut sitä, että kyseisiä säännöksiä sovelletaan käytännössä.

2) Portugalin tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 153, 4.7.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.10.2010 (Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Secretary of State for Work and Pensions v. Taous Lassal

(Asia C-162/09) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilöiden vapaa liikkuvuus — Direktiivi 2004/38/EY — 16 artikla — Pysyvä oleskeluoikeus — Ajallinen soveltamisala — Direktiivin täytäntöönpanon määräpäivää ennen täytyneet ajanjaksot)

(2010/C 328/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Secretary of State for Work and Pensions

Vastapuoli: Taous Lassal

Muu osapuoli: The Child Poverty Action Group

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38 (EUVL L 158, s. 77) 16 artiklan 1 kohdan tulkinta — Unionin kansalainen, joka on oleskellut laillisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa viiden vuoden ajan ennen 30.4.2006, joka on kyseisen direktiivin täytäntöönpanon määräpäivä, ja joka on tämän jälkeen lähtenyt sen alueelta 10 kuukaudeksi — Ennen 30.4.2006 täyttyneen ajanjakson huomiioon ottaminen pysyvän oleskeluoikeuden tunnustamiseksi

Tuomiolauselma

Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY 16 artiklan 1 ja 4 kohtaa on tulkittava siten, että

- direktiivin 2004/38 16 artiklan 1 kohdan mukaisen pysyvän oleskeluoikeuden saamisen kannalta on otettava huomioon sellainen viiden vuoden yhtäjaksoinen oleskelu, joka oli edeltänyt tämän direktiivin täytäntöönpanon määräpäivää 30.4.2006 ja joka oli ollut ennen tätä päivää annettujen unionin säädösten mukaista, ja että
- yhtäjaksoisesti alle kaksi vuotta kestäneet, määräpäivää 30.4.2006 edeltäneet ja ennen tätä päivää yhtäjaksoisesti viisi vuotta kestänyttä laillista oleskelua seuranneet poissaolot vastaanottavasta jäsenvaltiosta eivät vaikuta kyseisen 16 artiklan 1 kohdan mukaisen pysyvän oleskeluoikeuden saamiseen.

(¹) EUVL C 153, 4.7.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 5.10.2010 (Administrativen sad Sofia-gradin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Georgi Ivanov Elchinov v. Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa

(Asia C-173/09) (¹)

(Sosiaaliturva — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Sairausvakuutus — Toisessa jäsenvaltiossa annettu sairaalahoido — Ennakkolupa — Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamisedellytykset — Yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan toisessa jäsenvaltiossa aiheutuneiden sairaalakulujen korvaamiseen vakuutetulle — Alemman oikeusasteen velvollisuus noudattaa ylemmän oikeusasteen antamia ohjeita)

(2010/C 328/09)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Georgi Ivanov Elchinov

Vastaaja: Natsionalna zdravnoosigurnitelna kasa

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Administrativen sad Sofia-grad — EY:n perustamisopimuksen 49 artiklan ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 2 kohdan 2 alakohdan tulkinta — Sairausvakuutus — Toimivaltainen kansallinen laitos ei ole antanut lupaa sen varoista korvattaviin kuluihin (E 112 -lomake) tehokkaamman lääketieteellisen hoidon saamiseksi muussa kuin vakuutetun potilaan jäsenvaltiossa — Olettama välttämättömästä yhteydestä hoidon rahoittamisen ja sen välillä, että tämäntyyppistä hoitoa annetaan valtion alueella — Käsite "hoito, jota ei ole voitu antaa asianomaiselle henkilölle siinä jäsenvaltiossa, jossa hän asuu" — Hoidon rahoittamista koskevan luvan myöntämisessä sovellettavat yksityiskohtaiset säännöt ja aiheutuneiden kulujen korvaamiseen sovellettavat säännökset — Alemman kansallisen tuomioistuimen velvollisuus noudattaa sellaisia ylemmän tuomioistuimen tulkintaohjeita, joita se pitää yhteisön oikeuden vastaisina

Tuomiolauselma

- 1) Unionin oikeus on esteenä sille, että kansallinen tuomioistuin, jonka tehtävänä on ratkaista asia, jonka ylempi oikeusaste, johon asiassa on valitettu, on palauttanut sen käsiteltäväksi, on sidottu kansallisen prosessioikeuden mukaisesti ylemmän oikeusasteen oikeuskysymyksistä tekemiin arviointeihin, vaikka se katsookin ottaen huomioon tulkinnan, jota se on pyytänyt unionin tuomioistuimelta, että kyseiset arvioinnit eivät ole unionin oikeuden mukaisia.
- 2) EY 49 artikla ja sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2006 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1992/2006, 22 artikla ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jota tulkitaan siten, että sillä suljetaan pois kaikissa tapauksissa toisessa jäsenvaltiossa ilman ennakkolupaa annetun sairaalahoidon korvaavuus.
- 3) Kun kyse on lääketieteellisestä hoidosta, jota ei voida antaa siinä jäsenvaltiossa, jossa vakuutettu asuu, asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1992/2006, 22 artiklan 2 kohdan toista alakohdtaa on tulkittava siten, että tämän artiklan 1 kohdan c alakohdan i luetelmakohdassa edellytettyä lupaa ei voida evätä,

— jos silloin, kun etuuksista on säädetty kansallisessa lainsäädännössä luettelona, jossa ei mainita nimenomaisesti ja yksityiskohtaisesti käytettävää hoitomenetelmää vaan jossa määritellään hoitotyypit, jotka toimivaltainen laitos korvaa, tavanomaisia tulkintaperiaatteita soveltamalla ja objektiivisille ja syrjimättömille kriteereille perustuvan tutkinnan perusteella sekä ottamalla huomioon kaikki lääketieteellisesti merkitykselliset seikat ja käytettävissä olevat tutkimustiedot voidaan osoittaa, että hoitomenetelmä vastaa tässä luettelossa mainittuja hoitotyyppjä, ja

— jos tehokkuudeltaan samanasteista vaihtoehtoista hoitoa ei voida antaa ajoissa siinä jäsenvaltiossa, jossa vakuutettu asuu.

Tämä artikla on esteenä sille, että kansalliset elimet, joilta haetaan ratkaisua ennakkolupahakemukseen, lähtevät tätä säännöstä soveltaessaan olettamasta, jonka mukaan sairaalahoito, jota ei voida antaa jäsenvaltiossa, jossa vakuutettu asuu, ei kuulu niiden etuuskien joukkoon, joiden korvattavuudesta on säädetty tämän jäsenvaltion lainsäädännössä, ja jonka mukaan — käänteisesti — näiden etuuskien joukossa mainittua sairaalahoitoa voidaan antaa kyseisessä jäsenvaltiossa.

- 4) Silloin kun voidaan osoittaa, että asetuksen N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna asetuksella N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1992/2006, 22 artiklan 1 kohdan c alakohdan i luetelmakohdan mukaisen luvan epäminen ei ole ollut perusteltua, ja kun sairaalahoito on päättynyt ja siihen liittyvät kustannukset ovat syntyneet vakuutetulle, kansallisen tuomioistuimen on velvoitettava toimivaltainen laitos kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti korvaamaan tälle vakuutetulle määrä, jonka se olisi tavanomaisesti suorittanut, jos lupa olisi asianmukaisesti myönnetty.

Tämä määrä on sama kuin se, joka on määritelty sen lainsäädännön säännöksissä, jota sen jäsenvaltion laitoksen on noudatettava, jonka alueella sairaalahoito on annettu. Jos tämä määrä on pienempi kuin se, joka olisi perustunut asuinpaikan jäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön soveltamiseen, jos sairaalahoitoon olisi jouduttu asuinvaltiossa, vakuutetulle on tämän lisäksi myönnettävä täydentävä korvaus, josta toimivaltainen laitos vastaa ja joka vastaa suuruudeltaan näiden määrien välistä erotusta, korkeintaan todellisuudessa aiheutuneiden kulujen suuruisena.

(¹) EUVL C 180, 1.8.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 7.10.2010 (Naczelny Sąd Administracyjny (Puolan tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Kronospan Mielec sp. z o.o. v. Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

(Asia C-222/09) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — 9 artiklan 2 artiklan c ja e alakohta — Insinöörien suorittamat tutkimus- ja kehitystyöt — Palvelujen suorituspaikan määrittäminen)

(2010/C 328/10)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Naczelny Sąd Administracyjny

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Kronospan Mielec sp. z o.o.

Vastapuoli: Dyrektor Izby Skarbowej w Rzeszowie

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Naczelny Sąd Administracyjny — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrittämisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 9 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan ja e alakohdan kolmannen luetelmakohdan tulkinta ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 52 artiklan a alakohdan ja 56 artiklan 1 kohdan c alakohdan tulkinta — Verotuspaikan määrittäminen — Tutkimus- ja kehityspalvelut, jotka suoritetaan arvonlisäverovelvolliselle, joka on sijoittautunut Euroopan yhteisöön mutta muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa palvelut tosiasiaa suoritetaan — Kyseisten palvelujen luokittelu joko ”tieteelliseksi toiminnaksi” tai ”insinöörien suorituksiksi”

Tuomiolauselman

Sellaisista tutkimus- ja kehitystöiden suorittamisesta ympäristö- ja teknologia-alalla koostuvat palvelut, jotka johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneet insinöörit suorittavat johonkin toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle palvelujen vastaanottajalle tämän toimeksiannosta, on luokiteltava jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrittämisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 9 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitetuiksi ”insinöörien suorituksiksi”

(¹) EUVL C 220, 12.9.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.10.2010 (Tribunale di Bolzanon (Italia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Rikosoikeudenkäynti Martha Nussbaumeria vastaan

(Asia C-224/09) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Direktiivi 92/57/ETY — Turvallisuutta ja terveyttä koskevien vähimmäisvaatimusten täytäntöönpanosta tilapäisillä tai liikkuvilla rakennustyömailla — Direktiivin 3 artikla — Velvollisuus nimetä turvallisuuteen ja terveyteen liittyvien toimenpiteiden yhteensovittamisesta vastaava henkilö ja laatia turvallisuutta ja terveyttä koskeva suunnitelma)

(2010/C 328/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Bolzano

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Martha Nussbaumer

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Tribunale di Bolzano — Turvallisuutta ja terveyttä koskevien vähimmäisvaatimusten täytäntöönpanosta tilapäisillä tai liikkuvilla rakennustyömailla (kahdeksas direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 24.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/57/ETY (EYVL L 245, s. 6) 3 artiklan tulkinta — Yksityiset rakennustyöt, jotka eivät edellytä rakennuslupaa — Poikkeus velvollisuudesta nimittää rakennushankkeen valmistelu- ja toteuttamisvaiheessa turvallisuuteen ja terveyteen liittyvien toimenpiteiden yhteensovittamisesta vastaava henkilö

Tuomiolauselman

1) Turvallisuutta ja terveyttä koskevien vähimmäisvaatimusten täytäntöönpanosta tilapäisillä tai liikkuvilla rakennustyömailla 24.6.1992 annetun neuvoston direktiivin 92/57/ETY (kahdeksas direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) 3 artiklaa on tulkittava seuraavasti:

— kyseisen artiklan 1 kohta on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan silloin, kun kyse on yksityisistä rakennustöistä, jotka eivät edellytä rakennuslupaa, muodostuvasta työmaasta, jolle tulee useampia yrityksiä, poikkeaminen rakennuttajalle tai urakasta vastaavalle kuuluvasta velvollisuudesta nimetä turvallisuuteen ja terveyteen liittyvien toimenpiteiden yhteensovittamisesta vastaava henkilö rakennushanketta valmisteltaessa tai joka tapauksessa ainakin ennen töiden suorittamista

— saman artiklan 2 kohta on esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa rakennushankkeen toteuttamiseen liittyvien toimenpiteiden yhteensovittamisesta vastaavan henkilön velvollisuutta laatia turvallisuutta ja terveyttä koskeva suunnitelma rajoitetaan niin, että se koskee ainoastaan sitä tapausta, jossa yksityisistä rakennustöistä, jotka eivät edellytä rakennuslupaa, muodostuvalla työmaalla töiden suorittamiseen osallistuu useampia yrityksiä ja jossa tämän velvoitteen syntymisedellytyksenä ei käytetä tämän direktiivin liitteessä II lueteltujen kaltaisia vaaroja.

telma rajoitetaan niin, että se koskee ainoastaan sitä tapausta, jossa yksityisistä rakennustöistä, jotka eivät edellytä rakennuslupaa, muodostuvalla työmaalla töiden suorittamiseen osallistuu useampia yrityksiä ja jossa tämän velvoitteen syntymisedellytyksenä ei käytetä tämän direktiivin liitteessä II lueteltujen kaltaisia vaaroja.

⁽¹⁾ EUVL C 205, 29.8.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.10.2010 (Augstākās tiesas Senātsin (Latvian tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Stils Met SIA v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-382/09) ⁽¹⁾

(Yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Yhdistetty nimikkeistö — 73 ryhmä — Teräksestä valmistettu säikeislanka, köysi ja kaapeli — Nimike 7312 — Taric-koodi — Virhe tariffiluokittelussa — Tavaroiden luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen — Asetus (EY) N:o 384/96 — Polkumyynnittullut — Sakko, jonka määrä vastaa polkumyynnittullin kokonaismäärää)

(2010/C 328/12)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Stils Met SIA

Vastaaja: Valsts ieņēmumu dienests

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Augstakas tiesas Senats — Tariffi- ja tilastonimikkeistö ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 11.9.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1789/2003 (EYVL L 281, s. 1) ja 7.9.2004 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1810/2004 (EYVL L 327, s. 1) liitteessä I olevan 73 ryhmän tulkinta — Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvasta tuonnista suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL L 56, s. 1) 14 artiklan 1 kohdan tulkinta — Pinnoittamattomat tai pelkästään sinkillä pinnoitetut teräksestä valmistetut säikeislangat, köydet ja kaapelit, niiden kemiallisesta koostumuksesta riippumatta, jotka eivät ole peräisin Moldaviasta tai Marokosta — Luokittelu yhdistetyn nimikkeistön nimikkeisiin 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 ja 7312 10 86 19 vuosina 2004 ja 2005 — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään seuraamuksesta, jonka määrä vastaa polkumyynnittullin määrää

Tuomiolauselma

- 1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87, sellaisena kuin se on muutettuna 31.1.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 254/2000, 2 artiklalla käyttöön otettua Euroopan yhteisöjen yhtenäistetyin tullitariffin vuosina 2004 ja 2005 sovellettua versiota on tulkittava siten, että pinnoittamattomasta teräksestä valmistetut teräsköydet ja -kaapelit, joiden poikkileikkauksen läpimitta enimmillään on suurempi kuin 3 mm mutta enintään 48 mm ja jotka eivät ole peräisin Moldovasta tai Marokosta, kuuluvat Taric-koodeihin 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 tai 7312 10 86 19 niiden poikkileikkauksen läpimitan mukaisesti.
- 2) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtavalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 14 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä jäsenvaltion säännöstellä, jossa säädetään, että jos unionin tullialueelle tuodun tavaran tariffiluokittelussa on tehty virhe, tämän johdosta määrätään sakko, jonka määrä vastaa sovellettavien polkumyynitullien kokonaismäärää, kunhan tämän sakon määrä on määritetty vastaavalla tavalla kuin kansallisen oikeuden vastaavanlaatuisessa ja vakavuudeltaan samanlaisessa rikkomisessa ja kunhan tämän määrittämistavan johdosta seuraamus on tehokas, oikeasuhteinen ja varoitettava, minkä arvioiminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävä.

⁽¹⁾ EUVL C 297, 5.12.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 7.10.2010
— Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta

(Asia C-49/10) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2008/1/EY — Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen — Vaatimukset luvan myöntämiseksi olemassa oleville laitoksille — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2010/C 328/13)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamies: A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Slovenian tasavalta (asiamies: N. Pintar Gosenca)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15.1.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY (EUVL L 24, s. 8) 5 artiklan 1 kohdan rikkominen — Vaatimukset luvan myöntämiseksi olemassa oleville lai-

toksille — Velvollisuus varmistaa, että tällaiset laitokset toimivat direktiivin vaatimusten mukaisesti

Tuomiolauselma

- 1) Slovenian tasavalta ei ole noudattanut ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 15.1.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole toteuttanut säädettyssä määräajassa kaikkia teollisuuslaitoksille myönnettyjä lupia koskevia kyseisen direktiivin 5 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä.
- 2) Slovenian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 27.3.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto)
7.10.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-127/10) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Koneista annettu direktiivi 2006/42/EY — Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2010/C 328/14)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Karanasou Apostolopoulou ja G. Zavvos)

Vastaaja: Helleenien tasavalta (asiamies: N. Dafniou)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta 17.5.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/42/EY (uudelleenlaadittu) noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ei ole toteutettu määräajassa

Tuomiolauselma

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut koneista ja direktiivin 95/16/EY muuttamisesta 17.5.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/42/EY mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.
- 2) Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 113, 1.5.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.10.2010 (Supreme Courtin (Irlanti) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — J. McB. v. L. E.

(Asia C-400/10 PPU) ⁽¹⁾

(Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevat asiat — Kansainvälisestä lapsikaappauksesta 25.10.1980 tehty yksityisoikeuden alaa koskeva Haagin yleissopimus — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — Lapset, joiden vanhemmat eivät ole avioliitossa keskenään — Isän oikeus lapsen huoltoon — Käsitteen ”oikeus lapsen huoltoon” tulkinta — Yleiset oikeusperiaatteet ja Euroopan unionin perusoikeuskirja)

(2010/C 328/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: J. McB.

Vastaaja: L. E.

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Supreme Court — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 (EUVL L 338, s. 1) tulkinta — Lapsi, jonka vanhemmat eivät ole avioliitossa keskenään — Isän oikeus lapsen huoltoon — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan isän on saatava toimivaltaisen tuomioistuimen määräys, jotta hänellä voitaisiin katsoa olevan sellainen oikeus lapsen huoltoon, jonka perusteella tämän lapsen vieminen pois asuinpaikkansa maasta tai hänen palauttamatta jättäminen kyseiseen maahan on luvattonta

Tuomiolauselma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevista asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetusta (EY) N:o 2201/2003 on tulkittava siten, että se ei ole esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa edellytetään, että jotta lapsen isä, joka ei ole naimisissa lapsen äidin kanssa, saa oikeuden lapsen huoltoon, hänen on saatava toimivaltaiselta kansalliselta tuomioistuimelta määräys, jolla hänelle annetaan tämä oikeus, jonka perusteella sitä, että lapsen äiti vie lapsen pois tai jättää tämän palauttamatta, voidaan pitää luvattomana asetuksen 2 artiklan 11 alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 25.9.2010.

Valitus, jonka Francisco Pérez Guerra on tehnyt 17.3.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-3/10, Pérez Guerra v. BNP Paribas ja Espanja, 11.2.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-142/10 P)

(2010/C 328/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Francisco Pérez Guerra (edustaja: abogado G. Soriano Bel)

Muut osapuolet: BNP Paribas ja Espanjan kuningaskunta

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on 24.9.2010 antamalaan määräyksellä hylännyt valituksen.

Valitus, jonka Franssons Verkstäder AB on tehnyt 10.6.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-98/10, Franssons Verkstäder v. SMHV ja Lindner Recyclingstech (silppurit), 10.5.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-290/10 P)

(2010/C 328/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Franssons Verkstäder AB (edustaja: advokat O. Öhlén)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) jätti 9.9.2010 antamalaan määräyksellä valituksen tutkimatta.

Kanne 22.7.2010 — Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-368/10)

(2010/C 328/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Zadra ja F. Wilman)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta

Vaatimukset

- 1) On todettava, että Alankomaiden kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2004/18/EY jäljempänä mainittujen artiklojen mukaisia velvoitteitaan, koska hankintaviranomainen on kahviautomaattien toimittamista ja hoitoa koskevassa julkista hankintaa koskevassa sopimuksentekomenettelyssä, joka julkaistiin numerolla 2008/S 158-213630,
  - teknisissä eritelmissä maininnut Max Havelaar- ja EKO-laatu-merkit tai ainakin vastaaviin tai samoihin lähtökohtiin perustuvat laatu-merkit, direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ 23 artiklan 6 ja 8 kohdan vastaisesti
  - käyttänyt taloudellisten toimijoiden pätevyuden arvioinnissa perusteena ja todisteina kestäviä hankintoja ja yrityksen yhteiskunnallista vastuuta koskevia perusteita direktiivin 48 artiklan 1 ja 2 kohdan, 44 artiklan 2 kohdan ja ainakin 2 artiklan vastaisesti
  - muotoillut sopimuksen tekemisen perusteet siten, että niissä viitataan Max Havelaar- ja/tai EKO-laatu-merkkiin tai ainakin samoihin lähtökohtiin perustuviin laatu-merkkeihin direktiivin 53 artiklan 1 kohdan vastaisesti.
- 2) Alankomaiden kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Alankomaat ei ole maakunnan järjestämässä kahviautomaattien toimittamista ja hoitoa koskevassa tarjouskilpailumenettelyssä noudattanut julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 2004/18/EY mukaisia velvoitteitaan. Komissio on todennut 23 artiklan 6 ja 8 kohdan rikkomisen teknisten eritelmien osalta, 48 artiklan 1 ja 2 kohdan, 44 artiklan 2 kohdan ja ainakin 2 artiklan rikkomisen taloudellisten toimijoiden pätevyuden tutkimisen osalta ja 53 artiklan 1 kohdan rikkomisen sopimuksen tekemisen perusteiden osalta.

⁽¹⁾ Julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekemisen menettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EUVL L 134, s. 114)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Gerechthof Amsterdam (Alankomaat) on esittänyt 26.7.2010 — National Grid Indus BV v. Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

(Asia C-371/10)

(2010/C 328/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechthof Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: National Grid Indus BV

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Rotterdam

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos jäsenvaltio määrää kyseisen jäsenvaltion oikeuden mukaan perustetulle yhtiölle, jonka tosiasiallinen kotipaikka on siirtynyt kyseisestä jäsenvaltiosta toiseen jäsenvaltioon, tämän kotipaikan muutoksen vuoksi lähtöveron, voiko kyseinen yhtiö unionin voimassa olevan oikeuden mukaan vedota asiassa EY 43 artiklaan (josta on tullut SEUT 49 artikla)?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: onko kyseisen kaltainen lähtövero, jolla verotetaan yhtiön lähtöjäsenvaltiosta saapumisjäsenvaltioon siirtyneiden omaisuus-erien arvonnisäystä, tarkastellen näitä omaisuus-eriä kotipaikan muuttumishetkellä, ilman mahdollisuutta lykkäykseen tai myöhemmän arvonalentuman huomioon ottamiseen, ristiriidassa EY 43 artiklan (josta on tullut SEUT 49 artikla) kanssa, jolloin tällaista lähtöveroa ei voitaisi perustella jäsenvaltioiden välisen verotusvallan jakamistarpeella?
- 3) Onko edellä mainittuun kysymykseen annettavan vastauksen kannalta merkityksellistä, että kyseinen lähtövero koskee Alankomaiden veroalueella syntyntä (valuuttakurssi)voittoa, jota saapumisjäsenvaltion verotusjärjestelmässä ei oteta huomioon?

Kanne 2.8.2010 — Euroopan komissio v. Itävallan tasavalta

(Asia C-387/10)

(2010/C 328/20)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja W. Mölls)

Vastaaja: Itävallan tasavalta

Vaatimukset

- Itävallan tasavalta ei ole noudattanut EY 49 artiklan ja EY 36 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut ja pitänyt voimassa lainsäädännön, jonka mukaan vain sellaiset luottolaitokset tai tilintarkastajat ja toimitsijamiehet, joilla on kotipaikka kyseisen valtion alueella, voivat toimia sijoitus- tai kiinteistörahaston verotuksellisinä edustajina.
- Itävallan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission mukaan lainsäädäntö, jonka mukaan vain sellaiset luottolaitokset tai tilintarkastajat ja toimitsijamiehet, joilla on kotipaikka kyseisen valtion alueella, voivat toimia sijoitus- tai kiinteistörahaston verotuksellisinä edustajina, tarkoittaa sijoittautumista koskevaa vaatimusta, joka rajoittaa palvelujen vapaata liikkuvuutta.

Itävallan käsityksen vastaisesti riidanalaisella lainsäädännöllä ei paranneta vero-oikeudellisen edustuksen laatua eikä suojella sijoittajien ja varainhoidon intressiä vero-oikeudellisten velvoitteiden lainmukaiseen täyttämiseen. Näin ollen ei ole olemassa perustetta palvelujen vapaan liikkuvuuden rajoittamiselle.

Kanne 27.8.2010 — Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-428/10)

(2010/C 328/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja L. de Schiere de Lophem)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.
- Ranskan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2007/36/EY täytäntöönpanon määräaika on päättynyt 3.8.2009. Tämän kanteen nostamisen ajankohtana vastaaja ei ollut kuitenkaan vielä toteuttanut kaikkia direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä tai se ei ollut ainakaan ilmoittanut niistä komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 184, s. 17.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Mons (Belgia) on esittänyt 13.9.2010 — Belgian valtio — SPF Finances v. BLM SA

(Asia C-436/10)

(2010/C 328/22)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Mons

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgian valtio — SPF Finances

Vastapuoli: BLM SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa ja 13 artiklan B kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa pidetään verosta vapautettuna palvelun suorituksena eli edellä mainitussa 13 artiklan B kohdan b alakohdassa tarkoitettuna kiinteän omaisuuden vuokrauksena sitä, että yrityksen johtaja ja hänen perheensä käyttävät yksityisiin tarpeisiinsa osaa rakennuksesta, jonka on rakentanut tai jota hallitsee kiinteistöön kohdistuvan esineoikeuden nojalla arvonlisäverovelvollinen oikeushenkilö, jos kyseisen kiinteän sijoitusomaisuuden johdosta on syntynyt oikeus vähentää hankintaan sisältyntä arvonlisävero?

(¹) EYVL L 145, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — Lilia Druțu v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Asia C-438/10)

(2010/C 328/23)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Bacău

Pääasian asianosaiset

Vastapuoli: Lilia Druțu

Valittajat: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäinen kohta esteenä sisäiselle verolle, jonka maksaminen on edellytys toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa jo rekisteröidyn henkilöauton ensimmäiselle rekisteröinnille Romaniassa, tilanteessa, jossa jo Romaniassa rekisteröidyt henkilöautot voivat olla kaupanteon kohteena ilman, että niistä on maksettava kyseistä veroa?
- 2) Koska SEUT 110 artiklan toisen kohdan tarkoituksena on poistaa tekijät, jotka suojelevat kansallisia markkinoita ja jotka loukkaavat yhteisön markkinoihin sovellettavia kilpailuperiaatteita, onko se, että päästöveron maksamista koskevasta velvollisuudesta säädetään eräitä poikkeuksia, joiden piiriin kuuluvat myös Romaniassa valmistetut henkilöautot, kansallisen autotuotannon suojelemista koskeva toimenpide?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — SC DRA SPEED SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Asia C-439/10)

(2010/C 328/24)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Bacău

Pääasian asianosaiset

Vastapuoli: SC DRA SPEED SRL

Valittajat: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäinen kohta — jonka mukaan jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille minkäänlaisia korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä veroja kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille — esteenä sille, että käyttöön otetaan kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008 tarkoitetun kaltainen moottoriajoneuvojen päästövero, joka kannetaan, kun moottoriajoneuvo rekisteröidään jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran, ja joka voi olla muista jäsenvaltioista peräisin olevista tuotteista kannettava sisäinen vero, kun otetaan huomioon, ettei veroa kanneta, kun moottoriajoneuvo, jolla on samat tekniset ominaisuudet kuin maahantuodulla käytetyllä moottoriajoneuvolla, rekisteröidään Romaniassa uudelleen?
- 2) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) toinen kohta — jonka mukaan jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä veroja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa — esteenä sille, että käyttöön otetaan kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008 tarkoitetun kaltainen moottoriajoneuvojen päästövero, joka kannetaan, kun moottoriajoneuvo rekisteröidään jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran, kun otetaan huomioon, että kiireellisenä annetun hallituksen asetuksen nro 218/2008 nojalla päästöveron maksamisesta ovat vapautettuja moottoriajoneuvot, joihin teknisten ominaisuuksiensa vuoksi kuuluvat Romaniassa valmistetut henkilöautot?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — SC SEMTEX SRL v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Asia C-440/10)

(2010/C 328/25)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Bacău

Pääasian asianosaiset

Vastapuoli: SC SEMTEX SRL

Valittajat: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäinen kohta — jonka mukaan jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille minkäänlaisia korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä veroja kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille — esteenä sille, että käyttöön otetaan kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008 tarkoitetun kaltainen moottoriajoneuvojen päästövero, joka kannetaan, kun moottoriajoneuvo rekisteröidään jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran, ja joka voi olla muista jäsenvaltioista peräisin olevista tuotteista kannettava sisäinen vero, kun otetaan huomioon, ettei veroa kanneta, kun moottoriajoneuvo, jolla on samat tekniset ominaisuudet kuin maahantuodulla käytetyllä moottoriajoneuvolla, rekisteröidään Romaniassa uudelleen?
- 2) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) toinen kohta — jonka mukaan jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä veroja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa — esteenä sille, että käyttöön otetaan kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008 tarkoitetun kaltainen moottoriajoneuvojen päästövero, joka kannetaan, kun moottoriajoneuvo rekisteröidään jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran, kun otetaan huomioon, että kiireellisenä annetun hallituksen asetuksen nro 218/2008 nojalla päästöveron maksamisesta ovat vapautettuja moottoriajoneuvot, joihin teknisten ominaisuuksiensa vuoksi kuuluvat Romaniassa valmistetut henkilöautot?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Bacău (Romania) on esittänyt 13.9.2010 — Ioan Anghel v. Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

(Asia C-441/10)

(2010/C 328/26)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Bacău

Pääasian asianosaiset

Vastapuoli: Ioan Anghel

Valittajat: Direcția Generală a Finanțelor Publice Bacău ja Administrația Finanțelor Publice Bacău

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) ensimmäinen kohta — jonka mukaan jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille minkäänlaisia korkeampia välittömiä tai välillisiä sisäisiä veroja kuin ne välittömästi tai välillisesti määräävät samanlaisille kotimaisille tuotteille — esteenä sille, että käyttöön otetaan kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008 tarkoitetun kaltainen moottoriajoneuvojen päästövero, joka kannetaan, kun moottoriajoneuvo rekisteröidään jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran, ja joka voi olla muista jäsenvaltioista peräisin olevista tuotteista kannettava sisäinen vero, kun otetaan huomioon, ettei veroa kanneta, kun moottoriajoneuvo, jolla on samat tekniset ominaisuudet kuin maahantuodulla käytetyllä moottoriajoneuvolla, rekisteröidään Romaniassa uudelleen?
- 2) Onko SEUT 110 artiklan (entinen EY 90 artikla) toinen kohta — jonka mukaan jäsenvaltiot eivät määrää muiden jäsenvaltioiden tuotteille sellaisia sisäisiä veroja, joilla välillisesti suojellaan muuta tuotantoa — esteenä sille, että käyttöön otetaan kiireellisenä annetussa hallituksen asetuksessa nro 50/2008 tarkoitetun kaltainen moottoriajoneuvojen päästövero, joka kannetaan, kun moottoriajoneuvo rekisteröidään jäsenvaltion alueella ensimmäisen kerran, kun otetaan huomioon, että kiireellisenä annetun hallituksen asetuksen nro 218/2008 nojalla päästöveron maksamisesta ovat vapautettuja moottoriajoneuvot, joihin teknisten ominaisuuksiensa vuoksi kuuluvat Romaniassa valmistetut henkilöautot?

Valitus, jonka Télévision Française 1 SA (TF1) on tehnyt 15.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-568/08 ja T-573/08, M6 ja TF1 v. komissio, 1.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-451/10 P)

(2010/C 328/27)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Télévision Française 1 SA (TF1) (edustaja: avocat J.-P. Hordies)

Muut osapuolet: Métropole télévision (M6), Canal +, Euroopan komissio, Ranskan tasavalta, France Télévisions

Vaatimukset

- valitus on otettava tutkittavaksi ja hyväksyttävä
- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-568/08 ja T-573/08, M6 ja TF1 vastaan komissio, 1.7.2010 antama tuomio on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kokonaisuudessaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen.

Télévision Française 1 SA (TF1) moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se ei ole ottanut huomioon — ja että se on täten vahvistanut komission kannan asiasta — sitä, että sen arviointiin, soveltuiko France Télévisionsin saama tuki yhteismarkkinoille, liittyi huomattavia vaikeuksia, joiden olisi tullut johtaa SEUT 108 artiklan 2 kohdassa määrätyn muodollisen tutkintamenettelyn aloittamiseen. Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittaja vetoaa todistustaakkaa ja todisteiden vastaanottamista koskevien sääntöjen rikkomiseen siitä syystä, että unionin yleinen tuomioistuin oli pyytänyt kantajia esittämään todisteet siitä, että ilmoitetun pääomasijoituksen todellisesta käyttötarkoituksesta oli vakavia epäilyksiä, sen sijaan, että se olisi tyytynyt todisteisiin tukien osoittamatta jättämisestä.

Toisessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen SEUT 106 artiklan 2 kohdan soveltamisessa katsoessaan, että France Télévisionsin mainostulojen alentuminen voitiin korvata valtioneuvoston kanssa yhteisen alentuminen johtui yhtiön hallinnon tekemistä virheistä, ja täsmentäessään, että edellä mainitun artiklan soveltaminen ei edellytä julkisen palvelun toimivuuden tehokkuuden arviointia.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Okresný súd Prešov (Slovakian tasavalta) on esittänyt 16.9.2010 — Jana Pereničová ja Vladislav Perenič v. S.O.S. financ, spol. sro

(Asia C-453/10)

(2010/C 328/28)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Okresný súd Prešov

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Jana Pereničová ja Vladislav Perenič

Vastaaja: S.O.S. financ, spol. sro

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (¹) 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kuluttajansuojan ulottuvuus sellainen, että silloin, kun sopimuksessa todetaan olevan kohtuuttomia sopimusehtoja, on mahdollista katsoa, että sopimus ei kokonaisuudessaan sido kuluttajaa, jos tämä on kuluttajan kannalta edullisempää?
- 2) Ovatko arviointiperusteet, joiden nojalla määritetään, onko kyse sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY (²) tarkoitettua sopimattomasta kaupallisesta menettelystä, sellaiset, että on mahdollista katsoa, että jos toimija mainitsee sopimuksessa todellisen vuosikoron, joka on alempi kuin todellisudessa peritty korko, tällaista toimijan käyttäytymistä kuluttajaan nähden voidaan pitää sopimattomana menettelynä? Voiko direktiivin 2005/29/EY mukaan sillä, että sopimaton kaupallinen menettely todetaan, olla vaikutusta luottosopimuksen pätevyyteen ja direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan tavoitteen toteutumiseen, jos sopimuksen mitättömyys on kuluttajan kannalta edullisempää?

(¹) EYVL L 112, s. 29.

(²) EUVL L 149, s. 22.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 17.9.2010 — G.A.P. Peeters-van Maasdijk v. Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Asia C-455/10)

(2010/C 328/29)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Valittaja: G.A.P. Peeters-van Maasdijk

Vastapuoli: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 1408/71⁽¹⁾ 71 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että kyseistä artiklaa sovelletaan myös työntekijään, joka sen jälkeen, kun hän on viimeksi lopettanut työskentelyn mutta aikana, jolloin hän sai työkyvyttömyyteen liittyvää etuutta, muutti asuinpaikkansa muun kuin toimivaltaisen jäsenvaltion raja-alueelle?
- 2) Onko SEUT 45 artiklaa ja SEUT 21 artiklaa tulkittava siten, että niiden kanssa yhteensopiva on WW:n 19 §:n 1 momentin f kohdan kaltainen kansallinen säännös, jossa asetetaan työttömyysetuutta koskevan oikeuden uudelleen syntyminen riippuvaiseksi siitä, että asianomaisen asuinpaikka on Alankomaiden alueella, vaikka asianomainen asuu aivan Alankomaiden rajan tuntumassa ja suuntautuu täysin Alankomaiden työmarkkinoille?

⁽¹⁾ Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (EYVL L 149, s. 2)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 17.9.2010 — Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT) v. Administración del Estado

(Asia C-456/10)

(2010/C 328/30)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asociación Nacional de Expendedores de Tabaco y Timbre (ANETT)

Vastaaja: Administración del Estado

Ennakkoratkaisukysymys

- 1) Onko SEUT 34 artiklaa (entinen EY 28 artikla) mahdollista tulkita siten, että Espanjan lainsäädäntöön sisältyvä kielto, jonka mukaan tupakkaliikkeen pitämiseen oikeuttavan toimiluvan haltijat eivät saa harjoittaa tupakkavalmisteiden maahantuontia muista jäsenvaltioista, on SEUT-sopimuksessa kielletty tuonnin määrällinen rajoitus tai vaikutukseltaan vastaava toimenpide?

Valitus, jonka Luigi Marcuccio on tehnyt 21.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-401/09, Luigi Marcuccio v. unionin tuomioistuin, 6.7.2010 antamasta määräyksestä

(Asia C-460/10 P)

(2010/C 328/31)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Luigi Marcuccio (edustaja: avvocato Giuseppe Cipressa)

Muu osapuoli: Euroopan unionin tuomioistuin

Valittajan vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa kokonaan ja poikkeuksetta unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-401/09, Marcuccio vastaan unionin tuomioistuin, 6.7.2010 antaman määräyksen

— katsoo, että ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne, joka oli riidanalaisen määräyksen taustalla, voitiin ottaa tutkittavaksi kokonaan ja poikkeuksetta

ja edelleen

— ensisijaisesti hyväksyy kokonaan ja poikkeuksetta ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja velvoittaa vastaajan ensimmäisessä oikeusasteessa korvaamaan kantajalle kaikki tälle esillä olevassa asiassa kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— tai toissijaisesti palauttaa valituksen taustalla olevan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, joka toimii eri kokoonpanossa, jotta tämä ratkaisee kyseisen asian asiakysymyksen uudelleen.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksenalainen määräys on lainvastainen muun muassa seuraavista syistä: a) sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevien oikeusperiaatteiden virheellinen, väärä ja kohtuuton tulkinta ja soveltaminen sekä tätä koskevan Euroopan unionin oikeuskäytännön huomiotta jättämisen perustelemattomuus ja epäloogisuus, b) perustelujen täydellinen puuttuminen, ilmeinen arviointivirhe, tosiseikkojen vääristäminen, kantajan esittämien todisteiden puutteellinen ja virheellinen tutkiminen, clare loqui-velvoitteen laiminlyönti, epäjohtonmukaisuus, apodiktisuus, mielivaltaisuus, epäloogisuus ja kohtuuttomuus, c) unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut oikeusriitaan liittyvistä perustavannalaatuisista seikoista eikä selvittänyt mitenkään asiaa, d) unionin yleinen tuomioistuin laiminlöi velvoitettaan perustaa näkemyksensä, todisteiden arviointi mukaan lukien, kokemukseen ja terveeseen järkeen e) todisteiden esittämistä ja todistustaakkaa koskevien oikeusperiaatteiden virheellinen, väärä ja kohtuuton tulkinta ja soveltaminen

Valitus, jonka Deutsche Post AG on tehnyt 27.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-570/08, Deutsche Post AG v. Euroopan komissio, 14.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-463/10 P)

(2010/C 328/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Deutsche Post AG (edustajat: Rechtsanwalt J. Sedemund ja Rechtsanwalt T. Lübbig)

Vastapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

- 1) unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 14.7.2010 asiassa T-570/08 on kumottava kokonaisuudessaan
- 2) komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämä väite tutkittavaksi ottamisen edellytysten puuttumisesta on hylättävä

3) Euroopan komission asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan nojalla menettelyn ”Valtiontuki C 36/07 — Valtiontuki Deutsche Post AG:lle” yhteydessä 30.10.2008 antama ”tietojen antamista koskeva määräys” on julistettava mitättömäksi

4) komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevan valituksen kohteena on unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, jolla se jätti tutkimatta valittajan tietojen antamista koskevasta määräyksestä, jonka komissio valittajan hyväksi myönnettyä valtiontukea koskevan menettelyn yhteydessä 30.10.2008 osoitti Saksan liittotasavallalle, nostaman kanteen.

Käsiteltävänä olevassa asiassa keskeinen kysymys koskee sitä, voidaanko komission asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan nojalla antamasta ”tietojen antamista koskevasta määräyksestä” valittaa, ja jos voidaan, niin millä edellytyksillä. Valittajan mukaan kanne päätöksestä, jolla annettiin määräys antaa tietoja, jotka vain sillä on hallussaan, on otettava tutkittavaksi, jos kanteella kyseenalaistetaan asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan menettelysäännösten noudattaminen ja vaadittujen tietojen tarpeellisuus.

Unionin yleinen tuomioistuin jätti tämän kanteen tutkimatta olennaisilta osin sillä perusteella, että tietojen antamista koskevalla määräyksellä ei ollut oikeusvaikutuksia. Kyse oli sen mukaan vain välipäätöksestä, jolla on merkitystä lopullisen päätöksen valmistelussa.

Valittaja vetoaa viiteen valitusperusteeseen:

- 1) Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut valituksenalaisessa tuomiossa huomioon sitä, että tietojen antamista koskeva määräys kuuluu unionin velvoittavana toimena unionin tuomioistuinten valvontavaltaan. Jäsenvaltiolla on asetuksen (EY) N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä SEUT 288 artiklan 4 kohdan kanssa, ja SEU 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen perusteella sitova velvollisuus antaa vaaditut tiedot. Koska jäsenvaltion on ehdottomasti pantava tämä päätös täytäntöön, tietojenantamisvelvollisuus siirtyy suoraan valittajalle, jolla (ainoana) on vaaditut tiedot hallussaan.
- 2) Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut myöskään huomioon sitä, että on unionin oikeuteen kuuluvan oikeussuojan periaatteen vastaista, että jäsenvaltion ja yrityksen, jota asia välittömästi koskee, on annettava mitä tahansa komission asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan vaatimia tietoja riippumatta siitä, onko 10 artiklan 3 kohdan mukaisia menettelyoikeudellisia vaatimuksia noudatettu ja onko vaadituilla tiedoilla jokin yhteys kyseisen valtiontukia koskevan valvontamenettelyn tarkoitukseen.

- 3) Unionin yleinen tuomioistuin tulkitse asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohtaa ja 13 artiklan 1 kohdan 3 alakohdtaa virheellisesti, kun se ei ottanut huomioon, että tietojen antamista koskevalla määräyksellä on välittömiä vaikutuksia jäsenvaltion ja yrityksen, jota asia koskee, oikeusasemaan myös siksi, että asetuksen N:o 659/1999 13 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa mahdollistetaan se, että komissio voi tehdä mahdollista valtiontukea koskevan päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella siinä tapauksessa, että tietojen antamismääräystä ei noudateta. Tästä johtuva komission todistustaakan keventyminen johtaisi kyseisen yrityksen, jonka on oikeuksiensa turvaamiseksi todellisudessa pakko antaa pyydetty tiedot, menettelyllisen aseman olennaiseen huonontumiseen.
- 4) Unionin yleinen tuomioistuin teki tästä syystä myös oikeudellisen virheen, koska se hylkäsi väitteen siitä, että tietojen antamista koskevalla määräyksellä on oikeusvaikutuksia, sillä perusteella, että kyse on vain lopullisen päätöksen valmisteluun kuuluvasta välipäätöksestä. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut tältä osin huomioon, että tämä ei sulje pois mahdollisuutta kanteen nostamiseen kyseisestä päätöksestä, jos välipäätökseksi väitetystä toimesta — kuten asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan mukaisesta päätöksestä — seuraa kielteisiä oikeusvaikutuksia.
- 5) Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut myöskään riittävästi huomioon, että niitä sääntöjenvastaisuuksia, jotka komissio teki, kun se antoi tietojen antamismääräyksen, ei olisi voitu käsitellä riittävästi menettelyn päättävästä päätöksestä nostettavassa kanteessa erityisesti, koska siinä on kiellettyä vedota tosiseikaston epätäydellisyyteen. Lisäksi yritykselle, jota asia koskee, voi aiheutua — kuten esillä olevassa tapauksessa — huomattavia ajankäyttöisiä ja taloudellisia rasitteita sääntöjenvastaisen tietojen antamismääräyksen väliaikaisesti noudattamisesta.

Landgericht Gießenin (Saksa) 28.9.2010 esittämä ennakkoratkaisupyyntö — rikosoikeudenkäynti Baris Akyüzia vastaan

(Asia C-467/10)

(2010/C 328/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Gießen

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Baris Akyüz

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko

- a) yhteisön ajokortista 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/439/ETY (1) 1 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä 8 artiklan 4 kohdan toisen virkkeen kanssa,
- b) ajokorteista 20.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY (uudelleenlaadittu teksti) (2) 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 11 artiklan 4 kohdan kanssa,

tulkittava

- 1) siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion (vastaanottava valtio) kieltäytymiselle toisen jäsenvaltion (myöntäjävaltio) myöntämän ajokortin tunnustamisesta omalla alueellaan, jos ajokortin saamista myöntäjävaltiossa on edeltänyt ajokorttihakemuksen hylkääminen vastaanottavassa valtiossa, koska fyysiset ja henkiset edellytykset moottoriajoneuvon turvalliseen kuljettamiseen eivät täyty
- 2) jos vastaus on myöntävä: siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion (vastaanottava valtio) kieltäytymiselle toisen jäsenvaltion (myöntäjävaltio) myöntämän ajokortin tunnustamisesta omalla alueellaan, jos ajokortin saamista myöntäjävaltiossa on edeltänyt ajokorttihakemuksen hylkääminen vastaanottavassa valtiossa, koska fyysiset ja henkiset edellytykset moottoriajoneuvon turvalliseen kuljettamiseen eivät täyty ja ajokortissa olevat merkinnät, muut myöntäjävaltion antamat kiistattomat tiedot tai muut tiedot, joiden paikkansapitävyttä ei ole syytä epäillä, erityisesti mahdolliset ajokortin haltijan itse antamat tiedot tai vastaanottavalla valtiolla muuten olevat varmat tiedot osoittavat, ettei direktiivin 91/439/ETY 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja vastaavasti direktiivin 2006/126/EY 7 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyä asuinpaikkavaatimusta ole noudatettu

— jos muut tiedot, joiden paikkansapitävyttä ei ole syytä epäillä, erityisesti mahdolliset ajokortin haltijan itse antamat tiedot tai vastaanottavalla valtiolla muuten olevat varmat tiedot eivät riitä: Ovatko tiedot unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla myöntäjävaltion antamia myös silloin, kun niitä ei ole välitetty suoraan vaan ainoastaan välillisesti siten, että jokin muu taho, erityisesti myöntäjävaltiossa oleva vastaanottavan valtion lähetystö, on tehnyt sellaisiin tietoihin perustuvan ilmoituksen –

- 3) siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion (vastaanottava valtio) kieltäytymiselle toisen jäsenvaltion (myöntäjävaltio) myöntämän ajokortin tunnustamisesta omalla alueellaan, jos muodolliset edellytykset ajokortin saamiseksi myöntäjävaltiossa ovat kyllä täyttyneet mutta oleskelun tarkoituksena on selvitetty olleen ainoastaan ajokortin saaminen eikä sen lisäksi mitään sellaista tarkoitusta, jota suojataan unionin

oikeudessa ja erityisesti perusvapauksia koskeissa SEUT:n määräyksissä, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä yleissopimuksessa (ajokorttiturismi)?

⁽¹⁾ EYVL L 237, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 403, s. 18.

Kanne 28.9.2010 — Euroopan komissio v. Portugalin tasavalta

(Asia C-470/10)

(2010/C 328/34)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. França ja I. V. Rogalski)

Vastaaja: Portugalin tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Portugalin tasavalta ei ole noudattanut SEUT 56 artiklan ja direktiivin 2005/36/EY ⁽¹⁾ 5, 6 ja 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun se on pitänyt voimassa edellytyksen, jonka mukaan Portugalin viranomaisten on rekisteröitävä ja akkreditoitava sellaisten yhteisön patenttiasiamiesten väliaikaiset palvelut, jotka ovat jo sijoittautuneet laillisesti toiseen jäsenvaltioon, ja valvoo Portugaliin tulevien yhteisön patenttiasiamiesten ammattipätevyyttä myös väliaikaisten palvelujen osalta.

— Portugalin tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kyseessä oleva Portugalin lainsäädäntö estää muihin jäsenvaltioihin laillisesti sijoittautuneita tavaramerkkiasiamiehiä ja patenttiasiamiesten harjoittamasta edustustoimintaansa Portugalin kansallisessa teollisuus- ja kauppatoimintavaltiossa (Instituto Nacional da Propriedade Industrial, INPI), kun he tulevat Portugaliin suorittaakseen palveluja muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille asiakkaille, jos he eivät ole aikaisemmin suorittaneet koetta, jotta INPI voi akkreditoida tai tunnustaa heidät.

⁽¹⁾ EUVL L 255, s. 22.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängigen Verwaltungssenat Salzburg (Itävalta) on esittänyt 28.9.2010 — Martin Wohl ja Ildiko Veres v. Magistrat der Stadt Salzburg, muu osapuoli: Magistrat der Stadt Salzburg

(Asia C-471/10)

(2010/C 328/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat Salzburg

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Martin Wohl ja Ildiko Veres

Vastaaja: Magistrat der Stadt Salzburg

Muu osapuoli: Finanzamt Salzburg-Stadt

Ennakkoratkaisukysymys

Onko luettelon, jota tarkoitetaan Unkarin tasavallan liittymisestä Euroopan unioniin tehdyn liittymisasiakirjan 24 artiklassa, liitettyä X (1. henkilöiden vapaa liikkuvuus) ⁽¹⁾, tulkittava siten, että työntekijöiden käyttöön asettamista Unkarista Itävaltaan ei ole katsottava työntekijöiden työhön lähettämiseksi ja että unkarilaisten/slovakialaisten työntekijöiden työskentelyä Itävallassa koskevat kansalliset rajoitukset pätevät juuri samalla tavalla myös unkarilaisen yrittäjän käyttöön asettamiin (ja siellä laillisesti työskenteleviin) unkarilaisiin/slovakialaisiin työntekijöihin Itävallassa?

⁽¹⁾ EUVL 2003 L 236, s. 846.

Kanne 29.9.2010 — Euroopan komissio v. Unkarin tasavalta

(Asia C-473/10)

(2010/C 328/36)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Støvlbæk ja B.D. Simon)

Vastaaja: Unkarin tasavalta

Vaatimukset

A Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

1) toteaa, että Unkarin tasavalta

- ei ole noudattanut direktiivin 91/440/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna, 6 artiklan 3 kohdan ja sen liitteen II eikä direktiivin 2001/14/EY⁽²⁾ 14 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut sitä, että reittien käyttöön osoittaminen tapahtuu rautatieyrityksistä riippumattomasti
- ei ole noudattanut direktiivin 91/440/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna, 6 artiklan 3 kohdan ja sen liitteen II eikä direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole varmistanut sitä, että käyttömaksut vahvistetaan rautatieyrityksistä riippumattomasti
- ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 6 artiklan 1 kohdan mukaista velvollisuuttaan, koska se ei ole varmistanut rautatieinfrastruktuurin hallinnon rahoituksellista tasapainoa
- ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 6 artiklan 2 kohdan mukaista velvoitettaan, koska se ei ole tarjonnut kannustimia rautatieinfrastruktuurin tarjoamisesta aiheutuvien kustannusten vähentämiseksi ja sen käytöstä perittävien maksujen alentamiseksi
- ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 7 artiklan 3 kohdan mukaista velvoitettaan, koska se ei ole varmistanut, että vähimmäiskäyttömahdollisuuksista ja radan käyttömahdollisuuksista palveluihin pääsyä varten perittävät infrastruktuurimaksut vahvistetaan niiden kustannusten perusteella, jotka aiheutuvat suoraan rautatieliikenteen harjoittamisesta
- ei ole noudattanut direktiivin 2001/14/EY 11 artiklan mukaista velvoitettaan, koska se ei ole saattanut voimaan suorituskannustinjärjestelmää, jonka avulla rautatieyrityksiä ja infrastruktuurin hallintoa kannustetaan minimoimaan häiriöt ja parantamaan rautatieverkon suorituskykyä

2) toteaa, että Unkarin tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 91/440/ETY ja direktiivin 2001/14/EY tavoitteena on taata rautatieyrityksille yhdenmukaisiin edellytyksiin perustuva ja ketään syrjimätön oikeus päästä käyttämään rautatieinfrastruktuuria. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi edellä maini-

tuissa direktiiveissä säädetään, että rautatiekuljetuspalveluja tarjoavat elimet eivät saa tehdä junareittien käyttöönosoittamispäätöksiä, ja että riippumattoman elimen on päätettävä kapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä. Kun rautatieyritys vastaa liikenteenohjauksesta, se saa välttämättä kilpailuetua, koska liikenteenohjaukseen kuuluvien tehtävien hoitamiseksi sillä on oltava yksityiskohtaiset tiedot rautatieyritysten suorittamista palveluista, niiden määrästä ja aikatauluista.

Kanteen nostaminen on välttämätöntä muun muassa sen vuoksi, että Unkarissa rautateiden liikenteenohjauksesta vastaavat — edellä mainittujen direktiivien säännösten vastaisesti — rautatiekuljetuspalveluja tarjoavat yksiköt.

Liikenteenohjausta ei voida pitää sellaisena infrastruktuurin hallintona, johon ei kuulu junareittien käyttöön osoittamista tai kapasiteetin käyttöoikeuksien myöntämistä, koska liikenteenohjauksesta vastaava osallistuu välttämättä junareittien käyttöön osoittamista koskevaan päätöksentekoon. Liikenteenohjauksesta vastaavien on yhtäältä tunnettava kapasiteetin käyttöoikeuksien myöntämispäätökset voidakseen hoitaa liikenteenohjausta, toisaalta niiden on häiriötilanteissa tai hätätapauksissa voitava toteuttaa suunnitelman mukaisen liikenteen ennallistamisen edellyttämät toimenpiteet, johon liittyy välttämättä junareittien järjestämistä sekä verkon kapasiteetin käyttöoikeuksien uudelleen jakamista.

Liikenteenohjauksen riippumattomuuden periaatetta loukkaa se, että Unkarissa rautatieyritykset laativat infrastruktuurin käyttämisestä suoritettavien maksujen yksityiskohtaiset laskut. Koska yksityiskohtaisissa laskuissa viitataan välttämättä muun muassa yksittäisen rautatieyrityksen suorittamiin palveluihin, palvelujen määrään ja aikatauluihin, laskujen laatiminen tuottaa tästä vastaavalle rautatieyritykselle kilpailuetua.

Junareittien käyttöön osoittamisen riippumattomuutta koskevan vaatimuksen loukkaamisen lisäksi Unkarin tasavalta on laiminlyönyt direktiivin 91/440/ETY ja direktiivin 2001/14/EY mukaisten velvoitteidensa noudattamisen, koska

- se ei ole vahvistanut edellytyksiä, joilla varmistetaan rautatieinfrastruktuurin hallinnon rahoituksellinen tasapaino
- se ei ole ryhtynyt toimenpiteisiin, joilla infrastruktuurin hallinto velvoitetaan toiminnan ylläpitämiskustannusten vähentämiseen ja rautatieverkon käyttömahdollisuuksista perittävien maksujen alentamiseen

— se ei ole toteuttanut toimenpiteitä, joilla varmistetaan suorien kustannusten periaatteen soveltaminen rautatieverkon käyttömahdollisuuksista palveluihin pääsyä varten perittävää maksuja vahvistettaessa

— eikä se ole ottanut käyttöön suorituskannustinjärjestelmää kannustimien tarjoamiseksi rautatieyrityksille ja infrastruktuurin hallinnoille rautatieverkossa esiintyvien häiriöiden minimoimiseksi ja rautatieverkon suorituskyvyn parantamiseksi

- (¹) Yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annettu neuvoston direktiivi 91/440/ETY (EYVL L 237, s. 25).
- (²) Rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (EYVL L 75, s. 29).

Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 1.10.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-571/08, Saksan liittotasavalta v. Euroopan komissio, 14.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-475/10 P)

(2010/C 328/37)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze, J. Möller ja N. Graf Vitzthum)

Vastapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Saksan liittotasavallan hallitus vaatii, että Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) 14.7.2010 asiassa T-571/08, Saksan liittotasavalta v. Euroopan komissio, antama tuomio on kumottava,

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Käsiteltävänä olevan valituksen kohteena on unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, jolla se jätti menettelyvirhettä koskevassa asiassa tutkimatta valittajan nostaman kanteen tietojen antamista koskevasta määräyksestä, jonka komissio esitti Deutsche Post AG:n (jäljempänä DPAG) hyväksi myönnettyä valtiontukea koskevassa menettelyssä.

Komissio määräsi riidanalaisessa päätöksessään, että valittajan on annettava tietoja DPAG:n kaikista kustannuksista ja tuloista vuo-

sina 1989–2007, vaikka DPAG:n yksityistäminen, jonka yhteydessä riidanalaiset siirrot pääasiallisesti tapahtuivat, oli saatettu päätökseen jo vuonna 1994. Komissio ei ollut antanut täsmen-
tävästä vastausta esikysymykseen siitä, mitkä ajanjaksot oli todella otettava huomioon, vaan oli sen sijaan heti aluksi vaatinut kustannus- ja tulotilannetta koskevat tiedot koko ajanjaksolta yksityistämisen tapahtumisesta nykyhetkeen, ottamatta huomioon tämän vaatimuksen merkitsemää rasitetta. Näin toimimalla komissio oli kuormittanut valittajaa ja kyseistä yritystä kohtuuttomalla tavalla.

On saatava unionin tuomioistuimen periaatteellinen ratkaisu siihen, voiko komissio valtiontukea koskevassa menettelyssä todella velvoittaa jäsenvaltion antamaan haluamansa määrän tietoja ilman, että se kuuluisi tuomioistuimen välittömään valvontaan. Jos unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellinen ratkaisu, jonka mukaan tällainen päätös ei ole kannekelpoinen, on oikea, jäsenvaltioiden ja yritysten, joita asia koskee, on aina ensimmäiseksi varauduttava vaatimuksen täyttämiseen aiheutuvaan huomattavaan — myös taloudelliseen — rasitukseen, vaikka ne pitäisivät tällaista vaatimusta säännösten vastaisena. Lisäksi on olemassa vaara sellaisten liikesalaisuuksien paljastumisesta, joiden tuntemisella ei ole valtiontukimenettelyn kannalta lainkaan merkitystä.

Valituksenalainen unionin yleisen tuomioistuimen tuomio on useilla tavoin virheellinen.

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee kannekelpoisen toimen käsitettä oikeudellisesti virheellisellä tavalla eikä ottanut huomioon sitä koskevaa oikeuskäytäntöä, kun se tutki riidanalaisen toimen ”sen asiasisällön perusteella”. Toimen tutkiminen sen aineellisten oikeusvaikutusten perusteella on kuitenkin mahdollista vain, jos sellaista päätöstä, jolla on jo oikeudellisen muotonsa vuoksi sitova vaikutus, ei ole tehty. Koska kyseessä olevan, asetuksen N:o 659/1999 10 artiklan 3 kohdan perusteella tehdyn komission päätöksen pakottavuus ilmenee jo sen oikeudellisesta muodosta, ei ole tarpeen tarkemmin tutkia, oliko toimella sen tekijän tahdon mukaan tarkoitus tuottaa valittajalle konkreettisia oikeusvaikutuksia.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin arvioi väärin tietojen antamista koskevan määräyksen väliaikaisen luonteen, kun se kilpailuoikeudellisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevan kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiin liittyvään oikeuskäytäntöön viitaten päätteli oikeudellisesti virheellisellä tavalla, että myös päätöksen lopullisuus on merkityksellinen seikka kyseessä olevan komission esittämästä tietojen antamista koskevasta määräyksestä nostetun kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytysten täyttymisen kannalta.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin arvioi väärin tietojen antamista koskevan määräyksen oikeusvaikutukset, kun se ei ottanut huomioon, että toimella on pakottavia oikeusvaikutuksia, jos sillä vaikutetaan sen kohteena olevien tahojen etuihin niiden oikeusasemaa muuttamalla. Tietojen antamista koskevan

määräyksen osalta näin tapahtuu, sillä sen noudattamatta jättäminen johtaa seuraamuksiin. Nämä seuraamukset liittyvät ensinnäkin siihen, että jäsenvaltio ei voi vedota tosiseikaston epätäydellisyyteen ja siihen, että komissio voi tehdä päätöksen käytettävissään olevien tietojen perusteella. Toisaalta näin kevennetään sitä todistustaakkaa, joka komissiolla on, jotta se lähtee siitä, että olosuhteiden on osoitettu olevan sellaiset kuin se väittää. Tämä merkitsee komission menettelyllisen aseman parantumista, josta seuraa pääasiassa kyseessä olevan jäsenvaltion aseman huonontuminen. Valittaja asetettiin tietojen antamista koskevalla määräyksellä asemaan, jossa se joutui valitsemaan joko velvoitteidensa noudattamatta jättämisen, jolloin sen ei olisi ollut mahdollista vedota tosiseikaston epätäydellisyyteen ja jolloin komission todistustaakka olisi keventynyt, tai sen, että se tosiasiasa puolustautumisoikeuksiansa turvaamiseksi joutuu toimitamaan suhteettoman määrän tietoja. Tämä merkitsisi oikeudellisen haitan lisäksi poikkeuksellista ajankäyttöä ja taloudellista rasitetta, joita ei korvata. Pääasiasta riippumatta tietojen antamista koskevasta määräyksestä voi seurata jäsenvaltiolle, jota se koskee, oikeusvaikutuksia, koska sen noudattamatta jättäminen voi johtaa SEUT 258 artiklan mukaiseen perustamissopimuksen rikkomista koskevaan menettelyyn ja ääritapauksessa SEUT 260 artiklan mukaiseen uhkasakkomenettelyyn.

Neljänneksi unionin yleisen tuomioistuimen päätöksellä loukataan oikeusvaltioperiaatetta ja tehokkaan oikeussuojan periaatetta, kun siinä katsotaan, että ainoa suoja ylimitoitettua tietojen antamista koskevaa määräystä vastaan on sen noudattamatta jättäminen. Tällainen menettely on kohtuuton ja edellä mainittujen periaatteiden vastainen. Oikeudellista suojan saamisen edellytykseksi ei säännösten vastaisen tietojen antamista koskevan määräyksen osalta voida asettaa sitä, että jäsenvaltio ei noudata tätä määräystä. Mahdollisuus nostaa kante tietojen antamista koskevasta määräyksestä on ainoa tapa estää se, että jäsenvaltion lojaliteettivelvoite alistettaisiin komission rajattomalle harkintavallalle, ja se myös mahdollistaisi komissiolle sen, että se voi noudattaa velvollisuuttaan lojaalista yhteistyöstä jäsenvaltioiden kanssa.

Viimeiseksi unionin yleinen tuomioistuin arvioi väärin valtioneuvoston tukiasioita koskevan toimivallan, kun se totesi, että suojana ylimitoitettua tietojen antamista koskevalta määräykseltä on jäsenvaltioiden kieltäytyminen toimittaa näkemyksensä mukaan tosiseikaston selvittämisen kannalta tarpeettomia tietoja. Tästä seuraa valtioneuvoston tukiasioissa noudatettavalle toimivallanjoolle vieras tosiseikaston selvittämistä ja menettelyn kohteen määrittämistä koskevien velvoitteiden siirtyminen jäsenvaltioille. Tämä unionin yleisen tuomioistuimen tulkinnan mukainen toimivallan siirtymä on SEUT 107 ja SEUT 108 artiklan mukaisen toimivallanjoon vastainen, siirtää arviointivirheen riskin jäsenvaltiolle ja vapauttaa komission edellä kuvatulla tavalla velvoitteesta suorittaa hallinnollisessa menettelyssä huolellinen tosiseikaston selvittäminen.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Unabhängigen Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Itävalta) on esittänyt 1.10.2010 — projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic ja Herbert Hilbe v. Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

(Asia C-476/10)

(2010/C 328/38)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Pääasian asianosaiset

Valittajat: projektart Errichtungsgesellschaft mbH, Eva Maria Pepic ja Herbert Hilbe

Vastapuoli: Grundverkehrs-Landeskommission Vorarlberg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko perustamissopimuksen 67 artiklan täytäntöönpanosta 24.6.1988 annetun direktiivin 88/361/ETY (¹) 6 artiklan 4 kohdan säännöstä, jonka mukaan vapaa-ajan asunnon ostamista koskevan kansallisen lainsäädännön voimassaoloa voidaan jatkaa, edelleen sovellettava, kun ETA:an kuuluvan Liechtensteinin ruhtinaskunnan kansalainen ostaa EU-valtiossa sijaitsevan vapaa-ajan asunnon?
- 2) Onko kansallinen säännös, jossa evätään 24.6.1988 annetun neuvoston direktiiviin 88/361/ETY 6 artiklan 4 kohtaan vedoten Liechtensteinin ruhtinaskunnan kansalaiselta oikeus ostaa EU-valtiossa sijaitseva vapaa-ajan asunto, ristiriidassa ETA-sopimuksen pääomien vapaata liikkuvuutta koskevien säännösten kanssa sillä tavoin, että kansallisen viranomaisen on jätettävä tällainen kansallinen säännös huomioon ottamatta?

(¹) EYVL L 178, s. 5.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 27.9.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-111/07, Agrofert Holding a.s. v. Euroopan komissio, 7.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-477/10 P)

(2010/C 328/39)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Smulders, P. Costa de Oliveira ja V. Bottka)

Muut osapuolet: Agrofert Holding a.s., Ruotsin kuningaskunta, Suomen tasavalta, Tanskan kuningaskunta ja Polski Koncern Naftowy Orlen SA

Vaatimukset

- unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-111/07, Agrofert Holding a.s. vastaan komissio, 7.7.2010 antama tuomio on kumottava
- tämän valituksen kohteena olevat kysymykset on ratkaistava lopullisesti ja
- asian T-111/07 kantaja on velvoitettava korvaamaan komissiolle kyseisestä asiasta aiheutuneet ja tästä valituksesta aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä valitus koskee niiden poikkeusten tulkintaa, jotka on oikeudella tutustua asiakirjoihin, jotka koskevat (i) tarkastus-, tutkinta- ja tilintarkastustoimien tarkoitusten suojaa (jäljempänä tutkintatoimia koskeva poikkeus), (ii) tietyn luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisten etujen suojaa (jäljempänä taloudellisia etuja koskeva poikkeus), (iii) komission päätöksentekomenettelyn suojaa (jäljempänä päätöksentekomenettelyä koskeva poikkeus) ja (iv) oikeudellisen neuvonannon suojaa (jäljempänä oikeudellista neuvonantoa koskeva poikkeus). Näistä poikkeuksista säädetään Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ (jäljempänä asetus 1049/2001) 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa, 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa, 4 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa ja 4 artiklan 2 kohdan toisessa luetelmakohdassa.

Tämä valitus koskee tarkemmin sanoen kyseisten poikkeusten soveltamista tiettyihin asiakirjoihin komissiolle olevassa asiakirja-aineistossa, joka liittyy yrityskeskittymien valvontaa koskevaan, neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004⁽²⁾ (jäljempänä sulautuma-asetus) mukaiseen menettelyyn.

Komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisessa tuomiossa oikeudellisia virheitä tulkitessaan edellä mainittuja poikkeuksia, koska se jätti ottamatta huomioon kilpailuoikeudellisten menettelyjen erityispiirteet ja takeet, jotka sulautuma-asetuksessa annetaan yrityskeskittymiä koskeviin menettelyihin osallistuville yrityksille. Komissio väittää erityisesti, että unionin yleinen tuomioistuin ei tuomiossaan pyrkinyt saattamaan aitoon ja asianmukaiseen tasapainoon kahta tässä asiassa sovellettavaa oikeudellista järjestelmää. Sen sijaan se tulkitsi virheellisesti sääntöjä, jotka koskevat oikeutta tutustua asiakirjoihin, ja niin tehdessään aiheutti sen, ettei yrityskeskittymiä koskevia sääntöjä voitu soveltaa.

Ensimmäinen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu kysymys koskee salassapitovelvollisuuden laajuutta, sellaisena kuin siitä säädetään sulautuma-asetuksessa ja määrätään SEUT 339 artiklassa, tulkittaessa asiakirjoihin tutustumista koskevan oikeuden poikkeuksia, erityisesti tutkintatoimia ja taloudellisia etuja koskevia poikkeuksia.

Toinen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu kysymys koskee unionin yleisen tuomioistuimen päätelmää, jonka mukaan tässä asiassa ei ollut mitään sellaisia erityisiä olosuhteita, joiden perusteella asiakirjoihin tutustumista koskeva oikeus olisi voitu evätä ilman, että komission tarvitsi konkreettisesti ja tapauskohtaisesti tutkia kunkin tutustuttavaksi pyydetyn asiakirjan ja perustella yksityiskohtaisesti epäämisen, joka koski kunkin tutustuttavaksi pyydetyn asiakirjan sisältöä.

Kolmas kysymys koskee tutkintatoimia koskevan poikkeuksen rajoittavaa tulkintaa, jonka mukaan tätä poikkeusta ei voida soveltaa komission tehtyä päätöksen, jolla yrityskeskittymien valvontaa koskeva hallinnollinen menettely päätetään.

Neljäs unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu kysymys koskee perusteluvollisuuden laajuutta osoitettaessa vaara, joka aiheutuu asiakirjan sisältämien tietojen ilmaisemisesta erityisesti taloudellisten etujen, päätöksentekomenettelyn ja oikeudellisen neuvonannon suojan kannalta.

Viides ja viimeinen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi saatettu kysymys koskee sääntöjä, jotka koskevat osittaista oikeutta tutustua asiakirjoihin. Komissio katsoo, että voidakseen suorittaa tehokkaasti yrityskeskittymiä koskevat tutkimuksensa sen on noudatettava sille sulautuma-asetuksessa asetettuja velvollisuuksia, erityisesti salassapitoon liittyviä velvollisuuksia, siitä riippumatta, että sen päätöksestä on tullut lopullinen. Lisäksi on niin, että kun tiettyä toimialaa koskevissa menettelysäännöissä, sellaisina kuin niitä on oikeuskäytännössä tulkittu, annetaan suojaa tietyille asiakirjoille, kuten komission sisäisille asiakirjoille, on katsottava, että tällaisiin asiakirjoihin sovelletaan yleistä oletta-
maa, jonka mukaan asetuksessa 1049/2001 ei anneta oikeutta tutustua niihin. Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion perusteella on epävarmaa, kuinka laajasti komissio voi suorittaa tutkimuksensa tässä asiassa ja mitkä ovat komissiolle asiakirjoja toimittaneiden osapuolten oikeudet; tämän valituksen tarkoituksena on antaa unionin tuomioistuimelle mahdollisuus selvittää oikeaa lähestymistapaa.

Komissio tekee tämän valituksen, jotta unionin tuomioistuin voisi lausua unionin yleisen tuomioistuimen tuomion nostattamista perustavanlaatuisista kysymyksistä ja antaa johdonmukaisen ja tasapainoisen tulkinnan molemmista kyseessä olevista sääöksistä.

⁽¹⁾ EYVL L 145, s. 43.

⁽²⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL L 24, s. 1).

Kanne 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-479/10)

(2010/C 328/40)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Simonsson ja A. Alcover San Pedro)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

- todettava, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ylittänyt ilman PM₁₀-hiukkaspitoisuuden raja-arvot vuosina 2005, 2006 ja 2007 alueilla SW 2 ja SW 4 sekä vuosina 2005 ja 2006 alueella SW 5
- Ruotsin kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ilman PM₁₀-hiukkaspitoisuudet eivät ylitä saman direktiivin liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistettuja raja-arvoja liitteessä määrättyistä määräajoista alkaen. Tässä tapauksessa merkityksellinen päivämäärä on 1.1.2005.

Ruotsin komissiolle toimittamista vuosia 2005–2007 koskevista kertomuksista ilmenee, että PM₁₀-pitoisuuden raja-arvot on ylitetty alueilla SW 2 ja SW 4 kaikkina kyseisinä vuosina sekä alueella SW 5 vuosina 2005 ja 2006.

Ruotsi ei siten ole noudattanut direktiivin 1999/30 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan näiden alueiden ja vuosien osalta.

⁽¹⁾ EYVL L 163, s. 41.

Kanne 5.10.2010 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-480/10)

(2010/C 328/41)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: R. Lyal ja K. Simonsson)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se on käytännössä rajoittanut arvonlisäveroryhmiä koskevan järjestelmän rajoitus- ja vakuutuspalveluiden tarjoajiin
- Ruotsin kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ruotsalaiset säännökset arvonlisäveroryhmiä koskevasta järjestelmästä ovat yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 11 artiklan vastaisia, koska näiden säännösten soveltamisala on rajoitettu yrityksiin, jotka toimivat rahoitusallalla. Komissio katsoo, että arvonlisäveroryhmiä koskevaa kansallista järjestelmää on voitava soveltaa kaikkiin siihen jäsenvaltioon sijoitautuneisiin yrityksiin, jossa järjestelmää sovelletaan, riippumatta siitä, millaista toimintaa yritys harjoittaa.

Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä on yhdenmukainen järjestelmä. Siksi on niin, että kun tässä järjestelmässä otetaan käyttöön erityisjärjestelmä, on sen lähtökohtaisesti oltava yleisesti sovellettava.

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun asetuksen 11 artiklan sanamuodosta ei ilmene, että jäsenvaltio voisi rajoittaa arvonlisäveroryhmiä koskevan järjestelmän soveltamisalan vain tiettyihin yrityksiin, jotka toimivat tietyllä alalla.

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun asetuksen 11 artiklan tarkoituksen perusteella säännöstä on myös tulkittava siten, että se koskee kaikkia yrityksiä alasta riippumatta.

Lisäksi ruotsalaiset säännökset arvonlisäveroryhmiä koskevasta järjestelmästä ovat ristiriidassa unionin oikeuteen kuuluvan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana (Italia) on esittänyt
6.10.2010 — Teresa Cicala v. Regione Siciliana

(Asia C-482/10)

(2010/C 328/42)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Teresa Cicala

Vastaaja: Regione Siciliana

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeuden mukaista soveltaa ja tulkita lain 241/1990 3 §:ää ja Sisilian aluelain 10/1991 3 §:ää yhdessä lain 241/90 1 §:n kanssa, jossa Italian viranomaiset veloitetaan soveltamaan Euroopan unionin oikeusjärjestyksen periaatteita Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan toisessa kohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun hallintotoimen perustelemista koskevan veloitteen mukaisesti, siten, että eläkeasioita koskevat hallintopäätökset, joita ei näiden kansallisten säännösten mukaan tehdä julkista valtaa käytettäessä, eli jotka koskevat subjektiivisia oikeuksia mutta jotka kuuluvat sidotun harkintavallan piiriin, voidaan jättää perusteluvollisuuden ulkopuolelle, ja voidaanko tätä pitää hallintopäätöksen tekemisessä noudatettavan olennaisen menettelymääräyksen rikkomisena?
- 2) Onko lain 241/1990 21 octies §:n 2 momentin ensimmäinen kohta, sellaisena kuin sitä on tulkittu hallinto-oikeudellisessa oikeuskäytännössä, lain 241/1990 3 §:ssä ja Sisilian aluelaisissa 10/1991 tarkoitettuun hallintotoimen perustelemista — Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan toisessa kohdassa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun

hallintotoimien perusteluvollisuuden mukaisesti — koskevaan velvollisuuteen nähden yhteensopiva lain 241/1990 1 §:n kanssa, jossa säädetään viranomaisten velvollisuudesta soveltaa Euroopan unionin oikeusjärjestyksen periaatteita, ja voidaanko näin ollen sen mukaiseksi ja hyväksyttäväksi katsoa tulkinta ja soveltaminen, jonka mukaan julkisyhteisö voi perustella tekemänsä hallintotoimen vasta oikeudenkäynnissä?

Kanne 6.10.2010 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-483/10)

(2010/C 328/43)

Oikeudenkäyntikieli: *espanja*

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Stølbaek ja R. Vidal Puig)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta 26.2.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/14/EY (1) 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan 1 kohdan ja 30 artiklan 1 kohdan eikä yhteisön rautateiden kehittämisestä 29.7.1991 annetun neuvoston direktiivin 91/440/ETY (2) 10 artiklan 7 kohdan mukaisia velvoitteitaan
- Espanjan kuningaskunta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta on rikkonut seuraavia edellä mainittujen direktiivien säännöksiä:

- 1) direktiivin 2001/14/EY 4 artiklan 1 kohta, koska yksinomaan valtion viranomaiset ”vahvistavat” rautateiden infrastruktuurin käyttömaksut ja koska infrastruktuurin hallinnon (ADIF) toiminta rajoittuu näin ollen maksujen kantamiseen

- 2) direktiivin 2001/14/EY 11 artikla, koska Espanjan viranomaisten vahvistamassa hinnoittelujärjestelmässä ei mainita minkäänlaista suorituskannustinjärjestelmää, joka vastaisi kyseisessä artiklassa säädettyjä kriteerejä
- 3) direktiivin 2001/14/EY 30 artiklan 1 kohta, koska Espanjan lainsäädännössä ei taata riittävästi sääntelyelimen (Comité de Regulación Ferroviaria) riippumattomuutta ADIF:ään ja RENFE-Operadoraan (liikenteestä ja infrastruktuurista vastaavan ministeriön alaisuuteen kuuluva rautatieyrittäjä) nähden
- 4) direktiivin 91/440/ETY 10 artiklan 7 kohta, koska sääntelyelimestä (Comité de Regulación Ferroviaria) ei ole käytönsään tarvittavia keinoja, jotta se voisi valvoa kilpailua rautatiepalvelumarkkinoilla, joka on tehtävä, joka sille tässä artiklassa annetaan
- 5) direktiivin 2001/14/EY 13 artiklan 2 kohta ja 14 artiklan 1 kohta, koska Espanjan lainsäädännössä säädetään syrjivistä kriteereistä rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämiseksi; nämä kriteerit voivat nimittäin johtaa siihen, että myönnetään reittejä ajanjaksoksi, joka ylittää yhden liikenteen aikataulun kauden, minkä lisäksi ne ovat epätasaisia.

(¹) EYVL L 75, s. 29

(²) EYVL L 237, s. 25

Kanne 8.10.2010 — Euroopan komissio v. Helleenien tasavalta

(Asia C-485/10)

(2010/C 328/44)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Stromsky ja M. Konstantinidis)

Vastaaja: Helleenien tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut tuista, jotka Kreikka on toteuttanut Hellenic Shipyardsin hyväksi, 2.7.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 3118 (sellaisena kuin se on oikaistuna 13.8.2008 tehdyllä komission päätöksellä) 2, 3, 5, 6, 8, 9 ja 11-18 artiklan eikä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säädettyissä määräaajoissa toteuttanut kaikkia kyseisen päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä tai koska se ei

ainakaan ole riittäväällä tavalla ilmoittanut komissiolle niistä toimenpiteistä, jotka se on toteuttanut päätöksen 19 artiklan mukaisesti.

— Helleenien tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komission kanne koskee sitä, että Helleenien tasavalta ei ole pannut täytäntöön komission päätöstä, joka koskee Hellenic Shipyards SA -nimiselle yritykselle annettuja sääntöjenvastaisia valtiontukia, jotka on perittävä takaisin kyseisen yrityksen ei-sotilaalliselta osalta.

Komissio esittää, että Kreikan olisi pitänyt varmistaa päätöksen täytäntöönpano neljässä kuukaudessa päätöksen tiedoksiantamisesta. Päätös annettiin tiedoksi 13.8.2008, eikä komissio ole pidentänyt päätöksen täytäntöönpanoaikaa. Niinpä määräaika, jossa päätöstä oli noudatettava, on muodollisesti päättynyt 13.12.2008.

Komissio muistuttaa, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ainoa oikeuttamisperuste, jonka jäsenvaltio voi esittää sellaista laiminlyöntikannetta vastaan, jonka komissio nostaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 2 kohdan nojalla, on se, että päätöstä on täysin mahdotonta panna täytäntöön asianmukaisesti.

Tästä huolimatta nyt esillä olevassa asiassa Kreikan viranomaiset eivät ole koskaan esittäneet täytäntöönpanon täydellistä mahdollisuutta koskevaa argumenttia. Päinvastoin, ne ovat alusta lähtien ilmaisseet halunsa panna päätös täytäntöön mahdollisimman nopeasti. Tästä huolimatta komissio katsoo, että tämän kanteen nostamiseen mennessä Kreikan viranomaiset eivät ole ryhtyneet mihinkään toimeen, joka merkitsisi edes päätöksen osittaista täytäntöönpanoa.

Komissio katsoo, että Kreikka ei ole ryhtynyt päätöksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin sen ratkaisun mukaisesti, josta komission yksiköt ja toimivaltaiset kreikkalaiset viranomaiset olivat keskustelleet, eikä millään muullakaan soveltuvalla keinolla.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 18.10.2010 — Barbara Mercredi v. Richard Chaffe

(Asia C-497/10)

(2010/C 328/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Barbara Mercredi

Vastapuoli: Richard Chaffe

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mikä on asianmukainen arviointitapa lapsen vakituisen asuinpaikan määrittämiseksi
  - a) asetuksen N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ 8 artiklan soveltamista varten ja
  - b) asetuksen N:o 2201/2003 10 artiklan soveltamista varten?
- 2) Onko tuomioistuin "laitos tai muu elin", jolle voidaan myöntää lapsen huoltoa koskevia oikeuksia asetuksen N:o 2201/2003 säännösten soveltamiseksi?

- 3) Sovelletaanko 10 artiklaa jatkuvasti sen jälkeen, kun pyynnön vastaanottaneen jäsenvaltion tuomioistuimet ovat hylänneet pyynnön lapsen palauttamisesta vuoden 1980 Haagin lapsikaappausopimuksen nojalla sen vuoksi, että 3 ja 5 artiklassa määrätty vaatimukset eivät täyty?

Miten erityisesti pitäisi ratkaista ristiriita, joka vallitsee silloin, jos pyynnön vastaanottanut valtio katsoo, että vuoden 1980 Haagin lapsikaappausopimuksen 3 ja 5 artiklassa määrätty vaatimukset eivät täyty, ja pyynnön esittänyt valtio puolestaan katsoo, että 3 ja 5 artiklassa määrätty vaatimukset täyttyvät?

-
- ⁽¹⁾ Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL L 338, s. 1)

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 29.9.2010 — Al-Faqih ym. v. neuvosto

(Asiat T-135/06–T-138/06) ⁽¹⁾

(Yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka — Terrorismin torjunta — Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvat rajoittavat toimenpiteet — Varojen jäädyttäminen — Perusoikeudet — Oikeus omaisuudensuojaan, oikeus tulla kuulluksi ja oikeus tehokkaaseen tuomioistuINVALVONTAAN)

(2010/C 328/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih (Birmingham, Yhdistynyt kuningaskunta), Sanabel Relief Agency Ltd (Birmingham), Ghunia Abdrabbah (Birmingham) ja Taher Nasuf (Manchester, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: aluksi solicitor N. Garcia-Lora ja barrister S. Cox, sittemmin N. Garcia-Lora ja barrister E. Grieves)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bishop ja E. Finnegan)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi P. J. Kuijper, sittemmin C. O'Reilly ja J. Aquilina, sittemmin E. Paasivirta ja P. Aalto ja lopuksi E. Paasivirta ja M. Konstantinidis) ja Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: C. Gibbs, Z. Bryans-ton-Cross ja S. Ossowski, avustajanaan barrister A. Dashwood)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus tiettihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 (EYVL L 139, s. 9), sellaisena kuin se on muutettuna 63. kerran 10.2.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 246/2006 (EUVL L 40, s. 13), jolla lisätään kantajien nimet neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteeseen I, 2 artiklan kumoamisesta

Tuomiolauselma

1) Asiat T-135/06–T-138/06 yhdistetään tuomion antamista varten.

2) Tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lentokiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27.5.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002, sellaisena kuin se on muutettuna 63. kerran 10.2.2006 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 246/2006 (EUVL L 40, s. 13), 2 artikla kumotaan siltä osin kuin se koskee kantajia eli Al-Bashir Mohammed Al-Faqihia, Taher Nasufia, Ghunia Abdrabbahia ja Sanabel Relief Agency Ltd:tä.

3) Euroopan unionin neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluis-taan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut sekä unionin yleisen tuomioistuimen kassan maksuttoman oikeudenkäynnin perusteella maksamat määrät.

4) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 165, 15.7.2006.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.10.2010 — Asenbaum v. SMHV (WIENER WERKSTÄTTE)

(Asiat T-230/08 ja T-231/08) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemukset sanamerkin WIENER WERKSTÄTTE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Kuvailuvuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan c alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan c alakohta))

(2010/C 328/47)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Paul Asenbaum (Wien, Itävalta) (edustajat: asianajajat P. Vögel ja E. Ploil)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: S. Schöffner)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanteet SMHV:n neljännen valituslautakunnan 10.4.2008 tekemästä kahdesta päätöksestä (asiat R 1573/2006-4 ja R 1571/2006-4), jotka koskevat kahta hakemusta sanamerkin WIENER WERKSTÄTTE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Tuomiolauselmä

- 1) *Asiat T-230/08 ja T-231/08 yhdistetään tuomion antamista varten.*
- 2) *Kanteet hylätään.*
- 3) *Paul Asenbaum veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 223, 30.8.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.10.2010 — Agapiou Joséphidès v. komissio ja EACEA

(Asia T-439/08) (¹)

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Asiakirjat, jotka koskevat Jean Monnet -keskuksen perustamista Kyproksen yliopistoon — Kolmannelta osapuolelta saadut asiakirjat — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden osittainen epääminen — Kumoamiskanne — Kanteen nostamisen määräaika — Tutkimatta jättäminen — Lainvastaisuusväite — Yksityiselämän suojaa ja yksilön koskemattomuuden turvaamista koskeva poikkeus — Taloudellisten etujen suojaa koskeva poikkeus — Perusteluvollisuus)

(2010/C 328/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Kalliopé Agapiou Joséphidès (Nikosia, Kypros) (edustaja: asianajaja C. Joséphidès)

Vastaajat: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Owsiany-Hornung ja G. Rozet) ja koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimenpanovirasto (EACEA) (asiamies: H. Monet)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota 1.8.2008 tehty EACEA:n päätös, joka koskee pyyntöä saada tutustua Jean Monnet -keskuksen perustamiseen Kyproksen yliopistoon liittyviin asiakirjoihin, ja vaatus kumota 8.8.2007 tehty komission päätös K(2007) 3749, joka liittyy yksittäiseen tukien myöntämistä koskevaan päätökseen elinikäisen oppimisen toimintaohjelman Jean Monnet -alaohjelman puiteissa

Tuomiolauselmä

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Kalliopé Agapiou Joséphidès veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 237, 20.12.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 21.10.2010 — Umbach v. komissio

(Asia T-474/08) (¹)

(Oikeus tutustua asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — Tacis-ohjelman yhteydessä tehtyä sopimusta koskevat asiakirjat — Tiedonsaantipyyntö asiakirjasta, joka koskee kantaajan ja komission välistä riita-asiaa siviilioikeudellisia asioita käsittelevässä Belgian tuomioistuimessa — Asiakirjaan tutustumista koskevan oikeuden osittainen epääminen — Euroopan unionista tehdyn sopimuksen periaatteisiin perustuva asiakirjapyyntö — Ylivoimainen yleinen etu)

(2010/C 328/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Dieter C. Umbach (Bangkok, Thaimaa) (edustaja: asianajaja M. Stephani)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Costa de Oliveira ja T. Scharf)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota komission 2.9.2008 tekemä päätös, jolla hylättiin kantaajan pyyntö saada tutustua tiettyihin tietoihin, jotka sisältyvät ”TACIS Service Contract n° 98.0414” -sopimusta koskeviin asiakirjoihin, jotka liittyvät Venäjälle myönnettyyn tukeen hallintolain valmistelemiseksi

Tuomiolauselmä

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Dieter C. Umbach veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 32, 7.2.2009.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.10.2010 —
Provincie Groningen ja Provincie Drenthe v. komissio**

(Asia T-69/09) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — EAKR — Päätös, jolla alennetaan taloudellisia tukia ja määrätään maksetut summat osittain palautettaviksi — Alueellinen yksikkö — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2010/C 328/50)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantajat: Provincie Groningen (Alankomaat) ja Provincie Drenthe (Alankomaat) (edustajat: asianajajat C. Dekker ja E. Belhadj)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Steiblyte ja W. Roels)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota osittain komission 11.12.2008 tekemä päätös K(2008) 8355, jolla alennetaan sellaista tukea, jota komission 26.5.1997 tekemän päätöksen K(1997) 1362 mukaisesti maksetaan Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) Groningenin ja Drenthenin alueita (Alankomaat) koskevan tavoite 2 -ohjelmasiikirjan nro 97.07.13.003 osalta

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Provincie Groningen ja Provincie Drenthe veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 90, 18.4.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.10.2010 — Nexans France v. yhteisyritys Fusion for Energy

(Asia T-415/10 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Julkiset hankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Tarjouksen hylkääminen — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2010/C 328/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Nexans France SAS (Clichy, Ranska) (edustajat: asianajajat J.-P. Tran Thiet ja J.-F. Le Corre)

Vastaaja: Eurooppalainen yhteisyritys ITER:ää ja fuusioenergian kehittämistä varten (Barcelona, Espanja) (asiamiehet: A. Verpont, avustajinaan solicitor C. Kennedy-Loest, solicitor C. Thomas ja solicitor M. Farley sekä asianajajat J. Derenne ja N. Pourbaix)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus vastaajan TF- ja PF-johtojen toimittamista koskevassa tarjouskilpailumenettelyssä tekemien sellaisten päätösten täytäntöönpanon lykkäämiseksi, jotka koskevat kantajan tarjouksen hylkäämistä ja sopimuksen tekemistä toisen tarjoajan kanssa.

Määräysosa

- 1) Välimiihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 19.10.2010 — Nencini v. parlamentti

(Asia T-431/10 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan parlamentin jäsen — Sellaisten korvausten takaisinperintä, jotka maksettiin parlamentin jäsenille avustajakulujen ja matkakulujen kattamiseksi — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2010/C 328/52)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Riccardo Nencini (Barberino di Mugello, Italia) (edustaja: asianajaja F. Bertini)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: N. Lorens, A. Caiola ja D. Moore)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus useiden sellaisten Euroopan parlamentin toimien täytäntöönpanon lykkäämiseksi, jotka koskevat parlamentilta perusteettomasti saatujen kulukorvausten takaisinperintää

Määräysosa

- 1) Välimiihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 13.8.2010 — Morte Navarro v. parlamentti**(Asia T-280/09)**

(2010/C 328/53)

*Oikeudenkäyntikieli: espanja***Asianosaiset***Kantaja:* José Carlos Morte Navarro (Zaragoza, Espanja) (edustaja: asianajaja J. González Buitrón)*Vastaaja:* Euroopan parlamentti**Vaatimukset**

— Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan 5.5.2009 tekemä päätös, jonka numero on 202 660 ja jolla tämä hylkäsi vetoamuksen, jonka Morte Navarro oli tehnyt numerolla 1818-08, on kumottava, Morte Navarron Euroopan parlamentille numerolla 1818-08 tekemä vetoamus on otettava tutkittavaksi ja se on tutkittava laissa säädetyn menettelyn mukaisesti ja vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

— toissijaisesti ja jos edellä mainittua vaatimusta ei hyväksytä, kyseinen 5.5.2009 tehty päätös on kumottava ja

— Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunta on velvoitettava tekemään uusi päätös siitä, voidaanko Morte Navarron vetoamus ottaa tutkittavaksi, ja vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan 5.5.2009 tekemää päätöstä hylätä kantajan tekemä vetoamus, koska se ei selvästi kuulu Euroopan unionin toimivaltaan.

Edellä mainitulla vetoamuksella kantaja vaati Euroopan parlamenttia aloittamaan tutkimuksen, jotta tämä vaatisi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 7 artiklan mukaisesti neuvostoa toteamaan, että Espanjan kuningaskunta loukkaa vakavasti ja jatkuvasti vapauden, kansanvallan, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteita, joista määrätään Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa.

Vaatimustensa tueksi kantaja vetoaa riidanalaisen päätöksen asianmukaisten perustelujen puuttumiseen, koska se ei sisällä minikäänlaisia perusteluita, joiden perusteella kantaja voisi tällä het-

kellä tuntea syyt ja perusteet, jotka saivat Euroopan parlamentin vetoamusvaliokunnan hylkäämään hänen vetoamuksensa, lukuun ottamatta väitettä, jonka mukaan esitetty kysymys ei selvästi kuulu Euroopan unionin toiminta-alaan.

Kanne 7.9.2010 — Brighton Collectibles v. SMHV — Felmar (BRIGHTON)**(Asia T-403/10)**

(2010/C 328/54)

*Kannekirjelmän kieli: englanti***Asianosaiset***Kantaja:* Brighton Collectibles, Inc. (City of Industry, USA) (edustaja: asianajaja R. Delorey)*Vastaaja:* Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)*Vastapuoli valituslautakunnassa:* Felmar (Pariisi, Ranska)**Vaatimukset**

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 30.6.2010 asiassa R 408/2009-4 tekemä päätös on kumottava

— kaikki sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) kantajalle osoittamat kulujen korvaamista koskevat määräykset on kumottava ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Yhteisön tavaramerkin hakija:* Vastapuoli valituslautakunnassa*Haettu yhteisön tavaramerkki:* Sanamerkki "BRIGHTON" luokkaan 25 kuuluvia tavaroita varten*Sen tavaramerkki- tai merkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu:* Kantaja

Tavaramerkki- tai merkki-oikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Rekisteröimättömät sana- ja kuviomerkit "BRIGHTON" ja "Brighton", joita käytetään liike-elämässä Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa, Saksassa ja Italiassa voitä varten; hyvin tunnetut sana- ja kuviomerkit "BRIGHTON" ja "Brighton", joita käytetään liike-elämässä Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa, Saksassa ja Italiassa nahkatavaroita, päähineitä, jalokiviä ja kelloja varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hylättiin

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hylättiin

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 4 kohtaa on rikottu, koska valituslautakunta teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi, että väitteen perusteena oleville aikaisemille oikeuksille ei ollut perusteita, neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta sulki sekaannusvaaran mahdollisuuden virheellisesti pois

Kanne 8.9.2010 — National Lottery Commission v. SMHV — Mediatek Italia ja De Gregorio (käyttä esittävä merkki)

(Asia T-404/10)

(2010/C 328/55)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: National Lottery Commission (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister B. Brandreth)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuolet valituslautakunnassa: Mediatek Italia Srl (Napoli, Italia) ja Giuseppe De Gregorio (Napoli, Italia)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 9.6.2010 asiassa R 1028/2009-1 tekemä päätös on kumottava
- asia on palautettava mitättömyysosestoon
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavaramerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Kuviomerkki, jossa on kahta sormeaa ristissä pitävän

käden kuva ja hymyilevät kasvat, luokkiin 9, 16, 25, 28 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluita varten — Yhteisön tavaramerkkirekisteröinti N:o 4800389

Yhteisön tavaramerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuolet valituslautakunnassa

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavaramerkki-oikeus: Yhteisön tavaramerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjät perustavat vaatimuksensa neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan c alakohtaan ja 53 artiklan 2 kohdan c alakohtaan mukaisille suhteellisille mitättömyysperusteille

Mitättömyysosestoston ratkaisu: Yhteisön tavaramerkin julistaminen mitättömäksi

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä rikotaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 53 artiklan 2 kohtaa, koska valituslautakunta teki oikeudellisen virheen tämän artiklan tulkinnassa ja tosiseikkojen arvioinnissa ja koska se jätti käyttämättä tutkintavaltuuksiaan. Lisäksi kantaja katsoo, että valituslautakunta ei hyödyntänyt täysimittaisesti asetuksen (EY) N:o 207/2009 78 artiklan mukaisia valtuuksiaan asian selvittämiseksi.

Kanne 15.9.2010 — Yoshida Metal Industry v. SMHV — Pi-Design ym. (sellaista pintaa esittävä tavaramerkki, jossa on mustia ympyröitä)

(Asia T-416/10)

(2010/C 328/56)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Japani) (edustajat: asianajaja S. Vereja, asianajaja K. Muraro ja asianajaja M. Balestrieri)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuolet valituslautakunnassa: Pi-Design AG (Triengen, Sveitsi), Bodum France SA (Neuilly sur Seine, Ranska) ja Bodum Logistics A/S (Billund, Tanska)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 20.5.2010 asiassa R 1237/2008-1 tekemä päätös on kumottava
- mitättömyysoaston 15.7.2008 tekemä päätös, joka koskee hakemusta tavamerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavamerkiksi N:o 1372580, on vahvistettava
- yhteisön tavamerkkirekisteröinnin N:o 1372580 pätevyys on vahvistettava
- vastaaja ja vastapuolet valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Rekisteröity yhteisön tavamerkki, jonka mitättömäksi julistamista on vaadittu: Sellaista pintaa esittävä kuviomerkki, jossa on mustia ympyröitä, luokkiin 8 ja 21 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavamerkkirekisteröinti N:o 1372580

Yhteisön tavamerkin haltija: Kantaja

Yhteisön tavamerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjä: Vastapuolet valituslautakunnassa

Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjän tavamerkkioikeus: Mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen esittäjät perustavat vaatimuksensa neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan mukaisille ehdottomille hylkäysperusteille

Mitättömyysoaston ratkaisu: Yhteisön tavamerkin mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Riidanalaisen päätöksen kumoaminen ja yhteisön tavamerkkirekisteröinnin julistaminen mitättömäksi

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan ii alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta teki virheen, kun se katsoi, että tämän artiklan säännöksiä voidaan soveltaa riidanalaiseen yhteisön tavamerkkiin.

Kanne 17.9.2010 — Václav Hrbek trading as BODY-HF v. SMHV — The Outdoor Group (ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT)

(Asia T-434/10)

(2010/C 328/57)

Kannekirjelmän kieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Václav Hrbek trading as BODY-HF (Praha, Tšekin tasavalta) (edustaja: asianajaja C. Jäger)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: The Outdoor Group Ltd (Northampton, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavamerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 8.7.2010 asiassa R 1441/2009-2 tekemä päätös on kumottava
- vastaaja on veloitettava hylkäämään väite N:o B1276692 ja hyväksymään rekisteröintihakemus nro 5779351 kokonaisuudessaan
- vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- vastapuoli valituslautakunnassa on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien kantajalle valituslautakunnassa ja väiteosastossa aiheutuneet kulut, jos vastapuoli valituslautakunnassa on väliintulijana tässä asiassa

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavamerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavamerkki: Kuviomerkki "ALPINE PRO SPORTSWEAR & EQUIPMENT" luokkiin 18, 24, 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavamerkkiä koskeva hakemus nro 5779351

Sen tavamerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavamerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Rekisteröity yhteisön tavamerkki nro 2165017, luokkiin 18 ja 25 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä on rikottu neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 65 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska valituslautakunta käytti harkintavaltansa väärin riidanalaisen päätöksen tehdessään, sillä päätös ei ole objektiivinen ja siltä puuttuu oikeudellinen perusta, ja valituslautakunta sovelsi kriteerejä virheellisesti todetakseen, että aikaisemman tavaramerkin ja riidanalaisen tavaramerkin välillä on sekaannusvaara.

Kanne 24.9.2010 — Fulmen v. neuvosto

(Asia T-439/10)

(2010/C 328/58)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Fulmen (Teheran, Iran) (edustaja: asianajaja A. Kronshagen)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Iraniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä koskevan neuvoston asetuksen (EU) N:o 668/2010 liitteessä olevan I B osan 11 kohta on kumottava ja 26.7.2010 annettu neuvoston päätös on kumottava kantajaa koskevilta osin

— Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010⁽¹⁾ ja Iraniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden leviäminen, koskevan neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP⁽²⁾ siltä osin kuin kantajan nimi on sisällytetty luetteloon sellaisista henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään kyseisen säännöksen mukaisesti.

Kantaja väittää kanteensa tueksi, että neuvoston päätös on kumottava, koska kyseisen päätöksen antamisen ajankohtana ei

ollut olemassa yhtäkään toimivaltaisen viranomaisen relevanttia päätöstä, jolla olisi voitu perustella kantajan sisällyttäminen luetteloon sellaisista yhteisöistä, joilla on yhteys Iranin ydinaseohjelmaan ja ballististen ohjusten ohjelmaan.

Kantaja vetoaa myös menettelyllisten oikeuksiensa loukkamiseen, joka perustuu siihen, että sen puolustautumisoikeuksia ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on rikottu, koska

— neuvosto ei ole riittävästi perustellut päätöstään sisällyttää kantajan nimi riidanalaiseen luetteloon

— kantajan vastaisiksi katsottuja seikkoja ei ole annettu kantajalle tiedoksi ennen päätöksen tekemistä

— kantajalle ei ole annettu mahdollisuutta esittää tehokkaasti näkemystään kyseisten seikkojen osalta.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

Kanne 24.9.2010 — Mahmoudian v. neuvosto

(Asia T-440/10)

(2010/C 328/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Fereydoun Mahmoudian (Teheran, Iran) (edustaja: asianajaja A. Kronshagen)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Iraniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä koskevan neuvoston asetuksen (EU) N:o 668/2010 liitteessä olevan I A osan 2 kohta on kumottava ja 26.7.2010 annettu neuvoston päätös on kumottava kantajaa koskevilta osin

— Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010⁽¹⁾ ja Iraniin kohdistuvia rajoittavia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on estää ydinaseiden leviäminen, koskevan neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP⁽²⁾ siltä osin kuin kantajan nimi on sisällytetty luetteloon sellaisista henkilöistä, yhteisöistä ja elimistä, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään kyseisen säännöksen mukaisesti.

Ne oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin kantaja vetoaa, ovat samat kuin ne, joihin vedotaan asiassa T-439/10, Fulmen vastaan neuvosto, joka koskee yhtiötä, jonka pääjohtaja tämän asian kantaja ilmoittaa olevansa.

⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010 (EUVL L 195, s. 25).

⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 annettu neuvoston päätös 2010/413/YUTP (EUVL L 195, s. 39).

Valitus, jonka Christian Kurrer on tehnyt 20.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-139/06, Kurrer v. komissio, 8.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-441/10 P)

(2010/C 328/60)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Christian Kurrer (Watermael-Boitsfort, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto

Valittajan vaatimukset

- Asiassa F-139/06, Kurrer vastaan komissio, annettu tuomio on kumottava
- Päätös, joka on päivätty 27.3.2006, on kumottava siltä osin kuin siinä määritellään valittajan koeajalla olevan virkamiesten palkkaluokaksi A*6, palkkataso 2
- Vaihtoehtoisesti asia on palautettava virkamiestuomioistuimen tuomion antamista varten
- Valituksen vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vaatii tässä valituksessa virkamiestuomioistuimen asiassa F-139/06, Kurrer vastaan komissio, 8.7.2010 antaman sen tuomion kumoamista, jolla hylättiin kanne, jossa valittaja, entinen palkkaluokan A*8 väliaikainen toimihenkilö, vaati komission sen päätöksen kumoamista, jolla komissio i) nimitti valittajan koeajalla olevaksi hallintovirkamieheksi sellaisen avoimen kilpailun johdosta, joka julkaistiin ennen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa, siltä osin kuin tässä päätöksessä määriteltiin hänen palkkaluokakseen uusissa henkilöstösäännöissä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti A*6, palkkataso 2, ja jonka mukaan ii) hänen ylennyspisteensä eivät olleet enää voimassa.

Valituksensa tueksi valittaja väittää, että virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 4 kohta on tulkittava siten, että kaikki väliaikaiset toimihenkilöt, jotka ovat läpäisseet sisäisen tai avoimen kilpailun, pitäisi virkamiehinä määrittää samaan palkkaluokkaan, kun taas virkamiestuomioistuin katsoi valittajan mukaan, että tämä etuus koskee vain niitä väliaikaisia toimihenkilöitä, jotka vakinaistamisensa yhteydessä siirtyvät ylempälle ura-alueelle.

Tässä asiayhteydessä valittaja vetoaa neljään valitusperusteeseen, joka koskevat

- puutteellisia perusteluita ja oikeudellista virhettä, koska virkamiestuomioistuin lausui vain marginaalisesti Euroopan komission palvelukseen ottamien väliaikaisten toimihenkilöiden ja Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin tilintarkastustuomioistuimen palvelukseen ottamien väliaikaisten toimihenkilöiden välisestä syrjinnästä; nämä viimeksi mainitut säilyttivät palkkaluokkansa määrittelynsä yhteydessä palkkaluokkansa ja ikälisänsä siitä riippumatta, mikä palkkaluokka oli vahvistettu sen kilpailun kilpailuilmoituksessa, jonka he läpäisivät
- yhteisön oikeuden tulkintaa koskevien sääntöjen rikkomista siltä osin kuin virkamiestuomioistuimen tulkinta ei valittajan mukaan tukeudu virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 4 kohdan sanamuodolle tai logiikalle
- yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista, Euroopan unionin perusoikeuskirjan rikkomista ja oikeudellista virhettä, koska virkamiestuomioistuimen tulkinta loukkaa valittajan mukaan periaatetta, jonka mukaan kahta tilannetta, jotka eivät ole olennaisesti erilaisia, ei voida kohdella eri tavoin, koska ura-alueelta toiselle siirtymisen yhteydessä vakinaistettujen väliaikaisten toimihenkilöiden ja avoimen kilpailun seurauksena vakinaistettujen väliaikaisten toimihenkilöiden välillä ei ole olennaista eroa; lisäksi valittaja katsoo, että tietyt väliaikaiset toimihenkilöt, joista on tullut virkamiehiä avoimen kilpailun seurauksena, säilyttivät ylennyspisteensä, toisin kuin valittaja
- yhteisön oikeuden rikkomista ja erityisesti urakehityksen periaatteen ja sen periaatteen loukkaamista, jonka mukaan väliaikaisista toimihenkilöistä on tarkoitus tulla virkamiehiä.

Valitus, jonka Salvatore Magazzu on tehnyt 20.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-126/06, Magazzu v. komissio, 8.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-442/10 P)

(2010/C 328/61)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Salvatore Magazzu (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Valittajan vaatimukset

- Asiassa F-126/06, Salvatore Magazzu vastaan komissio, annettu tuomio on kumottava
- Päätös, joka on päivätty 13.12.2005 on kumottava siltä osin kuin siinä määritellään valittajan koeajalla olevan virkamiesten palkkaluokaksi A*6, palkkataso 2 1.1.2006 alkaen
- Asia on palautettava virkamiestuomioistuimeen tuomion antamista varten
- Valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin valittaja vetoaa, ovat olennaisilta osiltaan samat tai samankaltaiset kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-441/10 P, Kurrer vastaan komissio.

Valitus, jonka Stefano Sotgia on tehnyt 20.9.2010 virkamiestuomioistuimen asiassa F-130/06, Sotgia v. komissio, 8.7.2010 antamasta tuomiosta

(Asia T-443/10 P)

(2010/C 328/62)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Stefano Sotgia (Dublin, Irlanti) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Valittajan vaatimukset

- Asiassa F-130/06, Sotgia vastaan komissio, annettu tuomio on kumottava
- Päätös, joka on päivätty 11.4.2006, on kumottava siltä osin kuin siinä määritellään valittajan koeajalla olevan virkamiesten palkkaluokaksi A*6, palkkataso 2 16.4.2006 alkaen
- Vaihtoehtoisesti asia on palautettava virkamiestuomioistuimeen tuomion antamista varten
- Valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa käydyistä menettelyistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin valittaja vetoaa, ovat ensisijaisesti samat tai samankaltaiset kuin ne, joihin on vedottu asiassa T-441/10 P, Kurrer vastaan komissio.

Kanne 23.9.2010 — Apple, Inc. v. SMHV — Iphone Media (IPH IPHONE)

(Asia T-448/10)

(2010/C 328/63)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Apple, Inc. (Cupertino, Yhdysvallat) (edustajat: barrister M. Engelman ja solicitor J. Olsen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Iphone Media, SA (Sevilla, Espanja)

Vaatimukset

- Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 21.7.2010 asiassa R 1084/2009-4 tekemä päätös on kumottava
- on hyväksyttävä kantajan väite
- kantaja vaatii vaihtoehtoisesti, että sen väite on hyväksyttävä niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joiden osalta todetaan, että on olemassa sekaannusvaara ja/tai niiden tavaroiden ja palvelujen osalta, joiden osalta todetaan, että on vaarana, että haetun tavaramerkin käyttäminen merkitsisi kantajan tavaramerkin erottamiskyvyn tai maineen epäoikeutettua hyväksikäyttöä taikka olisi niille haitaksi
- vastapuolena valituslautakunnassa oleva osapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: kuviomerkki "IPH IPHONE" luokkiin 16, 35, 38, 41 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 5562822

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavaramerkiksi nro 2901007 luokkiin 9, 38 ja 42 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten rekisteröity sanamerkki "IPHONE"

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Kantaja katsoo riidanalaisen päätöksen rikkovan neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 8 artiklan 5 kohtaa sillä perusteella, että valituslautakunta sovelsi mainittuja säännöksiä virheellisellä tavalla riidanalaiseen tavaramerkkiin.

Kanne 24.9.2010 — ClientEarth v. neuvosto

(Asia T-452/10)

(2010/C 328/64)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: ClientEarth (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister S. Hockman, QC)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- vastaajan on todettava rikkoneen asetusta (EY) N:o 1049/2001 (¹),
- neuvoston on todettava rikkoneen SEUT 294 artiklan 6 kohtaa, koska se ei ole antanut Euroopan parlamentille perusteellista selvitystä niistä perusteista, jotka ovat johtaneet neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan vahvistamiseen,
- riidanalainen 26.7.2010 tehty päätös (viite 15/c/01/10), jolla neuvosto on hylännyt pyynnön asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla ja siten kieltäytynyt esittämästä asiakirjaa nro 6865/09, on kumottava,

— vastaaja on velvoitettava antamaan tutustumisoikeus pyydettyyn asiakirjaan, ja

— vastaaja on velvoitettava unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan nojalla korvaamaan oikeudenkäyntikulut mahdollisen väliintulijan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 26.7.2010 tehdyn neuvoston päätöksen kumoamista, jolla vastaaja eväsi kantajalta oikeuden tutustua asiakirjaan nro 6865/09, joka sisältää vastaajan oikeudellisen yksikön antaman lausunnon, joka koskee komission ehdotusta asetuksen (EY) N:o 1049/2001 uudelleen laatimiseksi ja erityisesti Cashman-mietintöön sisältyviä Euroopan parlamentin tekemiä muutosehdotuksia.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Ensinnäkin riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan toista luetelmakohtaa ja SEUT 294 artiklan 6 kohtaa. Pyydetyn oikeudellisen lausunnon sisältämien tietojen ilmaiseminen ei vahingoittaisi oikeudellisen neuvonannon suojaa eikä loukkaisi neuvoston intressiä pyytää ja saada rehellisiä, objektiivisia ja kattavia oikeudellisia neuvoja. Lainsäädäntömenettelyn ensimmäisessä käsittelyvaiheessa olisi ilmaistava Euroopan parlamentin tekemiä muutosehdotuksia koskevien oikeudellisten lausuntojen sisältämiä tietoja.

Toiseksi riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa. Asetuksen 4 artiklan 3 kohtaa ei sovelleta oikeudellisen neuvonannon suojaan. Vaikka sitä sovellettaisiin, pyydetyn lausunnon sisältämien tietojen ilmaiseminen ei vahingoittaisi vakavasti neuvoston päätöksentekomenettelyä. Tietojen ilmaiseminen ei heikentäisi oikeudellisen yksikön kykyä puolustaa neuvoston kantaa oikeudenkäyntimenettelyssä kaikesta ulkopuolisesta vaikutuksesta riippumatta eikä neuvoston oikeudellisen yksikön itsenäisyyttä eikä myöskään vaikeuttaisi neuvostossa käytäviä sisäisiä keskusteluita parlamentin tekemistä muutosehdotuksista.

Lisäksi riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan viimeistä luetelmakohtaa ja 4 artiklan 3 kohtaa, koska päätöksessä ei ole arvioitu, edellyttääkö ylivoimainen yleinen etu tietojen ilmaisemista, ja koska epämistä ei ole perusteltu yksityiskohtaisesti. Neuvosto ei ole vertaillut oikeudellisen neuvonannon suojaa ja yleistä intressiä, joka liittyy siihen, että tähän asiakirjaan voidaan tutustua, ottaen huomioon ne edut, joita voidaan saavuttaa laajemman avoimuuden avulla ja joihin kuuluu se, että pyydetyn lausunnon sisältämien tietojen ilmaiseminen parantaa kansalaisten mahdollisuuksia osallistua sen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 uudelleenlaatumiseen, joka koskee suurta yleisöä sillä perusteella, että se on perusta niiden yleisöllä olevien oikeuksien käyttämiselle, jotka koskevat tutustumista EU:n instituutioiden asiakirjoihin.

Lopuksi riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen (EY) N:o 1049/2001 4 artiklan 6 kohtaa, koska siinä on eväty oikeus tutustua osittain pyydettyyn asiakirjaan.

(¹) Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

Kanne 24.9.2010 — Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Euroopan komissio

(Asia T-453/10)

(2010/C 328/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (Belfast, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: Solicitor K. Brown ja Barrister D. Wyatt, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Komission 15.7.2010 tehdyn päätöksen N:o 2010/399/EU (¹) (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4894) kumoaminen siltä osin kuin se koskee kirjausta, jonka kohteena on Pohjois-Irlannissa varainhoitovuonna 2007 toteutuneisiin menoihin tehty 18 600 258,71 euron suuruinen kiinteämääräinen 5 prosentin oikaisu

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii tässä kanteessa SEUT 263 artiklan nojalla unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan osittain 15.7.2010 tehdyn komission päätöksen N:o 2010/399/EU (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4894) siltä osin kuin siinä jätetään Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle kirjaus, joka koskee Pohjois-Irlannissa varainhoitovuonna 2007 toteutuneisiin menoihin tehtyä 18 600 258,71 euron suuruista kiinteämääräistä 5 prosentin oikaisua.

Kantaja esittää kanteensa tueksi seuraavat kanneperusteet:

Ensinnäkin komissio päätyi päätökseen siltä osin kuin kysymyksessä on riidanalainen kirjaus oikeudellisten virheiden ja tosiseik-

koja koskevien virheiden perusteella, koska sen olennaisessa valvonnassa havaitsemat puutteet ja mahdolliset seuraukset hakemusvuoden 2006 aikana tukikelpoisista hehtaareista annetun ilmoituksen kannalta eivät voineet aikaansaada 5 prosentin suuruista riskiä kaikkien merkityksellisten menojen osalta Pohjois-Irlannissa tuona vuonna. Sellaiset ylisuuret ilmoitukset eivät ole voineet lisätä viljelijöille vuosina 2002–2002 maksetuista tuista johdettuja viitemääriä, joten ne ovat voineet lisätä ainoastaan vuonna 2005 vahvistettujen tukioikeuksien lukumäärää, mutta eivät arvoa. Noin 78 prosenttia niiden tukioikeuksien määrästä, että viljelijä on ilmoittanut tukikelpoisten hehtaarien vuonna 2005 ilmoittamien tukikelpoisten hehtaareiden kesken, oli määritelty kyseisille viljelijöille vuosina 2000–2002 maksettujen tukien perusteella; vuonna 2005 tukikelpoisten hehtaarien lukumäärän, joka toistettiin sitten vuonna 2006, määrittelyssä tapahtuneet virheet eivät ole voineet vaikuttaa tähän määrään. Lisäksi vähennyksiä ja epäämisiä tai seuraamuksia koskevat säännökset tulevat sovellettaviksi, jollei tukioikeuksien takautuvien mukautusten periaatteesta tai periaatteesta — jonka mukaan siinä tapauksessa, että viljelijä on ilmoittanut tukikelpoisten hehtaarien ja tukioikeuksien määrät liian suuriksi, mutta tukikelpoiseksi määritellyn maa-alueen ala kuitenkin riittää siihen, että hän saa kaikki ne tukioikeudet, joihin hänellä on todellisuudessa oikeus, rangaistus ei lankea maksettavaksi — muuta johdu. Komissio on tulkinut väärin niitä säännöksiä, joissa säädetään näistä periaatteista, ja on näin ollen huomattavasti yliarvioinut hakemusvuoden 2006 aikana tehdyn ylisuuren ilmoituksen takia Pohjois-Irlannin viljelijöiltä takaisinperittäväksi tulevat määrät.

Lisäksi komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska se on arvioinut todennäköisen tappion määräksi 5 prosenttia kaikkien toteutuneiden menojen määrästä, vaikka taustalla olevan periaatteen, jota on sovellettava niissä tapauksissa, joissa ei ole mahdollista arvioida Euroopan unionin rahoittamille rahastoille aiheutuvien tappioiden täsmällistä määrää, mukaan oikaisukertoimen on oltava selvässä suhteessa todennäköisiin tappioihin nähden. Komission tekemä arvio perustui kahteen virheelliseen oletukseen: ensimmäinen virheellinen oletus on se, että on irrelevanttia, että virheillä, jotka liittyvät siihen, että tukikelpoisen maa-alueen määrä oli arvioitu liian suureksi vuosina 2005 ja 2006, ei voinut olla epäedullista vaikutusta noin 78 prosenttiin niiden tukioikeuksien kokonaismäärästä, jotka myönnetään viljelijöille, ja tämän osalta ei ole näin ollen voinut aiheutua 5 prosentin suuruista riskiä rahoitukselle. Lisäksi toinen virheellinen oletus on se, että komissio on huomattavasti yliarvioinut vuonna 2006 tehtyjen ylisuurten ilmoitusten takia Pohjois-Irlannin viljelijöiltä takaisinperittävät määrät. Lopuksi koska se, että komissio on soveltanut 5 prosentin kiinteämääräistä vähennystä, johtuu Euroopan Unionin rahoittamille rahastoille aiheutuvan tosiasiallisen todennäköisen tappion yliarvioinnista, nyt esillä olevan asian olosuhteissa 5 prosentin kiinteämääräinen vähennys oli liian suuri ja siten suhteeton.

(¹) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 15.7.2010 tehty komission päätös (tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4894) (EUVL L 184, s. 6).

Kanne 30.9.2010 — Anicav v. komissio**(Asia T-454/10)**

(2010/C 328/66)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Napoli, Italia) (edustajat: asianajajat J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins ja S. Carvalho de Sousa)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— komission asetuksen N:o 1580/2007 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella N:o 687/2010 ⁽²⁾, 52 artiklan ja liitteen VIII säännökset on kumottava

— vastaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan osittain komission asetuksen N:o 1580/2007, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella N:o 687/2010.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

Ensinnäkin kantaja väittää, että riidanalaisella toimella rikotaan maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22.10.2007 annettua asetusta (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, s. 1).

Koska riidanalaisessa toimessa ei ole i) sisällytetty jalostustoimintoja komission asetuksen N:o 1580/2007 liitteeseen VIII ja ii) jätetty kauppakunnostusta, pakkausta ja jatkojalostusta koskevia toimintoja jalostettaviksi aiottujen tuotteiden kaupan pidetyn tuotannon arvon ulkopuolelle, se on ristiriidassa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevan asetuksen kanssa, koska viimeksi mainitussa säädöksessä säädetään, että tuottajaorganisaatioita koskevia säännöksiä muun muassa tuen myöntämisen osalta sovelletaan ainoastaan sellaisiin tuotteisiin, joita koskee hedelmä- ja vihannesalan yhteinen markkinajärjestely.

Toiseksi kantaja väittää, että riidanalainen toimi on ristiriidassa syrjimättömyysperiaatteen kanssa. Kantaja toteaa, että koska riidanalaisella toimella myönnetään tuottajaorganisaatioille tukea, joka kattaa sellaisia teollisia prosesseja, joita suorittavat myös yksityiset yritykset, kyseisellä toimella loukataan syrjimättömyysperiaatetta, joka kieltää samanlaisten tilanteiden erilaisen kohtelun, ellei tällaista kohtelua voida perustella objektiivisesti.

Kantaja väittää lopuksi, että riidanalainen toimi on ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen kanssa. Kantaja toteaa, että koska riidanalaisella toimella myönnetään tuottajaorganisaatioille tukea, joka kattaa sellaisia teollisia prosesseja, joita suorittavat myös yksityiset yritykset, kyseisellä toimella loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska se menee pidemmälle kuin mikä olisi tarpeen sellaisen yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevan hypoteettisen tavoitteen kuin tuottajaorganisaatioiden vertikaalisen integraation saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ Neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21.12.2007 annettu komission asetus (EY) N:o 1580/2007 (EUVL L 350, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla annetun asetuksen (EY) N:o 1580/2007 muuttamisesta 30.7.2010 annettu komission asetus (EU) N:o 687/2010 (EUVL L 199, s. 12).

Kanne 27.9.2010 — McBride v. komissio**(Asia T-458/10)**

(2010/C 328/67)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantaja: Peter McBride (Downings, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4758 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Peadar Elaine II -nimisen uuden kalastusaluksen kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699), ja

— vastaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4758 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Peadar Elaine II -nimisen uuden kalastusaluksen kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkittessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä

kantajan hakemus on perusteeton, sillä useiden pienempien alusten tarjoaman korvaavan kapasiteetin hyödyntäminen Peadar Elaine II -aluksen hyväksi merkitsi sitä, että Irlannin laivaston monikäyttöalusten segmentin kokonaiskapasiteetti ei kasvanut, kun tämä alus rekisteröitiin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan oikeutta hyvään hallintoon. Kantajan väittää, että se, että komissio on kieltäytynyt arvioimasta kantajan hakemuksen asiasisältöä, merkitsee sitä, että komissio ei ole noudattanut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan (EUVL, C 83, s. 389) mukaisia velvoitteitaan ja on erityisesti loukannut kantajan oikeutta saada neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa koskeva hakemuksensa käsitellyksi ”oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa”.

Kanne 27.9.2010 — McBride v. komissio

(Asia T-459/10)

(2010/C 328/68)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Hugh McBride (Downings, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4748 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Heather Jane II -nimisen uuden kalastusaluksen kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4748 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Heather Jane II -nimisen uuden kalastusaluksen kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkitessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä

kantajan hakemus on perusteeton, sillä useiden pienempien alusten tarjoaman korvaavan kapasiteetin hyödyntäminen Heather Jane II -aluksen hyväksi merkitsi sitä, että Irlannin laivaston monikäyttöalusten segmentin kokonaiskapasiteetti ei kasvanut, kun tämä alus rekisteröitiin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan oikeutta hyvään hallintoon. Kantajan väittää, että se, että komissio on kieltäytynyt arvioimasta kantajan hakemuksen asiasisältöä, merkitsee sitä, että komissio ei ole noudattanut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan (EUVL, C 83, s. 389) mukaisia velvoitteitaan ja on erityisesti loukannut kantajan oikeutta saada neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa koskeva hakemuksensa käsitellyksi ”oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa”.

Kanne 27.9.2010 — Mullglen v. komissio

(Asia T-460/10)

(2010/C 328/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Mullglen Ltd (Killybegs, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4757 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Pacellin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla Kok., s. II-1699, ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4757 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Pacellin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkitessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on Pacelliin verrattuna suu-

rempi, on ilmeisen virheellinen samoin kuin sen tekemä oletus, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin Pacellin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Se väittää, että se, että komissio on hylännyt hakemuksen sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, joka merkitsee kantajaa koskevaa kiellettyä syrjintää siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, jota on käytetty joidenkin komission päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsittelyyn, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja yhden sellaisen hakemuksen käsittelyyn, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sittemmin hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4765.

Kanne 27.9.2010 — Boyle v. komissio

(Asia T-461/10)

(2010/C 328/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Cathal Boyle (Killybegs, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4751 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Marie Dawnin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4751 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Marie Dawnin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päättöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkittessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätää kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on Marie Dawniin verrattuna

suurempi, on ilmeisen virheellinen samoin kuin sen tekemä oletus, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin Marie Dawnin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Se väittää, että se, että komissio on hylännyt hakemuksen sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, joka merkitsee kantajaa koskevaa kiellettyä syrjintää siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, jota on käytetty joidenkin komission päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsittelyyn, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja yhden sellaisen hakemuksen käsittelyyn, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sitten hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4765.

Kanne 27.9.2010 — Flaherty v. komissio

(Asia T-462/10)

(2010/C 328/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Thomas Flaherty (Kilronan, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4764 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Westward Islen korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4764 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Westward Islen korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkittessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätään kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on Westward Isleen verrattuna

suurempi, on ilmeisen virheellinen samoin kuin sen tekemä oletus, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin Westward Islen.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Se väittää, että se, että komissio on hylännyt hakemuksen sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, joka merkitsee kantajaa koskevaa kiellettyä syrjintää siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, jota on käytetty joidenkin komission päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsitteilyyn, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja yhden sellaisen hakemuksen käsittelyyn, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sittemmin hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4765.

Kanne 27.9.2010 — Ocean Trawlers v. komissio

(Asia T-463/10)

(2010/C 328/72)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4750 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Golden Rosen korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4750 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Golden Rosen korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkitessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätään kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on Golden Roseen verrattuna

suurempi, on ilmeisen virheellinen samoin kuin sen tekemä oletus, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin Golden Rosen.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Se väittää, että se, että komissio on hylännyt hakemuksen sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, joka merkitsee kantajaa koskevaa kiellettyä syrjintää siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, jota on käytetty joidenkin komission päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsittelyyn, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja yhden sellaisen hakemuksen käsittelyyn, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sittemmin hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4765.

Kanne 27.9.2010 — Fitzpatrick v. komissio

(Asia T-464/10)

(2010/C 328/73)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Patrick Fitzpatrick (Kileany, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4761 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Shauna Annin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4757 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Shauna Annin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkittessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylät

kantajan hakemus tällä perusteella on perusteeton, sillä useiden pienempien alusten tarjoaman korvaavan kapasiteetin hyödyntäminen Shauna Ann -aluksen hyväksi merkitsi sitä, että Irlannin laivaston monikäyttöalusten segmentin kokonaiskapasiteetti ei kasvanut, kun tämä alus rekisteröitiin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan oikeutta hyvään hallintoon. Kantajan väittää, että se, että komissio on kieltäytynyt arvioimasta kantajan hakemuksen asiasisältöä, merkitsee sitä, että komissio ei ole noudattanut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan (EUVL, C 83, s. 389) mukaisia velvoitteitaan ja on erityisesti loukannut kantajan oikeutta saada neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa koskeva hakemuksensa käsitellyksi ”oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa”.

Kanne 27.9.2010 — McHugh v. komissio

(Asia T-465/10)

(2010/C 328/74)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Eamon McHugh (Killybegs, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4767 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Antartic-nimisen uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4767 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Antartic-nimisen uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkitessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätää kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden Antarctic-aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus suurempi, ja sen

tekemä oletus, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin korvattujen alusten, ovat ilmeisen virheellisiä.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Se väittää, että se, että komissio on hylännyt hakemuksen sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, joka merkitsee kantajaa koskevaa kiellettyä syrjintää siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, jota on käytetty joidenkin komission päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsitteilyyn, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja yhden sellaisen hakemuksen käsitteilyyn, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sitten hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4765.

Kanne 27.9.2010 — Hannigan v. komissio

(Asia T-466/10)

(2010/C 328/75)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Eugene Hannigan (Killybegs, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4754 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Niamh Eoghan -nimisen uuden kalastusaluksen kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4754 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski Niamh Eoghan -nimisen uuden kalastusaluksen kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-218/03–T-240/03, Boyle ym. vastaan komissio, 13.6.2006 antamalla tuomiolla (Kok., s. II-1699).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetysti ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkittessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä

kantajan hakemus on perusteeton, sillä useiden pienempien alusten tarjoaman korvaavan kapasiteetin hyödyntäminen Niamh Eoghan -aluksen hyväksi merkitsi sitä, että Irlannin laivaston monikäyttöalusten segmentin kokonaiskapasiteetti ei kasvanut, kun tämä alus rekisteröitiin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut kantajan oikeutta hyvään hallintoon. Kantajan väittää, että se, että komissio on kieltäytynyt arvioimasta kantajan hakemuksen asiasisältöä, merkitsee sitä, että komissio ei ole noudattanut Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan (EUVL, C 83, s. 389) mukaisia velvoitteitaan ja on erityisesti loukannut kantajan oikeutta saada neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa koskeva hakemuksensa käsitellyksi ”oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa”.

Kanne 27.9.2010 — Murphy v. komissio

(Asia T-467/10)

(2010/C 328/76)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Murphy (Castletownbere, Irlanti) (edustajat: A. Collins, SC, barrister N. Travers ja solicitor D. Barry)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on kumottava 13.7.2010 tehty komission päätös, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4753 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Menhadenin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniää, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649), ja

— vastaaja on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii esillä olevassa kanteessaan SEUT 263 artiklan nojalla sen 13.7.2010 tehdyn komission päätöksen kumoamista, joka tiedoksiannettiin numerolla K(2010) 4753 kirjeitse Irlantiin ja 16.7.2010 kantajalle, ja jolla hylättiin hakemus, joka koski MFV Menhadenin korvaavaksi ehdotetun uuden pelagisen troolarin kapasiteetin lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja joka tehtiin mainittua hakemusta koskevan päätöksen korvaamiseksi, joka sisältyy komission saamista pyynnöistä kasvattaa MOO IV:n tavoitteita kokonaispituudeltaan yli 12 metrin pituisten alusten turvallisuutta, navigointia, hygieniaa, tuotteiden laatua ja alusten työoloja koskevien parannusten ottamiseksi huomioon 4.4.2003 tehtyyn komission päätökseen 2003/245 (EUVL L 90, s. 48), joka kumottiin kantajaa koskevilta osin yhteisöjen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, Flaherty ym. vastaan komissio, 17.4.2008 antamalla tuomiolla, (Kok., s. I-2649).

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

Kantaja väittää ensinnäkin, että vastaajan toimilla ei ollut oikeudellista perustaa. Yhteisön kalastusalan uudelleenjärjestelyn tavoitteista ja yksityiskohtaisista säännöistä 1 päivästä tammikuuta 1997 31 päivään joulukuuta 2001 kestävä tasapainon löytämiseksi kalavarojen ja niiden hyödyntämisen välillä 26.6.1997 tehdyn neuvoston päätöksen 97/413/EY (EYVL L 175, s. 27) 4 artiklan 2 kohta on yhä asianmukainen oikeudellinen perusta riidanalaiselle päätökselle, ja näin ollen komissiolla ei väitetyksi ollut oikeudellista perustaa päätöksen tekemiseen ad hoc -päätöksenä.

Toiseksi kantaja väittää, että komissio on rikkonut olennaista menettelymääräystä. Kantaja katsoo, että riidanalainen päätös olisi pitänyt tehdä neuvoston päätöksen 97/413/EY nojalla hallintokomiteamenettelyn mukaisesti ja että komissio rikkoi olennaista menettelymääräystä tehdessään päätöksen ad hoc -pohjalta.

Kolmanneksi kantaja väittää, että tulkitessaan virheellisesti neuvoston päätöksen 97/413/EY 4 artiklan 2 kohtaa komissio on ylittänyt toimivaltansa erityisesti siten, että se on tukeutunut epäolennaisiin arviointiperusteisiin ja jättänyt huomiotta käsitteen ”pyyntiponnistus” määritelmän, joka ilmenee neuvoston päätöksestä 97/413/EY ja siitä yhteisön kalastuslainsäädännöstä, joka oli sovellettavissa silloin, kun kantaja teki joulukuussa 2001 hakemuksen, joka koski vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta.

Lisäksi kantaja vetoaa siihen, että riidanalainen päätös sisältää useita kantajan hakemusta, joka koskee vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, koskevia ilmeisiä arviointivirheitä. Kantaja väittää erityisesti, että komission päätös hylätä kantajan hakemus sillä perusteella, että ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on Menhadeniin verrattuna suurempi, on ilmeisen virheellinen, samoin kuin sen oletus, että ehdotetun uuden aluksen ”pyyntiponnistus” olisi suurempi kuin Menhadenin.

Lopuksi kantaja väittää, että komissio on loukannut oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun. Se väittää, että se, että komissio

on hylännyt hakemuksen sillä perusteella, että kantajan ehdotetun uuden aluksen pääkannen alapuolinen vetoisuus on suurempi, merkitsee selvästi erilaista kohtelua, joka merkitsee kantajaa koskevaa kiellettyä syrjintää siihen täysin erilaiseen lähestymistapaan nähden, jota on käytetty joidenkin komission päätöksessä 2003/245 hyväksytyjen sellaisten hakemusten käsitteilyyn, jotka koskevat vetoisuuden lisäämistä turvallisuuden parantamisen johdosta, ja yhden sellaisen hakemuksen käsitteilyyn, joka on alun perin hylätty tällä päätöksellä, mutta joka on sittemmin hyväksytty 13.7.2010 tehdyllä komission päätöksellä, joka on tiedoksiannettu numerolla K(2010) 4765.

Kanne 4.10.2010 — Portugalin tasavalta v. Euroopan komissio

(Asia T-475/10)

(2010/C 328/77)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantaja: Portugalin tasavalta (asiamiehet: L. Inez Fernandes, avustajinaan asianajajat C. Botelho Moniz ja P. Gouveia e Melo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— 20.7.2010 tehty komission päätös K(2010)4891 lopullinen, joka koskee Portugalin viinin myynninedistämisestä kanta-maa veronkaltaista maksua — menettely C-43/2004 (aiemmin NN 38/2003), on kumottava

— toissijaisesti päätöksen 3 artiklan 2 kohdan seitsemäs ja yhdeksäs edellytys on kumottava

ja molemmissa tapauksissa

— Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

a) komissio on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut perustamissopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa, kun se on luokitellut valtion varoiksi myynninedistämismaksun tulojen sen osan, joka on osoitettu viinin myynninedistämisen ja mainonnan tuen rahoittamiseen 15.5.1997 annetun lain nro 119/97 mukaisesti

b) komissio on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut perustamissopimuksen 107 artiklan 1 kohtaa ja 296 artiklaa ja komission asetusta (EY) N:o 1860/2004 (¹), kun se luokitteli viinin myynninedistämisen ja mainonnan tuen valtiontueksi analysoimatta sitä, voiko se rajoittaa kilpailua tai voiko se olla vähämerkityksellinen tuki

- c) komissio on arvioinut tosiseikkoja virheellisesti, kun se on katsonut, että myynninedistämismaksulla, joka on myynninedistämisen- ja mainontahankkeita muissa jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa koskeva rahoitusjärjestelmä, syrjitään tuontituotteita ja rikotaan EY:n perustamissopimuksen 110 artiklaa, ja komissio on loukannut hyvän hallinnon periaatetta, kun se ei toteuttanut lisätutkintaa 24.4.2006 päivätyn tiedustelun jälkeen vastatakseen epäilyihin, joita sillä yhä oli tältä osin;
- d) komissio on tehnyt oikeudellisen virheen ja rikkonut perustamissopimuksen 108 artiklaa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (2) 7 artiklan 4 kohtaa ja loukannut suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta, koska päätöksen 3 artiklan 2 kohdassa asetettu seitsemäs edellytys on ristiriidassa komission päätöksen perusteluosassa esittämän analyysin ja päätelmien kanssa, vaikka komission päätöksessä esittämän analyysin laillisuus hyväksyttäisiin, mitä ei ole tehtävä,
- e) komissio on tehnyt oikeudellisen virheen, koska päätöksen 3 artiklan 2 kohdassa asetettu yhdeksäs edellytys rikkoo perustamissopimuksen 108 ja 296 artiklaa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohtaa ja 7 artiklan 4 kohtaa sekä loukkaa suhteellisuusperiaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja puolustautumisoikeuksia.

(1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalous- ja kalastusalalla 6.10.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 1860/2004.

(2) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999.

Kanne 8.10.2010 — The Pukka Luggage Company v. SMHV — Jesus Miguel Azpiroz Arruti (PUKKA)

(Asia T-483/10)

(2010/C 328/78)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: The Pukka Luggage Company Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor K. E. Gilbert ja solicitor M. H. Blair)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Jesús Miguel Azpiroz Arruti (San Sebastián, Espanja)

Vaatimukset

- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 29.7.2010 asiassa R 1175/2008-4 antama ratkaisu on kumottava
- toissijaisesti riidanalainen ratkaisu on kumottava siltä osin kuin siinä katsotaan, että väite on hyväksyttävä ”matkatavarojen” osalta
- vieläkin toissijaisemmin riidanalainen ratkaisu on kumottava siltä osin kuin siitä katsotaan, että väite on hyväksyttävä ”kovien matkalaukkujen, kovien pyörällisten matkalaukkujen” osalta
- vastaaja ja valituslautakunnassa esiintynyt vastapuoli on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanamerkki ”PUKKA” luokkaan 18 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 4061545

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: kuviomerkin ”PUKAS” rekisteröinti nro 1570450 espanjalaiseksi tavaramerkiksi luokkaan 18 kuuluvia tavaroita varten; kuviomerkin ”PUKAS” rekisteröinti nro 19802 yhteisön tavaramerkiksi luokkiin 25, 28 ja 39 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten

Väiteosaston ratkaisu: väitteen osittainen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: kantajan mukaan riidanalainen ratkaisu on vastoin neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, koska valituslautakunta arvioi virheellisesti tavaroiden samankaltaisuutta ja riidanalaisen tavaramerkin samankaltaisuutta suhteessa aikaisempaan tavaramerkkiin.

Kanne 14.10.2010 — Gas Natural Fenosa SDG v. Euroopan komissio

(Asia T-484/10)

(2010/C 328/79)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Gas Natural Fenosa SDG, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat F. González Díaz ja F. Salerno)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että

- 29.9.2010 tehty Euroopan komission päätös kumotaan SEUT 263 artiklan nojalla
- Euroopan komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisella päätöksellä on hyväksytty Espanjan lainsäädäntö, jolla pyritään korvaamaan ne ylimääräiset kustannukset, joita sähköntuottajille, joiden on hoidettava osa sähköntuotannostaan käyttämällä julkisen palvelun velvoitteensa vuoksi kotimaista kivihiiltä.

Gas Natural Fenosa katsoo, että päätös on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa, ja vaatii päätöksen kumoamista seuraavilla perusteilla:

- 1) Päätöksellä rikotaan SEUT 108 artiklan 2 kohtaa ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettua neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 4 kohtaa, koska riidanalaisien tukien soveltuvuudesta yhteismarkkinoille on epäilyjä.
- 2) Tukea ei voida katsota yhteismarkkinoille soveltuvaksi, koska päätöksellä loukataan useita eri primäärioikeuden ja johdetun oikeuden säännöksiä:
  - ympäristöä koskevia yhteisön oikeussäännöksiä, kuten SEU 4 ja SEUT 191 artiklaa, ympäristöön liittyvissä kysymyksissä tehtyjen sopimusten soveltamissääntöjä, ja erityisesti direktiiviä 2003/87/EY, jota on hiljattain muutettu direktiivillä 2009/29/EY⁽²⁾, siltä osin kuin riidanalaisella päätöksellä tuetaan sellaisten laitosten toimintaa, jotka lisäävät ilmakehään pääsevien kaasujen määrää, rikotaan kieltoa jakaa maksutta uusia päästöoikeuksia ja tuetaan kaivostoimintaa, joka uhkaa vakavalla tavalla luontoympäristöä.
  - sisämarkkinoita koskevat perustamissopimuksen määräyksiä, käytännössä SEUT 34 ja SEUT 49 artiklaa, siltä osin kuin päätös on esteenä ulkomaisesta kivihiilestä tai kaasusta tuotettavan sähköenergian tuonnille ja tekee tästä vaikeampaa aivan samalla tavalla kuin se on esteenä maahantuodusta kaasusta tai kivihiilestä tuotettavan sähköntuotantokapasiteetin laajentamissuunnitelmille.
  - SEUT 101 ja SEUT 102 artiklaa yhdessä SEU 4 artiklan 3 kohdan kanssa, koska sillä kannustetaan Espanjan kivihiilentuottajia toimintaan, joka on kilpailun vastaista.
  - SEUT 126 artiklan 1 kohtaa, koska riidanalaisella päätöksellä kasvatetaan tarpeettomasti ja kohtuuttomassa suhteessa julkisia menoja.

— Asetusta N:o 1407/2002⁽³⁾, sallimalla aikaisemmillä päätöksillä myönnetyn tuen määrän korottaminen ja vääristämällä näin sähköenergian tuotannon markkinoita.

- 3) Päätöksellä rikotaan tämän lisäksi sähkön sisämarkkinoista annetun toisen direktiivin (2003/54/EY)⁽⁴⁾ 3 artiklan 2 kohtaa ja 11 artiklan 4 kohtaa, SEUT 106 artiklan 2 kohtaa sekä julkisen palvelun velvoitteesta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevia yhteisön puitteita ja oikeasuhtaisuuden periaatetta laiminlyömällä näissä säännöksissä tarkoitettujen edellytysten luominen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun perustamiselle sähkön toimitusvarmuuteen liittyvistä syistä, ja joka tapauksessa, koska sellaisia vaihtoehtoisia keinoja, jotka ovat vähemmän rajoittavia, on olemassa riidanalaisella toimenpiteellä tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi.

⁽¹⁾ EYVL L 83, s. 1.

⁽²⁾ Direktiivin 2003/87/EY muuttamisesta kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan yhteisön järjestelmän parantamiseksi ja laajentamiseksi 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/29/EY (EYVL L 140, s. 63).

⁽³⁾ Kivihiiliteollisuuden valtiontuesta 23.7.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1407/2002 (EYVL L 205, s. 1)

⁽⁴⁾ Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY (EUVL L 176, s. 37-56).

Kanne 14.10.2010 — Iberdrola v. komissio

(Asia T-486/10)

(2010/C 328/80)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Iberdrola (Bilbao, Espanja) (edustajat: asianajajat J. Ruiz Calzado ja E. Barbier de la Serre)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Päätös on kumottava

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa on riitautettu sama päätös kuin asiassa T-484/10, Gas Natural Fenosa SDG v. komissio ja asiassa T-490/10, Endesa v. komissio.

Kantajan mukaan komissio on tehnyt lukuisia oikeudellisia virheitä ja ilmeisiä arviointivirheitä katsomalla asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 4 artiklan 3 kohdan mukaisen alustavan tutkinnan toimittamisen jälkeen, että julkisen palvelun velvoitteesta maksettava korvaus, jonka Espanjan kuningaskunta on ilmoittanut, on valtiontukia koskevien unionin oikeussääntöjen mukaisesti katsottava perustelluksi. Kantaja on esittänyt viisi kumoamisperustetta.

Ensimmäisessä kumoamisperusteessaan kantaja esittää, että komissio ei ole aloittanut asetuksen 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua muodollista tutkintamenettelyä siitä huolimatta, että ilmoitetun tuen soveltavuudesta yhteismarkkinoille on vakavia epäilyjä. Tämän vuoksi kantaja väittää, että komissio on syyllistynyt SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan ilmeiseen rikkomiseen.

Toisessa kumoamisperusteessa on kaksi osaa. Kantaja väittää ensimmäisessä osassa, että komissio on tehnyt oikeudellisia virheitä ja arviointivirheitä katsomalla, että Espanjan kuningaskunnan ilmoittamalla tukitoimella vastataan sähkön toimitusvarmuuden turvaamiseen perustuvan, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun suorittamistarpeeseen, vaikka Espanjassa ei keskipitkällä aikavälillä ole eikä ole havaittavissa sähkön toimitusten varmuuteen liittyviä ongelmia. Toisessa osassa se esittää väitteen siitä, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen katsomalla, että Espanjan kuningaskunnan ilmoittama tukitoimi soveltuu sisämarkkinoille SETU 106 artiklan 2 kohdan ja kolmannen sähködirektiivin nojalla.

Kolmannessa kumoamisperusteessaan kantaja esittää, että komission hyväksymä valtiontuki rikkoo kivihiiliteollisuuden valtiontuesta annetulla asetuksella (EY) N:o 1407/2002⁽²⁾ vahvistettuja ja ehdotuksessa neuvoston asetukseksi valtiontuesta kilpailukyvyttömiä kivihiilikaivosten sulkemisen helpottamiseksi esitettyjä aineellisia ja ajallisia rajoja.

Neljännessä kumoamisperusteessaan kantaja väittää, että komissio on loukannut hyvän hallintotavan periaatetta, joka velvoittaa komission tutkimaan asianmukaista huolellisuutta noudattaen, perinpohjaisesti ja puolueettomasti kaikki asian kannalta relevantit seikat, koska se ei ole katsonut asianmukaisesti ottaa selkoa kaikista niistä näkemyksistä, joita tarvitaan täydellisten tietojen saamiseksi asiassa kyseessä olevista tosiseikoista ennen päätöksensä tekemistä, vaan hyväksynyt ilmoitetun tukitoimen jo menettelyn ensimmäisessä vaiheessa.

Viidennessä kumoamisperusteessa on kolme osaa. Kantaja väittää, että komissio on loukannut oikeuskäytännössä vahvistettua periaatetta, joka estää komissiota toteamasta sisämarkkinoille soveltuvaksi valtiontukea, joka on joidenkin muiden perustamis- sopimuksen määräysten vastainen, sivuuttamalla erityisesti sen, että toimi on niiden määräysten vastainen, joissa vahvistetaan

tavaroiden vapaan liikkuvuuden periaate, sekä sähkön sisämarkkinoita koskevien direktiivien tavoitteiden että kestävästä kehitystä Euroopan unionissa koskevien päämäärien vastainen.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

⁽²⁾ Kivihiiliteollisuuden valtiontuesta 23.7.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1407/2002 (EYVL L 205, s. 1).

Kanne 14.10.2010 — Endesa ja Endesa Generación v. komissio

(Asia T-490/10)

(2010/C 328/81)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Endesa SA ja Endesa Generación SA (Madrid, Espanja)
(edustaja: asianajaja M. Merola)

Vastaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Kumoamiskanne on otettava tutkittavaksi asianmukaisesti nostettuna
- kanne on katsottava perustelluksi ja päätös kokonaisuudessaan kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan kantajille kaikki kanteen nostamisesta aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa riitautettu päätös on sama kuin asiassa T-484/10, Gas Natural Fenosa SDG v. komissio ja asiassa T-486/10, Iberdrola v. komissio.

Kanteensa tueksi kantajat ovat vedonneet kolmeen kanneperusteeseen:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: komissio on syyllistynyt ilmeiseen virheeseen katsomalla, että ilmoitettu tukitoimi voidaan oikeuttaa direktiivin 2003/54/EY⁽¹⁾ perusteella. Kantajat väittävät kanneperusteessaan, että

- komissio on syyllistynyt ilmeiseen tulkintavirheeseen katsomalla, ettei direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohdassa edellytetä, että kansalliset viranomaiset vetoavat sähkön toimitusvarmuuteen liittyviin syihin ja osoittavat niiden olemassaolon toteuttaakseen toimenpiteitä, jotka ovat ristiriidassa direktiivissä olevien yhdenmukaistavien säännösten kanssa. Tulkinta on ristiriidassa sen velvollisuuden kanssa, jonka mukaan poikkeussäännöksen sisältävää säännöstä on tulkittava suppeasti.
  - komission tulkinta direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohdasta merkitsisi sitä, että jäsenvaltioiden annettaisiin käyttää rajattomasti säännöstä, jota voidaan perustamissopimuksen 114 artiklan mukaan soveltaa vain siirtymäkauden ajan. Komission tulkinta on tämän vuoksi ristiriidassa direktiivin 2003/54/EY oikeusperustan kanssa.
  - komissio on syyllistynyt ilmeiseen virheeseen laskemalla direktiivissä 2003/54/EY vahvistetun 15 prosentin kynnyksen siten, että direktiivi jää vaille unionin lainsäätäjän tavoittelemaa tehokasta oikeusvaikutusta.
  - komissio on syyllistynyt ilmeiseen virheeseen, koska Espanjassa ei ole sellaisia sähkön toimitusvarmuuteen liittyviä ongelmia, jotka oikeuttaisivat ilmoitetun tukitoimen hyväksymiseen.
  - ilmoitettu tukitoimi ei ole direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukainen. Kyseisessä kohdassa säädetään, että julkisen palvelun velvoitteiden on oltava selkeästi määriteltyjä, avoimia, syrjimättömiä ja todennettavia, ja niillä on turvattava se, että EU:n sähköalan yritykset voivat tarjota jäsenvaltioiden kuluttajille palvelujaan tasapuolisesti.
- 2) Toinen kanneperuste: komissio on syyllistynyt ilmeiseen virheeseen katsomalla, että ilmoitettuun tukitoimeen voidaan soveltaa perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohtaa. Kantajat väittävät kanneperusteessaan, että
- komissio on tehnyt ilmeisen virheen katsomalla, että direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohdan säännökset tekevät tarpeettomaksi sen selvittämisen, vallitsevatko esillä olevassa asiassa edellytykset, joita julkisen palvelun velvoitteen vahvistamiselta välttämättä vaaditaan.
  - komissio on tehnyt ilmeisen virheen, koska se ei ole arvioinut oikein ilmoitetun toimen oikeasuhtaisuutta vaan keskittynyt arvioinnissaan vain sen selvittämiseen, ettei korvausta ole pidettävä kohtuuttoman suurena.
  - komissio ei ole perustamissopimuksen 106 artiklan 2 kohtaa soveltaessaan tarkastellut Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistetun omistusoikeuden loukkausta, johon ilmoitetulla toimella syyllistytään.

3) Kolmas kanneperuste: asiassa on rikottu tiettyjä menettelyllisiä vaatimuksia. Kantajat väittävät kanneperusteessaan, että

- komissio on rikkonut perustamissopimuksen 108 artiklaa ja asetuksen N:o 659/1999 (2) 4 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ole aloittanut muodollista tutkintamenettelyä siitä huolimatta, että oli olemassa objektiivisia ja samansuuntaisia indisioita siitä, että ilmoitetun tuen soveltuvuuden arvioinnissa tulisi olemaan vaikeuksia.
- komissio on ylittänyt harkintavaltansa käyttämällä ennakkoilmoitusvaihetta välttääkseen päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamatta jättämisestä.

(1) Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/54/EY (EUVL L 176, s. 37).

(2) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 7.10.2010 — Melli Bank v. neuvosto

(Asia T-492/10)

(2010/C 328/82)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Melli Bank plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (1) liitteen II taulukossa B oleva 5 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (2) liitteen taulukossa B oleva 3 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Unionin tuomioistuimen on todettava, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 (3) 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa voida soveltaa kantajaan, ja
- velvoitettava neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan osittain neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti. Lisäksi kantaja vaatii SEUT 277 artiklan nojalla, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa sovelleta.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin.

Ensinnäkin kantaja väittää, että riidanalaisista asetusta ja päätöstä hyväksyttäessä on loukattu kantajan puolustautumisoikeuksia ja sen oikeutta tosiasialliseen oikeussuojaan, koska neuvoston esittämät perustelut eivät ole riittäviä, jotta kantaja voisi ymmärtää, millä perusteella se on nimetty ja näin ollen sen varat on jäädytetty.

Kantaja väittää lisäksi, että neuvosto ei ole esittänyt sille näyttöä ja/tai asiakirjoja siitä aineistosta, johon neuvosto on perustanut päätöksensä ja että kantajaa ei näin ollen ole kuultu nimeämisestään asianmukaisesti.

Toiseksi kantaja väittää, että sen nimeämisen olennaiset kriteerit eivät täyty ja/tai että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ratkaisi sen, täytyivätkö kyseiset kriteerit vai eivät. Kantaja toteaa myös, että se ei ole sellaisen yhteisön ”omistuksessa tai määräysvallassa”, joka osallistuu tai jolla on suora yhteys Iranin väitettyyn joukkotuhoukseen leväämistä edistävään ydinenergia-alan toimintaan tai ydinasejärjestelmien kehittämiseen tai joka antaa tukea tällaiselle toiminnalle, siinä merkityksessä, joka ilmaisulle ”omistuksessa tai määräysvallassa” on annettu asiassa T-246/08, Melli Bank vastaan neuvosto, annetussa tuomiossa (4).

Kolmanneksi kantaja katsoo, että siltä osin kuin neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan d alakohta ja/tai neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP 20 artiklan 1 kohdan b alakohta ovat pakottavia ja edellyttävät, että neuvosto nimeää nimetyn emoyhtiön minkä hyvänsä tytäryhtiön, kyseiset säännökset ovat lainvastaisia.

Neljänneksi kantaja katsoo, että sen emoyhtiön ja näin ollen kantajan nimeämisen olennaiset kriteerit eivät täyty ja/tai että neuvosto teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ratkaisi sen, täytyivätkö kyseiset kriteerit vai eivät. Kantaja väittää, jos sen emoyhtiö menestyy riitauttaessaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2009 (5) (asia T-35/10) (6) ja neuvoston päätöksen 2008/475/EY (7) (asia T-390/08) (8), neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010 ja neuvoston päätös 2010/413/YUTP on kumottava siltä osin kuin niitä sovelletaan kantajaan.

Viidenneksi kantaja väittää, että sen nimeäminen ja kaikkien sen varojen jäädyttäminen maailmanlaajuisesti eivät ole missään järjestyksessä suhteessa neuvoston tavoittelemaan päämäärään nähden ja ne loukkaavat kantajan omistusoikeutta. Lisäksi se väittää, että määrätty rajoittavat toimenpiteet eivät ole oikeassa suhteessa niillä tavoiteltavaan päämäärään nähden, koska niistä aiheutuu huomattavaa vahinkoa kantajalle eivätkä ne ole vähiten rajoittava keino, jota olisi voitu käyttää.

- (1) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös, EUVL L 195, s. 39.
- (2) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010, EUVL L 195, s. 25.
- (3) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 423/2007, EUVL L 103, s. 1.
- (4) Yhdistetyt asiat T-246/08 ja T-332/08, Melli Bank v. neuvosto, tuomio 9.7.2009, Kok., s. II-2629, vireillä oleva muutoksenhaku asia C-380/09 P, Melli Bank v. neuvosto, EUVL C 282, s. 30.
- (5) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta ja päätöksen 2008/475/EY kumoamisesta 17.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2009, EUVL L 303, s. 31.
- (6) Asia T-35/10, Bank Melli Iran v. neuvosto, EUVL C 100, s. 47.
- (7) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 23.6.2008 tehty neuvoston päätös, EUVL L 163, s. 29.
- (8) Yhdistetyt asiat T-390/08, Bank Melli Iran v. neuvosto, tuomio 14.10.2009, Kok., s. II-3967, vireillä oleva muutoksenhaku asia C-548/09 P, Bank Melli Iran v. neuvosto, EUVL C 80, s. 10.

Kanne 7.10.2010 — Persia International Bank v. neuvosto

(Asia T-493/10)

(2010/C 328/83)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Asianosaiset

Kantaja: Persia International Bank plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

— Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (1) liitteen taulukossa B oleva 2 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.

- Neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP ⁽²⁾ liitteen II taulukossa B oleva 4 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Unionin tuomioistuimen on todettava, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 ⁽³⁾ 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa voida soveltaa kantajaan, ja
- velvoitettava neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan osittain neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti. Lisäksi kantaja vaatii SEUT 277 artiklan nojalla, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa sovelleta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin kantaja vetoaa, ovat samoja tai samankaltaisia kuin ne perusteet ja perustelut, joihin on vedottu asiassa T-492/10, Melli Bank vastaan neuvosto.

-
- ⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010, EUVL L 195, s. 25.
- ⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös, EUVL L 195, s. 39.
- ⁽³⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 423/2007, EUVL L 103, s. 1.

Kanne 7.10.2010 — Bank Saderat Iran v. neuvosto

(Asia T-494/10)

(2010/C 328/84)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bank Saderat Iran (Teheran, Iran) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 ⁽¹⁾ liitteen taulukossa B oleva 5 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.

- Neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP ⁽²⁾ liitteen II taulukossa B oleva 7 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvosto on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan osittain neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti.

Ne kolme oikeudellista perustetta, joihin kantaja vetoaa, ovat samoja tai samankaltaisia kuin ensimmäinen, toinen ja viides peruste, joihin on vedottu asiassa T-492/10, Melli Bank vastaan neuvosto.

-
- ⁽¹⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010, EUVL L 195, s. 25.
- ⁽²⁾ Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös, EUVL L 195, s. 39.

Kanne 7.10.2010 — Bank Saderat v. neuvosto

(Asia T-495/10)

(2010/C 328/85)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bank Saderat plc (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 ⁽¹⁾ liitteen taulukossa B oleva 5 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP ⁽²⁾ liitteen II taulukossa B oleva 7 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Unionin tuomioistuimen on todettava, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 ⁽³⁾ 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa voida soveltaa kantajaan, ja
- velvoitettava neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan osittain neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti. Lisäksi kantaja vaatii SEUT 277 artiklan nojalla, ettei neuvoston asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan d alakohtaa sovelleta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut, joihin kantaja vetoaa, ovat samoja tai samankaltaisia kuin ne perusteet ja perustelut, joihin on vedottu asiassa T-492/10, Melli Bank vastaan neuvosto.

- (¹) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010, EUVL L 195, s. 25.
- (²) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös, EUVL L 195, s. 39.
- (³) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä 19.4.2007 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 423/2007, EUVL L 103, s. 1.

Kanne 7.10.2010 — Bank Mellat v. neuvosto

(Asia T-496/10)

(2010/C 328/86)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Bank Mellat (Teheran, Iran) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Anderson, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (¹) liitteen taulukossa B oleva 2 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (²) liitteen II taulukossa B oleva 4 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan osittain neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti.

668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti.

Ne kolme oikeudellista perustetta, joihin kantaja vetoaa, ovat samoja tai samankaltaisia kuin ensimmäinen, toinen ja viides peruste, joihin on vedottu asiassa T-492/10, Melli Bank vastaan neuvosto.

- (¹) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010, EUVL L 195, s. 25.
- (²) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös, EUVL L 195, s. 39.

Kanne 7.10.2010 — Divandari v. neuvosto

(Asia T-497/10)

(2010/C 328/87)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ali Divandari (Teheran, Iran) (edustajat: solicitor S. Gadhia, solicitor S. Ashley, D. Wyatt, QC ja barrister R. Blakeley)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 668/2010 (¹) liitteen taulukossa A oleva 1 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP (²) liitteen II taulukossa A oleva 2 kohta on kumottava siltä osin kuin se koskee kantajaa.
- Neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevassa asiassa kantaja vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan osittain neuvoston täytäntöönpanoasetuksen N:o 668/2010 ja neuvoston päätöksen 2010/413/YUTP siltä osin kuin kantaja on sisällytetty niitä luonnollisia ja oikeushenkilöitä, yhteisöjä ja elimiä koskevaan luetteloon, joiden varat ja taloudelliset resurssit jäädytetään mainitun säännöksen mukaisesti.

Ne neljä oikeudellista perustetta, joihin kantaja vetoaa, ovat samoja tai samankaltaisia kuin ensimmäinen, toinen ja viides peruste, joihin on vedottu asiassa T-492/10, Melli Bank vastaan neuvosto.

(¹) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EY) N:o 423/2007 7 artiklan 2 kohdan täytäntöönpanosta 26.7.2010 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 668/2010, EUVL L 195, s. 25.

(²) Iraniin kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä ja yhteisen kannan 2007/140/YUTP kumoamisesta 26.7.2010 tehty neuvoston päätös, EUVL L 195, s. 39.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.10.2010 —
Sepracor v. SMHV — Laboratorios Ern (LEVENIA)**

(Asia T-280/07) (¹)

(2010/C 328/88)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Toisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 235, 6.10.2007.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.10.2010 —
Ryanair v. komissio**

(Asia T-441/07) (¹)

(2010/C 328/89)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 37, 9.2.2008.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 7.10.2010 —
Söns v. SMHV — Settimio (GREAT CHINA WALL)**

(Asia T-140/10) (¹)

(2010/C 328/90)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

(¹) EUVL C 148, 5.6.2010.

VIRKAMIESTUOMIOISTUIN

Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010
— Vivier v. komissio

(Asia F-29/05) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikaiset toimihenkilöt — Palkkaluokan määrittäminen — Hakuilmoituksessa mainitut palkkaluokat — Toimihenkilöiden palkkaluokan määrittämistä koskevien sääntöjen muutos — Siirtymämääräykset — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta — Analoginen soveltaminen)

(2010/C 328/91)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Jean-François Vivier (Petten, Alankomaat) (edustajat: aluksi asianajajat S. Orlandi, A. Coolen ja É. Marchal, sittemmin asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi H. Krämer ja K. Herrmann, sittemmin J. Currall)

Oikeudenkäynnin kohde

Kantajan palkkaluokan määrittämistä palkkaluokaksi A*6, kun hänet otettiin palvelukseen väliaikaisena toimihenkilönä, koskevan päätöksen kumoaminen

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan komission päätös palkkaluokan määrittämisestä, sellaisena kuin se on liitetty Vivierin 10.6.2004 allekirjoittaman väliaikaisen toimihenkilön sopimuksen 21.7.2004 päivättyyn muutokseen, kumotaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Vivierin oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 6.8.2005, s. 31. (Asia kirjattiin alun perin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-196/05 ja se siirrettiin Euroopan unionin virkamiestuumioistuimeen 15.12.2005 annettulla määräyksellä.)

Virkamiestuumioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010
— Gudrun Schulze v. Euroopan komissio

(Asia F-36/05) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloon merkityt hakijat — Palkkaluokan määrittämistä palvelukseen otettavissa koskevat siirtymämääräykset — Palkkatason määrittäminen — Henkilöstösääntöjen 32 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 2, 5 ja 12 artikla — Syrjintä iän vuoksi — Sama palkka samanarvoisesta työstä — Hyvän hallinnon periaate — Huolenpitovelvollisuus)

(2010/C 328/92)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Gudrun Schulze (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat S. Rodrigues ja A. Jaume, sittemmin asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja H. Krämer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Arpio Santacruz ja I. Šulce)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Yhtäältä komission sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan, joka oli otettu varallaololuetteloon ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa, palkkaluokka on määritelty uusien henkilöstösääntöjen epäedullisempien määräysten mukaisesti (henkilöstösääntöjen muuttamisesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004 liitteessä XIII oleva 12 artikla), ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 193, 6.8.2005, s. 36 (Asia kirjattiin alun perin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-207/05 ja se siirrettiin Euroopan unionin virkamiestuumioistuimeen 15.12.2005 annettulla määräyksellä.)

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010
— **Jacobs v. komissio**

(Asia F-41/05) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloön merkityt hakijat — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta)

(2010/C 328/93)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Kurt Jacobs (Brugge, Belgia) (edustaja: asianajaja L. Vogel)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Krämer ja K. Herrmann)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Yhtäältä komission sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan, joka oli otettu varallaololuetteloön ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa, palkkaluokka on määritelty uusien henkilöstösääntöjen epäedullisempien määräysten mukaisesti (henkilöstösääntöjen muuttamisesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004 liitteessä XIII oleva 12 artikla), ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 205, 20.8.2005, s. 26. (Asia kirjattiin alun perin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-220/05 ja se siirrettiin Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen 15.12.2005 annetulla määräyksellä.)

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010
— **Torijano Montero v. neuvosto**

(Asia F-76/05) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallaololuetteloön merkityt hakijat — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Henkilöstösääntöjen 5 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII oleva 12 artikla — Yhdenvertaisuusperiaate — Luottamuksensuojan periaate — Huolenpitovelvollisuus — Oikeasuhteisuus)

(2010/C 328/94)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Javier Torijano Montero (Bryssel, Belgia) (edustajat: aluksi asianajajat S. Rodrigues ja A. Jaume, sittemmin asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Arpio Santacruz ja I. Sulce)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Neuvoston sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan, joka oli otettu varallaololuetteloön ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa, palkkaluokka on määritelty uusien henkilöstösääntöjen epäedullisempien määräysten mukaisesti (henkilöstösääntöjen muuttamisesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 723/2004 liitteessä XIII oleva 12 artikla)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 281, 12.11.2005, s. 23. (Asia kirjattiin alun perin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-302/05 ja se siirrettiin Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen 15.12.2005 annetulla määräyksellä.)

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010
— **Toth v. komissio**

(Asia F-107/05) ⁽¹⁾

(Henkilöstö — Väliaikainen toimihenkilö — Palkkaluokan määrittäminen — Hakuilmoituksessa mainitut palkkaluokat — Väliaikaisten toimihenkilöiden palkkaluokan määrittämistä koskevien sääntöjen muuttuminen hakuilmoituksen julkaisemisen jälkeen — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Siirtymämääräykset — Analoginen soveltaminen — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 12 artiklan 3 kohta — Oikeasuhteisuus — Hyvän hallinnon periaate)

(2010/C 328/95)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Gergely Toth (Besozzo, Italia) (edustajat: aluksi asianajajat S. Rodrigues ja Y. Minatchy, sittemmin asianajajat S. Rodrigues, C. Bernard-Glanz ja R. Albelice ja Lopuksi asianajajat S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: asianajajat J. Currall ja H. Krämer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: aluksi M. Arpio Santacruz ja I. Šulce, sittemmin K. Zieleškiewicz ja M. Bauer)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Yhtäältä komission sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantajan palkkaluokaksi on määrätty A*6, kun hänet on otettu palvelukseen väliaikaiseksi toimihenkilöksi, ja toisaalta vahingonkorvausvaatimus

Tuomiolauselma

- 1) Komission päätös, jolla Tothin palkkaluokaksi on määrätty A*6, toinen taso, ja joka on 17.1.2005 allekirjoitetun väliaikaisen toimihenkilön sopimuksen 3 artiklassa, kumotaan.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.
- 4) Euroopan unionin neuvosto, joka esiintyy väliintulijana, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 22, 28.1.2006, s. 15. (Asia kirjattiin alun perin Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa numerolla T-401/05 ja se siirrettiin Euroopan unionin virkamiestuomioistuimeen 15.12.2005 annetulla määräyksellä.)

Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 30.9.2010 — de Luca v. komissio

(Asia F-20/06) (¹)

(Henkilöstö — Virkamiehet — Nimitys — Virkamiehet, jotka pääsevät ylempään tehtäväryhmään yleisen kilpailun kautta — Ennen uusien henkilöstösääntöjen voimaantuloa varallisuusluetteloon otettu hakija — Palkkaluokan määrittämistä palvelukseen otettaessa koskevat siirtymämääräykset — Palkkaluokan määrittäminen uusien epäedullisempien sääntöjen mukaisesti — Henkilöstösääntöjen liitteessä XIII olevan 5 artiklan 2 kohta ja 12 artiklan 3 kohta)

(2010/C 328/96)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Patricia de Luca (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis ja É. Marchal)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja H. Krämer)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Arpio Santacruz ja M. Simm)

Oikeudenkäynnin kohde

Henkilöstö — Komission 23.2.2005 tekemän sellaisen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja, joka oli jo aiemmin palkkaluokkaan A*10 kuuluva virkamies ja joka oli läpäissyt palkkaluokkia A5/A4 koskeneen kilpailun, on nimitetty hallintovirkamiehen virkaan oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosastoon, siltä osin kuin siinä muutetaan hänen palkkaluokkansa A*10:stä A*9:ään

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 108, 6.5.2006, s. 31.

Virkamiestuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 30.9.2010 — Lebedef ja Jones v. komissio

(Asia F-29/09) (¹)

(Henkilöstö — Virkamiehet — Palkkaus — Henkilöstösääntöjen 64 artikla — Henkilöstösääntöjen liitteessä XI olevat 3 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta ja 9 artikla — Korjausero — Yhdenvertainen kohtelu)

(2010/C 328/97)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Georgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) ja Trevor Jones (Ernzen, Luxemburg) (edustajat: asianajajat F. Frabetti ja J.-Y. Vergnaud)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja D. Martin)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: K. Zieleškiewicz ja M. Bauer)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatimus kumota päätös, jolla kieltäydään nostamasta Luxemburgissa maksettavien palkkojen ostovoimaa samalle tasolle Brysselissä maksettavien palkkojen ostovoiman kanssa, ja toissijaisesti vaatimus kantajien palkkalaskelmien mitätöimisestä 15.6.2008 lähtien

Tuomiolauselman

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Georgio Lebedef ja Trevor Jones velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut lukuun ottamatta Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikuluja.*
- 3) *Euroopan unionin neuvosto, joka on asiassa väliintulijana, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 129, 6.6.2009, s. 21.

**Virkamiestuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
14.10.2010 — W v. komissio**

(Asia F-86/09) (¹)

(Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — Palkkaus — Perhevustukset — Samaa sukupuolta olevat pariskunnat — Kotitalouslisä — Myöntämisedellytys — Laillisen avioliiton solmimisen käsite — Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1 artiklan 2 kohdan c alakohdan iv luettelukohta)

(2010/C 328/98)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: W (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja É. Boigelot)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J. Currall ja D. Martin)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota päätös, jolla kantajalle jätettiin myöntämättä kotitalouslisä sillä perusteella, että kantajalla ja hänen kumppanillaan olisi mahdollisuus solmia laillinen avioliitto Belgiassa

Tuomiolauselman

- 1) *Kumotaan komission 5.3.2009 ja 17.7.2009 tekemät päätökset, joilla W:lle jätettiin myöntämättä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 1 artiklan mukainen kotitalouslisä.*
- 2) *Euroopan komissio vastaa oikeudenkäyntikuluista.*

(¹) EUVL C 11, 16.1.2010, s. 40.

Kanne 28.9.2010 — Bovagnet v. komissio

(Asia F-89/10)

(2010/C 328/99)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: François-Carlos Bovagnet (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja M. Korving)

Vastaaja: Euroopan komissio

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan sen päätöksen kumoaminen, jolla jätettiin korvaamatta kokonaisuudessaan kantajan lasten koulutuksesta aiheutuvat kulut.

Kantajan vaatimukset

— Kantajan vaatimus on hyväksyttävä ja henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimiston on korvattava hänelle kokonaisuudessaan kaikki riidanalaiset laskut, jotka koskevat kouluvuotta 2009/2010, toisin sanoen 2 580 euron suuruisen summa

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 4.10.2010 — Blessemaille v. parlamentti

(Asia F-93/10)

(2010/C 328/100)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Philippe Blessemaille (Remich, Luxemburg) (edustajat: asianajajat E. Boigelot ja S. Woog)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Oikeusriidan kohde ja kuvaus

Vastaajan sen päätöksen kumoaminen, jolla kantaja jätettiin merkittämättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokkaan AST 8 ylennettyjen virkamiesten luetteloon, sekä korvausvaatimus aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä.

Kantajan vaatimukset

— parlamentin sen päätöksen kumoaminen, joka julkaistiin 2.12.2009 ja jolla kantaja jätettiin merkittämättä vuoden 2009 ylennyskierröksellä palkkaluokasta AST 7 palkkaluokkaan AST 8 ylennettyjen virkamiesten luetteloon

— tämän kumoamisen seurauksena on suoritettava uudelleen kantajan ja muiden ylennyskelpoisten virkamiesten ansioiden vertailu vuosien 2008 ja 2009 ylennyskierröksillä, kantaja on ylennettävä palkkaluokkaan AST 8 taannehtivasti 1.1.2008 alkaen ja hänelle on maksettava korkoa saamatta jääneistä palkoista Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioita varten vahvistaman korkokannan mukaisesti 1.1.2008 alkaen lisätyn kahdella prosenttiyksiköllä, asettamatta kuitenkaan kyseenalaiseksi muiden ylennettyjen virkamiesten ylennyksiä

- parlamentti on velvoitettava maksamaan kantajalle 3 500 euron suuruinen summa korvauksena henkisestä kärsimyksestä, joka kantajalle aiheutui siitä, että häntä ei ylennetty 1.1.2008; tätä summaa voidaan korottaa oikeudenkäynnin kuluessa

- toissijaisesti, jos virkamiestuomioistuin katsoo, että ylennystä palkkaluokkaan AST 8 ei voida toteuttaa vaikutuksin, jotka alkavat ennen 1.1.2009, parlamentti on velvoitettava maksamaan korvauksena aineellisesta vahingosta täydentävä summa, jonka suuruus vastaa kantajalle tosiasiallisesti vuonna 2008 maksetun palkan ja sen palkan välistä erotusta, joka hänelle olisi pitänyt maksaa vuonna 2008 1.1.2008 päivätyn ylennyksen seurauksena, ja joka lasketaan joko ajanjakson 1.1–31.12.2008 osalta tai ajanjakson 1.1–31.8.2008 osalta, sen mukaan, mistä päivästä alkaen katsotaan, että riidanalainen ylennys tuli voimaan (1.1.2009 tai 1.9.2008)

- parlamentti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanne 8.10.2010 — Eberhard Bömcke v. EIP**(Asia F-95/10)**

(2010/C 328/101)

*Oikeudenkäyntikieli: ranska***Asianosaiset***Kantaja:* Eberhard Bömcke (Athus, Belgia) (edustaja: asianajaja D. Lagasse)*Vastaaja:* Euroopan investointipankki**Oikeusriidan kohde ja kuvaus**

Vastaajan henkilöstöasioiden osaston johtajan sen päätöksen kumoaminen, jolla vahvistetaan, että kantajan henkilöstön edustajan toimikausi on päättynyt, sekä vahingonkorvausvaatimus.

Kantajan vaatimukset

- EIP:n henkilöstöasioiden osaston johtajan se päätös on kumottava, joka annettiin kantajalle tiedoksi 22.9.2010 päivätyllä kirjeellä, jonka kantaja vastaanotti 24.9.2010
- EIP on velvoitettava korvaamaan henkinen kärsimys, joka kantajalle on edellä mainitusta päätöksestä aiheutunut, ja maksamaan hänelle näin ollen 25 000 euron suuruinen summa
- EIP on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

TILAUSHINNAT 2010 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) CD-ROM	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, CD-ROM, ilmestyy kahdesti viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä CD-ROM-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

CD-ROM-levyt korvataan DVD-levyillä vuoden 2010 aikana.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI